

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1629, 3 Ιούλη 2024

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Με τις επαναστατικές ιδέες του Μαρξισμού

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2024
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΙΔΕΩΝ
5-7 Ιούλη, Νομική Αθήνα
**ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ
ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ**

ΤΑ ΔΕΛΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
Ο ΕΡΓΑΤΙΚΟ

ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr
sek@otenet.gr
τηλ. 2105221509

Για να φτάσουμε στη μεγάλη Ανατροπή

ΜΑΗΣ 68
3 ΜΕΡΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
Παρασκευή 13, Σάββατο 14
Κυριακή 15 Μάη 1968
Στο Πολυτεχνείο

- Η Επανάσταση Αριστερά τότε και τώρα
- Στάσις: ΣΤΑΘΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΙ
- Σοσιαλισμός, Μηνιαίο Ρεύμα (ΣΜΡ)
- Η εργατική τάξη των επαναστατικών χωρών
- Κριτικισμός, η κριτικιστική των παραδόχων συστημάτων
- Δύο κινήματα: Αντικαπιταλισμός
- Τραγωδία του '68
- Το εργατικό σπυράκι απέναντι στα μνημόνια
- Η διασκευή του ΚΑΕ το '68
- Έκρηξη του μαρξισμού
- Η Παλιανική Επανάσταση στην Κίνα
- Προβλεπόμενα
- Πόλεμοι

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ Θεσμός εδώ και 36 χρόνια

σελ. 10, 11

ΓΑΛΛΙΑ Αντίσταση στη φασιστική απειλή

σελ. 4, 5

ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ Η κοινή κρίση της Κεντροαριστεράς

σελ. 6, 7

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
Ιούλιος - Αύγουστος 2024 / Νο 165 / Τετ. 4€
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

**50 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΤΑΠΟΤΕΥΣΗ**

ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

- ΓΑΛΛΙΑ Οι εκλογές, η Αριστερά και η φασιστική απειλή
- Λευτεριά στην Παλαιστίνη • Η Νότια Αφρική σε ανατροπή
- Για σιλλίκων • Επιστημονικές Επανάστασεις

Νέο τεύχος Σοσιαλισμός από τα Κάτω

σελ. 18

Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

• Μια ακόμη εκδήλωση αλληλεγγύης πραγματοποιήθηκε στις 26/6 στο πλαίσιο της φετινής απονομής των βραβείων Έρις που διοργανώνει κάθε χρόνο η Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου.

Μόλις η ηθοποιός **Φλομαρία Παπαδάκη** απέσπασε το βραβείο β' γυναικείου ρόλου για το "Animal" μίλησε για τη γενοκτονία που συντελείται στην Γάζα και κάλεσε στη σκηνή μέλη της Ακαδημίας για να αναγνωστεί κείμενο υπέρ της του λαού της Παλαιστίνης ενώ τη σκηνή κοσμούσε Παλαιστινιακή Σημαία. Την ανάγνωση του κειμένου που καλούσε τους ανθρώπους της τέχνης (και την ΕΑΚ) «να πάρουν θέση», έκανε η σκηνοθέτρια **Ρέα Βαλντέν**, πλαισιωμένη από δεκάδες κόσμου – με τους θεατές να καταχειροκροτούν και να φωνάζουν «Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

• Συναυλία αλληλεγγύης οργανώνει το Σάββατο 6/7 το απόγευμα στο ανοιχτό θεατρικό (Λάμψα και Φλώρου, Μετρο Πανόρμου) ο **Πολιτιστικός Σύλλογος Άνω Αμπελοκήπων**. Στη συναυλία συμμετέχουν οι KollektivA, Υπεραστικοί, Elian One Woman Band, Λάμπρος Παπαλέξης και Δ. Τελιόπουλος. Όπως αναφέρει στο κάλεσμά του: «Ενώνουμε τις φωνές μας για λευτεριά στην Παλαιστίνη, για να σταματήσει η εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτό τον άδικο πόλεμο».

• **"Jabalia Darling"** λέγεται η μικρού μήκους μαθητική ταινία που πραγματοποιήθηκε από τη συνεργασία των μαθητών (εργαζόμενοι οι περισσότεροι, μπαλαμοί και Ρομά) του εσπερινού ΕΠΑΛ και του εσπερινού Γυμνασίου Κορίνθου, «έχοντας για έμπνευση το Παλαιστινιακό ζήτημα και τις φρικαλεότητες που εκτυλίσσονται στην Λωρίδα της Γάζας» όπως ανέφερε ο αναπληρωτής εκπαιδευτικός **Σταύρος Παναγιώτου** που πήρε και τη σχετική πρωτοβουλία, στέλνοντας το link στην Εργατική Αλληλεγγύη (μπορείτε να τη δείτε εδώ: <https://www.bitchute.com/video/iRpz1g6J28WL/>)

• Βιβλιοπαρουσίαση-συζήτηση με αφορμή την έκδοση στα ελληνικά του βιβλίου των **Νόαμ Τσόμσκι** και **Ιλάν Παπέ** "On Palestine" από τις εκδόσεις Σάλτο, θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 10 Ιουλίου στις 6μμ στην ΕΣΗΕΑ με τη συμμετοχή του Ιλάν Παπέ.

Στη βιβλιοπαρουσίαση θα μιλήσουν οι: Ιλάν Παπέ (συγγραφέας, καθηγητής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Έξετερ), Άμπντελ Λατίφ Νταρούις (εκπρόσωπος Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδος), Νασίμ Αλάτρας (συγγραφέας, δημοσιογράφος), Σωτήρης Λίβας (καθηγητής στο Ιόνιο πανεπιστήμιο, συγγραφέας) και θα συντονίσει η Λαμπρινή Θωμά (δημοσιογράφος στο The Press Project το οποίο θα μεταδώσει ζωντανά την εκδήλωση). Το βιβλίο θα διατίθεται προς πώληση καθ' όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης σε μειωμένη τιμή και στο τέλος ο Ιλάν θα υπογράψει αντίτυπα όσων ενδιαφέρονται.

Σαμαράς-Καραμανλής-Μητσοτάκης σε κατάσταση πανικού

Η αντίφαση ανάμεσα στις σκληρές επιλογές που επιτάσσει η οικονομική και γεωπολιτική κρίση από τη μια και η εξόφθαλμη αδυναμία της κυβέρνησης του 28% από την άλλη, έχει σπρώξει στην απόγνωση την άρχουσα τάξη και τα επιτελεία της. Ο Μητσοτάκης, από ισχυρό χαρτί, έχει μετατραπεί σε βαρίδι όχι μόνο για τη Νέα Δημοκρατία αλλά και για την ίδια τη σταθερότητα του πολιτικού συστήματος. Η γκρίνια και η ευθεία αμφισβήτηση μέσα και έξω από το κόμμα της άρχουσας τάξης έχει φουντώσει.

Αυτό φάνηκε ανάγλυφα σε δυο διαφορετικά επεισόδια τις προηγούμενες μέρες. Το πρώτο ήταν η συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής ομάδας της Νέας Δημοκρατίας της περασμένης Τετάρτης (26 Ιούλη). Το δεύτερο ήταν οι ομιλίες του Αντώνη Σαμαρά και του Κώστα Καραμανλή στην παρουσίαση του βιβλίου του Μανώλη Κοττάκη την Δευτέρα (1 Ιούλη).

Χάσμα

«Ο πρωθυπουργός», γράφει το ρεπορτάζ της Καθημερινής για την θεαλλώδη συνεδρίαση της περασμένης Τετάρτης, «αντιλήφθηκε σε όλο του το βάθος το χάσμα που υπάρχει μεταξύ Κοινοβουλευτικής Ομάδας και κυβέρνησης. Ήταν η πιο δύσκολη εδώ και χρόνια και σίγουρα η πιο θορυβώδης (συνεδρίαση) της θητείας του Κυριάκου Μητσοτάκη...»

Η συνεδρίαση κράτησε πέντε ολόκληρες ώρες. Τριάντα επτά βουλευτές πήραν τον λόγο -ένας αριθμός ρεκόρ. Από αυτούς σχεδόν ούτε ένας δεν είχε να πει «έναν καλό λόγο» για τα πεπραγμένα της κυβέρνησης. Ο **Γιώργος Βλάχος**, για παράδειγμα, ένα από τα «παλιά» στελέχη της ΝΔ και πρώην υφυπουργός Ανάπτυξης δήλωσε ανοιχτά και καθαρά ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει από εδώ και μπρος κανένα νομοσχέδιο για το οποίο «δεν θα έχει αναλυτικές εξηγήσεις». Ο Βλάχος δήλωσε ανοιχτά ότι δεν πρόκειται να υπακούσει αν ο Μητσοτάκης προτείνει ξανά την **Κατερίνα Σακελλαροπούλου** (η θητεία της λήγει τον Μάρτιο του 2025) για πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αρκετοί βουλευτές απαίτησαν την αντικατάστασή της με κάποιο «γαλάζιο» στέλεχος.

Πολλοί βουλευτές κατηγορήσαν τον Μητσοτάκη ότι στηρίζεται σε έναν στενό κύκλο (κατά κανόνα εξωκοινοβουλευτικών) συνεργατών του και αδιαφορεί για το κόμμα. Ο **Νικήτας Κακλαμάνης** τους αποκάλεσε «αστέρες». «Κυβερνάτε με 5 συνεργάτες σας», είπε ο **Μάριος Σαλμάς** (αναπληρωτής υπουργός Υγείας επί Σαμαρά) απευθυνόμενος στον πρωθυπουργό. «Η κυβέρνηση εξυπηρετεί ολιγοπώλια».

Ακροδεξιά

Η ανακοίνωση της κοινής παρουσίας του Αντώνη Σαμαρά και του Κώστα Καραμανλή σε ένα πάνελ με πρόσχημα την παρουσίαση ενός βιβλίου (που έχει κυκλοφορήσει πριν από τρία χρόνια) είχε ενοχλήσει προκαταβολικά την κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Τα όσα είπαν οι δυο γαλάζιοι πρώην πρωθυπουργοί στην εκδήλω-

ση της Δευτέρας 1 Ιούλη έδειξαν ότι ο εκνευρισμός δεν ήταν καθόλου άδικος.

Ο Σαμαράς επιτέθηκε άμεσα και χωρίς περιστροφές από τα δεξιά στον Μητσοτάκη. Το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, είπε, «κατέδειξε πως αποδοκιμάστηκε η woke Ευρώπη, η Ευρώπη της ακραίας λαθρομετανάστευσης και η Ευρώπη της κοινωνικής αποδιοργάνωσης». Και αυτό που πρότεινε, στην ουσία, είναι να ακολουθήσει η Νέα Δημοκρατία το ακροδεξιό ρεύμα της **Λεπέν** και της **Μελόνι** αντί να αναζητάει «διαρκώς τους ανεμόμυλους ενός φανταστικού κέντρου». Ανάμεσα σε αυτούς που παρακολουθούσαν και χειροκροτούσαν τον Σαμαρά ήταν όλη η αφρόκρεμα της ελληνικής ακροδεξιάς, η **Αφροδίτη Λατινοπούλου** (Φωνή Λογικής) και ο **Δημήτρης Νατσιός** (Νίκη).

Ο Σαμαράς ζήτησε μέτρα ενάντια στην «δημογραφική μας μαράζωση», όξυνση της εξωτερικής πολιτικής ενάντια σε όλους σχεδόν τους γείτονες μας (Αλβανία, Κόσοβο, Βόρεια Μακεδονία, Τουρκία), απεμπλοκή από την Συμφωνία των Πρεσπών και περισσότερο ρατσισμό. Στην ομιλία του αποκάλεσε «λαθρομετανάστες» τους πρόσφυγες -είναι ένας όρος που πλέον μόνο οι φασίστες χρησιμοποιούν και κατηγορήσε την Ευρώπη ότι προωθεί σαν λύση στο δημογραφικό «να φέρουμε λαθρομετανάστες, να τους δίνουμε επιδόματα, να γεννήσουν παιδιά τα οποία θα πολιτογραφηθούν Ευρωπαίοι». Και φυσικά επιτέθηκε όχι μόνο στον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών αλλά και την «αποπνευματικοποίηση, αποχριστιανοποίηση και ραγδαία ισλαμοποίηση» της Ευρώπης.

Αυτό που θα πρέπει να κάνει η Νέα Δημοκρατία, είπε, είναι να επιστρέψει άμεσα στις δεξιές της ρίζες: «Από τη Σκανδιναβία μέχρι το Νότο, επικράτησαν οι δεξιές αντιλήψεις. Έτσι, όσα κεντρο-δεξιά κόμματα είχαν προσαρμοστεί έγκαιρα όχι μόνο επιβίωσαν αλλά αύξησαν και τα ποσοστά τους... Όσα πάλι παρέμειναν προσηλωμένα στην πολιτική ορθότητα κατέρρευσαν...».

Πολιτική κρίση

Ο Κώστας Καραμανλής προτίμησε να κρύψει την κριτική του απέναντι στον Μητσοτάκη με μια επίθεση στην πολιτική συνολικά της...Ευρωπαϊκής Ένωσης! Ζήτησε και αυτός επιστροφή στις «ρίζες» -όχι της ακροδεξιάς υποτίθεται, αλλά της παραδοσιακής συντηρητικής παράταξης, των «μεγάλων Ευρωπαίων οραματιστών, από τον Ντε Γκωλ, τον Σούμαν και τον Άντεναουερ ως τον Ζακ Ντελόρ και τον Κωνσταντίνο Καραμανλή».

Ο Καραμανλής επιτέθηκε στην ευρωπαϊκή πολιτική της «συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους», της «επιθετικής και άκαμπτης στάσης» στο ζήτημα του πολέμου στην Ουκρανία και της αποδοχής «των ενεργειών του Ισραήλ σε βάρος άμαχων Παλαιστίνιων». Επανάφερε την «αρχή της σύγκλισης ανάμεσα στο οικονομικά εύρωστο Βορρά και στον ασθενέστερο Νότο», επιτέθηκε στην «διαρκή

διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων», πρότεινε πολιτική λύση στο Ουκρανικό με «βάση τις συμφωνίες του Μινσκ» και την δημιουργία «ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους» που είναι και η «μοναδική λύση που υπάρχει».

Αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε να φέρει και αυτός στο τραπέζι όλη την αντιδραστική ατζέντα - από τον ρατσισμό ενάντια στην «ανεξέλεγκτη μετανάστευση που δυναμιτίζει την κοινωνική ειρήνη και ομαλότητα» ως τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών: «Απόλυτος σεβασμός στην ελευθερία και τρόπο ζωής, ναι, Όχι όμως αβασάνιστη αποδοχή ενός καταχρηστικού δικαιωτισμού, στο όνομα του οποίου θίγονται δικαιώματα και ευαισθησίες των ανθρώπων που επιμένουν να σέβονται τις αξίες και τις ρίζες τους, το θεσμό της οικογένειας, την θρησκευτική τους πίστη και την εθνική τους ταυτότητα και υπερηφάνεια».

Κυβέρνηση

Η κυβέρνηση προτίμησε να μην απαντήσει στην κριτική ούτε του Σαμαρά, ούτε του Καραμανλή, με την δικαιολογία ότι «δεν σχολιάζει δηλώσεις πρώην πρωθυπουργών». Η **Ντόρα Μπακογιάννη** που παρακολούθησε (όπως και διάφοροι άλλοι επίσημοι απεσταλμένοι της κυβέρνησης) την εκδήλωση προσπάθησε να παρουσιάσει τα όσα λέχθηκαν σαν κάτι το αναμενόμενο: ο Σαμαράς είναι ο Σαμαράς που πάντα ξέραμε. Ο Καραμανλής είπε αυτά που λέει και η κυβέρνηση.

Στην πραγματικότητα, όμως, το βάθος της πολιτικής κρίσης δεν μπορεί να κρυφτεί. Η οικονομική κρίση, η πολιτική των «θετικών πρωτογενών πλεονασμάτων», τα υψηλά επιτόκια και ο πληθωρισμός συρρικνώνουν ακόμα περισσότερο τις λιγοστές έτσι και αλλιώς δυνατότητες που έχει ο Μητσοτάκης να ξανακερδίσει κάποια από τα κοινωνικά στρώματα που τον στήριξαν στο παρελθόν και του έχουν τώρα γυρίσει την πλάτη.

Το μεγαλύτερο του πρόβλημα, όμως, είναι οι εργατικές αντιστάσεις - που συνεχίζονται χωρίς να φαίνεται κανένα σημάδι κάμψης στον ορίζοντα. Φυσικά κανένας δεν περίμενε ότι θα υπήρχε κάποια αναφορά στους αγώνες αυτούς από τον Σαμαρά και τον Καραμανλή. Αλλά είναι προφανές ότι η ένταση αυτών των αντιστάσεων έχει στοιχειώσει τον λόγο τους. Για αυτό κάθε επίθεση που κάνουν στην πολιτική της λιτότητας, την διάλυση του κοινωνικού κράτους ή τον πόλεμο και την γενοκτονία στην Παλαιστίνη συνοδεύεται από μια επίθεση στον «δικαιωτισμό», στην «woke ατζέντα» ή την «πολυπολιτισμικότητα».

Ο Σαμαράς ανήκε πάντα στην ακροδεξιά πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας. Ο Καραμανλής υποτίθεται ότι έκφραζε το «δημοκρατικό κέντρο». Αλλά δεν είναι αφελής: μπορεί να λέει ότι θέλει για τα ιστορικά κόμματα και τους μεγάλους οραματιστές αλλά ξέρει πολύ καλά ότι το σύστημα, χωρίς τον χωροφύλακα, δεν δουλεύει. Μόνο που σήμερα έχει πάψει να δουλεύει ακόμα και με τον χωροφύλακα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Φωτό: Γιάννης Παναγόπουλος/Eurokinissi

Οικονομική εξόρμηση

Στις 59.300 ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 4.900 που συγκεντρώθηκαν και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που έστειλαν: Από 250: Γιάννης Χ., Φωτεινή Α., από 100: Παντελής Γ., Τόλης Ζ., Ελένη Γ., Μαρία Η., Κώστας Η., από 50: Μύρωνας Μ., Δήμητρα Κ., Λαμπρινή Γ., Σπύρος Μ., Πάνος Κ., Ειρήνη Λ., Νίκος Π., 40 ευρώ, από 30: Θένη Α., Αλέξανδρος Π., Νίκος Τ., Αφροδίτη Φ., Ευκλείδης Μ., Λουίζα Γκ., από 20 Δήμητρα Π., Χρυσάνθη Κ., Πελαγία Κ., Νεκτάριος Δ., Κώστας Π., Κώστας Λ., Δημήτρης Ρ., Κώστας Τ., Κατερίνα Τσ., Νίκος Κ., Νίκη Ζ. Από 10: Κωνσταντίνος Μ., Κώστας Κ., Βίκυ Β., Γιάννης Μ., Αιμιλία Κ., Κώστας Τ., Σίσσυ Ζ., Εύα Ντ., Μαρία Τσ., Βάσω Ν., Κώστας Στ., και Μαρία Λ. 5 ευρώ

Ευχαριστούμε το Σωματείο Εργαζομένων ΕΥΑΘ που γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη καθώς όλες και όλους που γράφτηκαν ή ανανέωσαν την συνδρομή τους στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμό από τα Κάτω: Δήμητρα Κ., Λεωνίδα Κ., Πάνος Π., Μαρία Μ., Αργύρης Μ., Θανάσης Δ., Γιώργος Ρ., Νένα Κ., Βαγγέλης Μ., Παντελής Γ., Σπύρος Μ., Λευτέρης Α., Νεκταρία Σ., Μαρία Τ., Γιώργος Τ., Κατερίνα Δ.

Τέλος ευχαριστούμε όλες και όλους που αγόρασαν την πρόσκλησή τους για το Μαρξισμό 2024. Σας περιμένουμε στο τρίημερο φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών, που οργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και ανοίγει τις εργασίες του την Παρασκευή στις 10πμ στην Νομική. Ενα τρίημερο με πάνω από 40 συζητήσεις, προβολή ταινιών αφιερωμένες στην Παλαιστίνη και συναυλία.

Η κρίση τους βαθαίνει

Η πολιτική κρίση που ξέσπασε ανοιχτά μετά τις Ευρωεκλογές ξεδιπλώνεται με μεγαλύτερη δυναμική καθημερινά. Το πιο πρόσφατο δείγμα είναι τα μαχαίρια που βγήκαν στο κόμμα της κυβέρνησης, τη Νέα Δημοκρατία.

Η διδύμη επίθεση Σαμαρά-Καραμανλή στον Μητσοτάκη είναι ασφαλώς υποκριτική, αλλά ταυτόχρονα είναι και αποκαλυπτική. Είναι προκλητικά υποκριτική καθώς ο Σαμαράς ανακαλύπτει ότι υπάρχουν... καρτέλ στην ελληνική οικονομία και ο Καραμανλής διαμαρτύρεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αδίκησε την Ελλάδα με το... «λαθμεμένο» πρόγραμμα των Μνημόνιων και μεγάλωσε τις κοινωνικές ανισότητες. Σε ποιον τα λένε αυτά, αυτοί οι πιο πιστοί υπηρέτες των καπιταλιστών!

Ταυτόχρονα, όμως, ξεφτιλίζουν τον Μητσοτάκη σαν ηγεσία που κατάφερε να ρίξει τη Νέα Δημοκρατία από το 41 στο 28 τοις εκατό «ενώ κυβερνάει χωρίς πολιτικό αντίπαλο, χωρίς Μνημόνια και με πρωτοφανή έλεγχο των ΜΜΕ», όπως είπαν. Η μόνη άλλη φορά που ένας εν ενεργεία πρωθυπουργός αντιμετώπισε τέτοια εσωκομματική επίθεση ήταν το 2011, όταν οι βαρόνοι του ΠΑΣΟΚ ξήλωσαν τον Γιώργο Παπανδρέου. Και όλοι και όλες θυμόμαστε την πολιτική κρίση που κορυφώθηκε με την κατάρρευση του δικομματισμού το 2012.

Μπροστά στη νέα επιδείνωση της κρίσης τους, και ο Καραμανλής και ο Σαμαράς τρέχουν να αγκαλιάσουν την ατζέντα της ακροδεξιάς. Και οι δυο ξέρασαν σεξιστικό, ρατσιστικό και σοβινιστικό δηλητήριο ενάντια στους ομοφυλόφιλους, στους πρόσφυγες, σε όλες και όλους μας. Βροχή μαύρης αντίδρασης έπεσαν οι κραυγές ενάντια στο γάμο ομόφυλων ζευγαριών, ενάντια στους μετανάστες που «αλλοι-

ώνουν τις ευρωπαϊκές πόλεις», ενάντια σε «σκοπιανούς, αλβανούς και τούρκους».

Νομίζουν ότι θα μπαλώσουν την κρίση της ΝΔ με συνταγές Λεπέν. Αλλά είναι γελασμένοι. Όχι μόνο γιατί αυτή η ταχτική στη Γαλλία φούσκωσε τα πανιά της ακροδεξιάς και εδώ τρέφει τους Βελόπουλους. Αλλά και γιατί λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο, δηλαδή το εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα που αποδείχθηκε ο πραγματικός αντίπαλός του Μητσοτάκη. Υπάρχει η δύναμη που μπορεί να τσακίσει όλον αυτό το συρφετό. Αρκεί η Αριστερά να την αξιοποιήσει.

Μανούβρες

Εδώ αρχίζουν τα δύσκολα. Οι ηγεσίες της κοινοβουλευτικής Αριστεράς έχουν χάσει τη μπάλα. Ο Κασσελάκης νόμιζε ότι με τις μανούβρες του Συνέδριου του ΣΥΡΙΖΑ είχε εξασφαλίσει τη θέση του στην ηγεσία του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, αλλά τώρα ανακαλύπτει ότι τον πάνε για κομπάρσο σε μια «ενωμένη κεντροαριστερά» με άλλη ηγεσία. Μια ενότητα με ένα ΠΑΣΟΚ αμετανόητο για όλη τη δεξιά του κατρακύλα. Όλοι και όλες οι υποψήφιοι για την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ «τιμούν» τη μεγάλη παράδοσή του, από τον Ανδρέα Παπανδρέου της εποχής του «Όχι στην ΕΟΚ, έξω από το ΝΑΤΟ», μέχρι τον Ευάγγελο Βενιζέλο των Σαμαροβενιζελικών Μνημόνιων.

Η ηγεσία του ΚΚΕ κρατάει αποστάσεις από αυτές τις διαπραγματεύσεις, αλλά δεν αντιπροτείνει κανένα μέτωπο ανατροπής, παρά μόνο τη δική του εκλογική ενίσχυση. Τα κόμματα που προέρχονται από αποχωρήσεις από τον ΣΥΡΙΖΑ παραμένουν δέσμια της παλιάς πολιτικής του. Ο Τσακαλώτος με άρθρο του στην Εφημερίδα των Συντακτών διαμαρτύρεται για τις ειρωνίες που

αντιμετωπίζουν ως πρώην υπουργοί στις κυβερνήσεις του Τσίπρα, αλλά επιμένει ότι μια στρατηγική συμβιβασμών είναι αναγκαία επειδή και στο μέλλον θα υπάρχουν οι τράπεζες, η ΕΕ, οι «θεσμοί». Ο Βαρουφάκης στο ίδιο φύλλο θέλει Ειρήνη, Ενέργεια και Στέγη, αλλά εξακολουθεί να αποφεύγει το πώς.

Τώρα είναι η ώρα για να συγκροτήσουμε τους αγώνες μας σε ένα δυνατό Μέτωπο Ανατροπής. Αρχίζοντας από την κοινή δράση ενάντια στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή.

Στη Γαλλία, ο κόσμος βγαίνει στους δρόμους στο πλευρό των μεταναστών και δίνει τη μάχη του δεύτερου γύρου για να φράξει το δρόμο στους φασίστες της Λεπέν. Είμαστε μαζί τους και διεκδικούμε από όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς να μην απέχουν από αυτήν την πάλη. Όσες δυνάμεις δεν μιλάνε για το έγκλημα στην Πύλο, για να τιμωρηθούν οι ένοχοι και να σταματήσουν οι δολοφονίες της ΕΕ-φρούριο, όχι μόνο δεν βαδίζουν προς την ανατροπή του Μητσοτάκη, αλλά αφήνουν χώρο για τους Βελόπουλους.

Αντίστοιχα πρέπει να αγκαλιάσουμε τους αγώνες ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, για κρατικοποιήσεις κάτω από εργατικό έλεγχο για να σταματήσουμε τα εγκλήματα των Τεμπών, την ακρίβεια στην ενέργεια και στα σουπερμάρκετ, τα αίσχη των τραπεζών με τα επιτόκια και την κρίση στέγης.

Ο αντικαπιταλισμός δεν είναι «ακραία πολιτική». Είναι άμεση ανάγκη και στρατηγική δύναμη για να νικήσουμε. Για να τελειώσουμε με τα αίσχη της Νέας Δημοκρατίας και να ανοίξουμε το δρόμο για εργατική εναλλακτική στον καταστροφικό καπιταλισμό.

Και στη Γερμανία

Περισσότεροι από 80 χιλιάδες διαδηλωτές πολίτησαν την Παρασκευή και το Σάββατο 28 και 29 Ιούνη το ομοσπονδιακό συνέδριο του AfD στην Έσση της Γερμανίας. Τους 600 συνέδρους του φασιστικού κόμματος προστάτευαν περίπου 4 χιλιάδες αστυνομικοί. Κάμποσοι χρειάστηκαν αστυνομική συνοδεία μόνο και μόνο για να καταφέρουν να ξεφύγουν από διάφορα σημεία όπου τους είχαν αποκλείσει οι αντιφασίστες διαδηλωτές.

Όπως αναφέρει η Κριστίνε Μπούχολτζ από την κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στον Ρατσισμό: «Ποτέ πριν τόσο πολλοί άνθρωποι δεν είχαν προσπαθήσει να μπλοκάρουν ένα συνέδριο του AfD. Αν η αστυνομία δεν προστάτευε τόσο πολύ το συνέδριο συνοδεύοντας τους αντιπροσώπους στο χώρο του, θα είχε διαταραχθεί ακόμα περισσότερο. Η διαδήλωση ήταν μεγάλη και ζωντανή. Είχε τον αέρα των μεγάλων αντιφασιστικών κινητοποιήσεων της αρχής της χρονιάς μετά τις αποκαλύψεις της δημοσιογραφικής ιστοσελίδας Correctiv. Οι κινητοποιήσεις θα μπορούσαν να ήταν ακόμα μεγαλύτερες αν οι διοργανωτές είχαν ανοιχτεί στις κοινότητες και οργανώσεις των μεταναστών.

Το AfD προσπαθεί να επεκτείνει την επιρροή του ενόψει και των εκλογών του φθινοπώρου. Για να τους νικήσουμε είναι κρίσιμο το άπλωμα των κινητοποιήσεων στον δρόμο, με ευρύτητα και αποφασιστικότητα. Μπορούμε και πρέπει να συνεχίσουμε στο δρόμο της Έσσης».

Η εφημερίδα Il Maniφέστο περιγράφει πως στο χώρο του συνεδρίου η νεολαία του κόμματος μοίραζε αυτοκόλλητα με το σύνθημα «μαζική επαναπροώθηση τώρα» και «έχει δίκιο» -για τον Μ. Κραλ, ευρωβουλευτή του κόμματος που λίγο πριν τις ευρωεκλογές δήλωσε προκλητικά ότι «δεν ήταν όλα τα Waffen-SS εγκληματίες».

Στις αρχές της χρονιάς εκατοντάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους σε οργισμένες αντιφασιστικές διαδηλώσεις μετά τις αποκαλύψεις για μια μυστική συνάντηση κοντά στο Πότνταμ κατά την οποία στελέχη του φασιστικού AfD με στελέχη της Δεξιάς και πλούσιους υποστηρικτές τους συζητούσαν σχέδια για τη μαζική απέλαση μεταναστών με γερμανική υπηκοότητα.

Η διαδήλωση στην Έσση έστειλε το μήνυμα ότι αυτό το κίνημα είναι δυνατό και μπορεί να τα βάλει με τους φασίστες και την ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης και της ΕΕ που τους στρώνει τον δρόμο.

Πάλη ενάντια στη

Οι εργατογειτονιές δίνουν τον τόνο

Το βράδυ του πρώτου γύρου των βουλευτικών εκλογών στη Γαλλία χιλιάδες βγήκαν να διαδηλώσουν με το σύνθημα No Pasaran στο Παρίσι και σε άλλες μεγάλες πόλεις. Αυτές οι διαδηλώσεις, που πρέπει να συνεχιστούν τις επόμενες μέρες που κρίνεται ο δεύτερος γύρος των εκλογών, παίζουν ρόλο. Γιατί όσο λάθος είναι η υποτίμηση του φασιστικού κινδύνου που εκπροσωπεί το κόμμα της Λεπέν και του Μπαρντελά, άλλο τόσο λάθος είναι η υπερτίμησή του. Η κοινωνική δύναμη που μπορεί να τους σταματήσει είναι παρούσα και έστειλε τα μηνύματά της και τη μέρα των εκλογών.

Ένα παράδειγμα είναι το ίδιο το Παρίσι και τα προάστια που το περιβάλλουν. Όπως αναφέρουν οι Financial Times, το Νέο Λαϊκό Μέτωπο: «έχει τα δικά του προπύργια στα ανατολικά διαμερίσματα

του Παρισιού και στα φτωχά, banlieues των μεταναστών γύρω από το Παρίσι, όπως το Σαιν Ντενί.

Κέρδισε επίσης μεγάλες νίκες σε μέρη με παρόμοια δημογραφικά χαρακτηριστικά: περιοχές με χαμηλό εισόδημα έξω από μικρότερες πόλεις όπως η Ρεν και η Νάντη, και βόρεια της Μασσαλίας. Κάποιες από αυτές τις επιτυχίες οφείλονται στο γεγονός ότι οι Γάλλοι πολίτες μεταναστευτικής καταγωγής, ιδίως στη μουσουλμανική κοινότητα, έχουν αρχίσει να ψηφίζουν μαζικά την ακροαριστερή Ανυπότακτη Γαλλία τα τελευταία χρόνια, επειδή τους βλέπουν ως τους μόνους υποστηρικτές τους».

Τα αποτελέσματα σε πολλά διαμερίσματα του Παρισιού είναι πράγματι εντυπωσιακά: 62,5% για το Νέο Λαϊκό Μέτωπο στο 16ο, 64,2% στο 17ο, από 50% και

πάνω σε οχτώ ακόμα. Το Σεν Ντενί ψήφισε μαζικά την Αριστερά, στην έκτη εκλογική του περιφέρεια το ποσοστό της έφτασε το 71,6%! Στην πρώτη το 65,28%. Η Μασσαλία είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Γαλλίας. Κι εκεί η Αριστερά σημείωσε επιτυχίες όπως στην τέταρτη εκλογική περιφέρεια με 67,49% και στην έβδομη με 57,8%.

Όσο μεγαλύτερη είναι η συγκέντρωση του πληθυσμού, τόσο αυξημένα ήταν και τα ποσοστά της Αριστεράς. Στις πόλεις με πληθυσμό 200 χιλιάδες και πάνω, το Νέο Λαϊκό Μέτωπο παίρνει 33% έναντι 28% του κόμματος της Λεπέν και των συμμάχων της. Επίσης, η Αριστερά «παίρνει κεφάλι» στη νεολαία: 48% για τις ηλικίες 18-24 ετών, 38% για τις ηλικίες 25-34.

Εκεί που είναι συγκεντρωμένη η οργανωμένη εργατική τάξη με εμπειρίες αγώνων όλα τα πρόσφατα χρόνια, η νεολαία που συγκρούεται με τις ρατσιστικές επιθέσεις και την αστυνομική καταστολή, εκεί είναι ισχυρότερη η Αριστερά. Είναι η βάση για τις μάχες που μπορούν να ξεδιπλωθούν το επόμενο διάστημα.

A.M.

Η εργατική τάξη και η νεολαία στη Γαλλία έχουν τη δύναμη να τα βάλουν και να νικήσουν τους φασίστες και τις πολιτικές που τους θρέφουν. Όλα τα προηγούμενα χρόνια έχουν σηματοδοτεί από μεγάλους αγώνες: ενάντια στις νεοφιλελεύθερες, αντεργατικές επιθέσεις του Μακρόν, ενάντια στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία, ενάντια στην καταστολή.

Στις αρχές του 2023 ξέσπασε ένα τεράστιο απεργιακό κίνημα ενάντια στη «μεταρρύθμιση» του ασφαλιστικού, με βασικό μέτρο την αύξηση του ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση στα 64 χρόνια. Στις 19 Γενάρη του 2023 μέχρι και 2,8 εκατομμύρια άνθρωποι διαδήλωσαν σε όλη τη Γαλλία και 500.000 μόνο στο Παρίσι. Ακολούθησαν 14 μέρες πανεργατικής απεργίας και σε καθεμία από αυτές τις απεργίες οι διαδηλωτές έφταναν το 1,5-3 εκατομμύρια σε όλη τη χώρα. Στις μεγάλες πόλεις οι διαδηλώσεις αριθμούσαν εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές.

Όπως ανέφερε ο Γιάννης Δελατόλας: «Οι εργαζόμενοι στη βιομηχανία ηλεκτρικής ενέργειας μείωσαν την τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος για τα νοσοκομεία και αρνήθηκαν να κόψουν το ρεύμα για τις φτωχές οικογένειες που δεν μπορούσαν να

πληρώσουν το λογαριασμό του ηλεκτρικού ρεύματος. Οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας στο Παρίσι κατέβηκαν σε «άγρια» απεργία (χωρίς επίσημη απόφαση του σωματείου), ενώ οι φοιτητές εντάχθηκαν στο κίνημα με καταλήψεις, αποκλεισμούς και μαζικές φοιτητικές συνελεύσεις. Στο Παρίσι, αλλά και σε μικρότερες πόλεις σε όλη τη Γαλλία. Στη Ρεν οι φοιτητές κατέλαβαν το πανεπιστήμιο και ζωγράφισαν στον τοίχο του: Vive La Commune-Ζήτω η Κομμούνα!

Ένα άλλο σύνθημα που αντικατοπτρίζει ξεκάθαρα την αποφασιστικότητα του εργα-

Δυνατό κίνημα

τικού κινήματος είναι: 'Tu nous mets 64, on te mai 68'. Πρόκειται για ένα λογοπαίγνιο που μεταφράζεται περίπου ως εξής: αν μας αναγκάσετε να συνταξιοδοτηθούμε στα 64, θα φέρουμε πίσω το Μάη του '68».

Κι ενώ οι απεργίες για το ασφαλιστικό συνεχίζονταν, στα τέλη Ιούνη η αστυνομία δολοφόνησε τον 17χρονο γαλλοαλγερινό Ναέλ Μ. Η δολοφονία πυροδότησε μια έκρηξη στα εργατικά και λαϊκά προάστια όλων των μεγάλων πόλεων. Έγιναν εξεγέρσεις σε 553 πόλεις της Γαλλίας, ακόμα και σε πόλεις που δεν είχαν ζήσει κινητοποιήσεις για πολλά χρόνια. Οι ενώσεις των αστυνομικών αποκάλεσαν τους εξεγερμένους «ορδές από παράσιτα» κι ο Νταρμανέν, ο υπουργός Εσωτερικών του Μακρόν τους απάντησε: «είμαστε όλοι, ολοκληρωτικά μαζί σας».

Αυτός ο ίδιος Νταρμανέν κατέβασε, με τις ευλογίες του Μακρόν, το περιβόητο νομοσχέδιο που πήρε το όνομά του στα τέλη Δεκέμβρη του 2023. Είναι το πιο ρατσιστικό νομοθέτημα που είχε κατέβει ποτέ. Στις 19 Δεκέμβρη έγιναν μεγάλες διαδηλώσεις που όπως ανέφερε η Εργατική Αλληλεγγυή είχαν συνέχεια: «Τις ημέρες που προηγήθηκαν της διαδήλωσης, πανό άρχισαν να εμφανίζονται έξω από πολλά σχολεία καταγγέλλοντας το ρατσιστικό χαρακτήρα του νόμου. Τα πανό φτιάχτηκαν άλλοτε από μαθητές, άλλοτε από γονείς και άλλοτε από εκπαιδευτικούς. Σε ένα σχολείο στα προάστια του Παρισιού, οι εκπαιδευτικοί κατέβηκαν ακόμη και σε απεργία για τρεις ημέρες. Μαθητές και φοιτητές οργανώνονται για να προχωρήσουν σε καταλήψεις. Σε πολλά νοσοκομεία της περιφέρειας του Παρισιού, το προσωπικό που αντιτίθεται στο νόμο συντονίζεται για να προχωρήσει σε κινητοποιήσεις».

Το κίνημα φούντωσε όταν τελικά μια ακόμα πιο σκληρή εκδοχή του νόμου εγκρίθηκε στη βουλή με τη στήριξη των φασιστών της Λεπέν. Ο ρατσισμός που χρησιμοποίησε ο Μακρόν για να διαιρέσει την εργατική τάξη, θρέφει τους φασίστες. Το κίνημα που θα τους παλέψει το επόμενο διάστημα έχει να στηριχτεί στη δύναμη της εργατικής τάξης, βάζοντας τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία στο κέντρο του.

29/6, Αντιφασιστική διαδήλωση στην Έσση. Φωτό: SUTR/X

φασιστική απειλή. NO PASARAN!

Τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου των πρόωρων βουλευτικών εκλογών στη Γαλλία επιβάλλουν μια μαζική αντιφασιστική απάντηση για να φράξουμε το δρόμο στο κόμμα της Λεπέν. Αποτελούν μια τρομερή προειδοποίηση για όλο τον κόσμο για το πώς οι φασίστες μπορούν να δυναμώσουν πολύ σε περίοδο κρίσης. Αλλά ταυτόχρονα είναι κάλεσμα για δράση ώστε να μην περάσει η φασιστική απειλή. **No pasaran!**

Σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα, το φασιστικό **Rassemblement National** (Εθνική Συσπείρωση, RN) πήρε το 29,25% των ψήφων. Προσθέτοντας την ακροδεξιά διάσπαση των **Republicains** (της «επίσημης» Δεξιάς), φτάνει το 33,15%. Το **Νέο Λαϊκό Μέτωπο** (NFP), που συσπειρώνει το κόμμα του Μελανσόν, το Σοσιαλιστικό Κόμμα, το Κομμουνιστικό Κόμμα και τους Πράσινους, κέρδισε το 28%, ενώ ο νεοφιλελεύθερος συνασπισμός **«Μαζί»** του προέδρου Εμανουέλ Μακρόν έμεινε τρίτος με 20%.

Αυτά τα ποσοστά δεν μεταφράζονται άμεσα σε έδρες στη Βουλή των 577 μελών. Αυτές θα κριθούν στη συντριπτική τους πλειοψηφία στο δεύτερο γύρο των εκλογών που θα γίνει την Κυριακή 7 Ιούλη. Σε αυτές τις εκλογές συμμετέχουν υποψήφιοι που πήραν τουλάχιστον το 12,5% την προηγούμενη Κυριακή. Ο δεύτερος γύρος είναι «ανοιχτός» και θα το κρίνει η κινητοποίηση της Αριστεράς και του κινήματος στο δρόμο.

Η επιτυχία των φασιστών είναι μια τεράστια απειλή για όλη την εργατική τάξη. Αυτό που τους άνοιξε το δρόμο ήταν οι πολιτικές των μέχρι χτες κυρίαρχων κομμάτων με τις αντεργατικές επιθέσεις, της ρατσιστικές και ισλαμοφοβικές εκστρατείες.

Ακόμα και με το RN προ των πυλών, ο Μακρόν και οι σύμμαχοί του αφιέρωσαν τις τελευταίες δύο εβδομάδες στο να επιτίθενται στον Ζαν-Λυκ Μελανσόν της Ανυπότακτης Γαλλίας (La France Insoumise-LFI) και όχι στους φασίστες. Ο πρώην πρωθυπουργός του Μακρόν Εντουάρ Φιλίπ δήλωσε μετά τα αποτελέσματα ότι θα υποστηρίξει μόνο τα πιο δεξιά τμήματα της αριστερής συμμαχίας στον επόμενο γύρο.

Το κόμμα του Μακρόν δήλωσε ότι θα παραιτηθεί στις περισσότερες εκλογικές περιφέρειες όπου ήρθε τρίτο, ώστε να δώσει σε άλλους την ευκαιρία να νικήσουν το RN. Αλλά δεν θα κάνει στην άκρη για τους υποψήφιους της Ανυπότακτης Γαλλίας, την οποία περιέγραψε προκλη-

30/6, Αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Παρίσι μετά την ανακοίνωση των εκλογικών αποτελεσμάτων. Φωτό: Γιάννης Δεληπόλλας

τικά ως «μη-συμβατή με τις δημοκρατικές αξίες για το κοινοβούλιο, την οικουμενικότητα και τον αντισημιτισμό». Εξισώνει έτσι τους φασίστες και την Ανυπότακτη Γαλλία.

Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο. Αν ο εκλεκτός της Λεπέν, ο Ζορντάν Μπαρντελά γίνει πρωθυπουργός, δεν θα είναι όπως η ανάληψη της εξουσίας από τους Ναζί στη Γερμανία το 1933. Το κόμμα των φασιστών δεν έχει ακόμα τις δυνάμεις στους δρόμους για να καταστρέψει την Αριστερά και τα συνδικάτα ή τη δημοκρατία. Αλλά θα είναι μια ποιοτική αλλαγή που θα κλιμακώσει τις δυνατότητες των φασιστών.

Δολοφονική πολιτική

Το κόμμα της Λεπέν υπόσχεται ότι θα εφαρμόσει ακόμα πιο σκληρά τη δολοφονική πολιτική των «κλειστών συνόρων» για τους πρόσφυγες. Δηλώνει ότι θα καταργήσει το νόμο που δίνει στα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται στη Γαλλία τη δυνατότητα να πάρουν υπηκοότητα στα 18 τους. Λέει ότι θα εφαρμόσει την πολιτική της «εθνικής προτίμησης» στην πρόνοια και την πρόσβαση γενικά στο κοινωνικό κράτος. Θα υπάρχει ελεύθερο πεδίο για την αστυνομία να είναι ακόμα πιο βίαιη απέναντι στους μουσουλμάνους, τους απεργούς, τους διαδηλωτές, τους μαύρους τους «σκουρόχρωμους» νέους και τους αντιρατσιστές.

Όλοι, εκτός από τους πιο «νομιμόφρονες» μουσουλμάνους, θα είναι ύποπτοι. Το RN θα τοποθετήσει τους ανθρώπους του σε κάθε επίπεδο του κράτους, από τα ανώτατα κλιμάκια της αστυνομίας μέχρι την

τοπική διοίκηση στην Υγεία, την εκπαίδευση και αυτοδιοίκηση.

Και οι φασιστικές συμμορίες που έχουν ήδη πραγματοποιήσει επιθέσεις στη Λυών, το Μονπελιέ και το Παρίσι θα νιώσουν μια νέα αυτοπεποίθηση ότι έχουν υποστήριξη από τα πάνω. Θα αναπτυχθούν. Δεν είναι μοιραίο ότι τα πράγματα θα καταλήξουν σε αυτό το σημείο. Υπάρχουν τεράστιες δεξαμενές από τις οποίες μπορούν να αντλήσουν οι αντιρατσιστές. Το Σαββατοκύριακο της 15ης και 16ης Ιούνη περίπου 800.000 κατέβηκαν στους δρόμους ενάντια στους φασίστες.

Το βράδυ της Κυριακής 30 Ιούνη, χιλιάδες ξεχύθηκαν στους δρόμους του Παρισιού για να διαδηλώσουν ενάντια στους φασίστες. Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν επίσης στο Στρασβούργο, τη Λυών, τη Νάντη και τη Λίλλη. Αυτό που χρειάζεται τώρα είναι περισσότερες κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις.

Η κινητοποίηση αυτών των ανθρώπων και των πολλών άλλων που εξοργίστηκαν από τις πρόσφατες εκλογικές επιτυχίες του RN, είναι ζωτικής σημασίας. Και πρέπει να περιλαμβάνει την πάλη ενάντια στον ρατσισμό.

Η πιο μαχητική συνδικαλιστική ομοσπονδία, η **CGT**, ορθά επεσήμανε αυτή την εβδομάδα ότι το RN «ψήφισε κατά της αύξησης του κατώτατου μισθού, κατά της παγώματος των ενοικίων, κατά της φορολόγησης των μερισμάτων. Υπερασπίζεται τα αφεντικά, όχι τους εργαζόμενους. Το κοινωνικό του πρόγραμμα λιώνει σαν το χιόνι στον ήλιο».

Αλλά δεν αναφέρει σχεδόν καθό-

λου τον ρατσισμό. Υπάρχει μόνο μια υποπαράγραφος για τον ρατσισμό σε μια δήλωση σχεδόν 1.000 λέξεων. Αν δεν καταρρίψεις τους μύθους για τους μετανάστες, τους μουσουλμάνους και τους πρόσφυγες, αφήνεις το RN με τα βασικά του πυρομαχικά άθικτα.

Αντιρατσισμός

Η επαναστατική σοσιαλιστική ομάδα **Autonomie de Classe** (A2C) λέει: «Ας φτιάξουμε αντιφασιστικές ζώνες παντού στους τόπους ζωής, σπουδών ή εργασίας μας. Ας διαδηλώσουμε ενάντια στις συγκεντρώσεις τους και ας κάνουμε εκστρατεία ενάντια στην καμπάνια τους. Ας βάλλουμε τον αντιρατσισμό στο επίκεντρο του αντιφασιστικού αγώνα».

Η A2C καλεί να θέσουμε τα κινήματα για την Παλαιστίνη και ενάντια στο ρατσισμό, για τα δικαιώματα των γυναικών, την κλιματική αλλαγή και την τρανσφοβία στο επίκεντρο - και όχι να τα υποβιβάσουμε κάτω από την πίεση για ενότητα γύρω από το Νέο Λαϊκό Μέτωπο.

Οι περισσότεροι αντιρατσιστές θα υποστηρίξουν το Νέο Λαϊκό Μέτωπο στον δεύτερο γύρο. Ένας ακτιβιστής της LFI δήλωσε. «Πρέπει να παλέψουμε με νύχια και με δόντια για να κινητοποιήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους που απείχαν από την ψηφοφορία ενόψει του δεύτερου γύρου. Μισώ το RN, αλλά το αποτέλεσμα του Νέου Λαϊκού Μετώπου είναι ένα πραγματικό επίτευγμα».

Ο Μελανσόν δήλωσε ότι η επιλογή είναι τώρα μια πλειοψηφία για το Νέο Λαϊκό Μέτωπο ή μια καταστροφική

και διχαστική νίκη του RN. Αλλά το NFP έχει τις δικές του αδυναμίες. Περιλαμβάνει μερικές από τις ίδιες φιγούρες -όπως ο Φρανσουά Ολάντ- που άνοιξαν το δρόμο για το RN νομιμοποιώντας τον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία και με τις επιθέσεις που εξαπέλυσαν στην εργατική τάξη.

Ως πρόεδρος από το 2012 έως το 2017, ο Ολάντ επέβαλε μια διετή κατάσταση έκτακτης ανάγκης που έδωσε στην αστυνομία βάναιουσες κατασταλτικές εξουσίες. Το 2016 πέρασε -με διάταγμα- έναν σημαντικό νόμο που επιτίθεται στα δικαιώματα των εργαζομένων και των συνδικάτων. Αρνήθηκε να υποχωρήσει παρά τις μαζικές απεργίες και διαδηλώσεις. Το 2017 υποστήριξε τον νόμο Cazeneuve που έδωσε στην αστυνομία άδεια να σκοτώνει. Κατέστειλε τις διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη το 2014. Δεν μπορείς να οικοδομήσεις μια εναλλακτική λύση στο RN γύρω από τέτοιους ανθρώπους, όμως το NFP κάνει τέτοιες παραχωρήσεις.

Ότι κι αν συμβεί την επόμενη Κυριακή η αναταραχή έρχεται. Ο Μπαρντελά θα μπορούσε να γίνει πρωθυπουργός. Ή αν κανένα κόμμα δεν έχει πλειοψηφία, ο Μακρόν μπορεί να διορίσει έναν «τεχνοκράτη» πρωθυπουργό -η επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Κριστίν Λαγκάρντ έχει αναφερθεί ως υποψήφια για αυτή τη θέση σε κάποια δημοσιεύματα. Η εξωφρενική έλλειψη δημοκρατίας και η εφαρμογή της λιτότητας απλά θα ενισχύσει τους φασίστες.

Υπάρχουν ακόμη και εισηγήσεις ότι ο Μακρόν μπορεί να καταφύγει στο άρθρο 16 του Συντάγματος, το οποίο δίνει στον πρόεδρο «έκτακτες εξουσίες» σε περίοδο οξείας κρίσης. Θα μπορούσε να κυβερνήσει χωρίς το κοινοβούλιο, εκδίδοντας προεδρικά διατάγματα.

Όποιοι ελιγμοί κι αν γίνουν στην κορυφή, η κινητοποίηση στη βάση θα είναι το αποφασιστικό ζήτημα για να ανασχεθούν οι φασίστες και να αρχίσουμε να τους πιαστούμε. Η διαδήλωση 80.000 ατόμων στο Έσσεν της Γερμανίας το περασμένο Σάββατο, στο συνέδριο του ακροδεξιού AFD, είναι ένα καλό σημάδι για τις δυνατότητες απειλής.

Πρέπει να υπάρξει αμέσως απάντηση. Χρειαζόμαστε συγκεκριμένη αντιρατσιστική αγωνιστική δράση και μια επαναστατική σοσιαλιστική εναλλακτική λύση που να οργανώνει την οργή των εργαζομένων ενάντια στα αφεντικά και τον καπιταλισμό.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ: Προς ένα “γάμο”

Η σύγκρουση έχει ανοίξει για τα καλά μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ, η Κεντρική Επιτροπή του οποίου συνεδριάζει στις 7 Ιούλη.

Την περασμένη Τετάρτη οι Τεμπονέρας, Κοτσακάς και Τσιόκας σε κοινό τους κείμενο ανακοίνωσαν ότι αποχωρούν από το οργανωτικό σκέλος του ΣΥΡΙΖΑ καταγγέλλοντας τον Κασσελάκη και επιμένοντας στην «ανάγκη ανασύνθεσης του ευρύτερου αριστερού και προοδευτικού χώρου σε τροχιά προοδευτικής διακυβέρνησης».

Ακολούθησε δύο μέρες μετά η επιστολή 80 στελεχών και 7 βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ (ανάμεσα στα ονόματα οι Ο. Γεροβασίλη, Κ. Ζαχαριάδης, Αθ. Λινού, Γ. Ραγκούσης, Χρ. Σπίρτζης, Γ. Τσίπρας, Αλ. Φλαμπουράρης) στην οποία δηλώνουν ότι «η συνεργασία των προοδευτικών δυνάμεων είναι πλειοψηφικό κοινωνικό αίτημα και σε αυτό το αίτημα είμαστε υποχρεωμένοι να ανταποκριθούμε, με τη συγκρότηση μιας μεγάλης προοδευτικής συμμαχίας, ενός μετώπου σε κοινοβουλευτικό και κοινωνικό επίπεδο, που θα κερδίσει την Ν.Δ. στις επόμενες εθνικές εκλογές».

Ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ Κασσελάκης από τις ΗΠΑ στις οποίες βρίσκεται εδώ και πολλές μέρες απάντησε απευθυνόμενος στον Αλέξη Τσίπρα, θεωρώντας τον υπεύθυνο για την «ανταρσία»: «Αλέξη, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έγινε για να ρευστοποιηθεί σε ένα κεντρό σχήμα με συμφωνίες κορυφής έξω από την κοινωνία... Έλα και ανάλαβε και θα είμαι συντεταγμένος στρατιώτης στην προσπάθειά σου χωρίς να σε υπονομεύσω ού-

Θα γίνει ο Κασσελάκης «παρένθεση»;

τε στιγμή. Αν όμως δεν το επιθυμείς, στήριξε με να κάνω την προσπάθεια για το κόμμα μας, χωρίς παιχνίδια».

Είχε προηγηθεί την περασμένη εβδομάδα το συνέδριο του «ινστιτούτου Τσίπρα» όπου ανάμεσα στους καλεσμένους ήταν οι Ολάντ, Γιώργος Παπανδρέου, Χάρης Δούκας και ο υπουργός του Μπρίντεν Τζ. Πάιπς. Εκεί ο Τσίπρας χαρακτήρισε καθήκον την ανάληψη «τολμηρών πρωτοβουλιών» τονίζοντας ότι «η πραγματικότητα, τα εκλογικά μαθηματικά, οι πιεστικές ανάγκες της κοινωνίας, επιβάλλουν στα πολιτικά κόμματα της Αριστεράς και της Κεντροαριστεράς να μιλήσουν στον πληθυσμιακό αριθμό και όχι στον ενικό δίνοντας ρεαλιστική υπόσταση στην προοπτική μιας νικηφόρας Προοδευτικής Συμμαχίας».

Ανέκδοτο

Και εδώ προκύπτει εύλογα το ερώτημα, ποιο είναι το μεγαλύτερο ανέκδοτο; Να καταγγέλλει ο Κασσελάκης τον Τσίπρα και την αντιπολίτευση στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ ότι θέλουν να «ρευστοποιήσουν» τον ΣΥΡΙΖΑ «σε ένα κεντρό σχήμα με συμφωνίες κορυφής έξω από την κοινωνία»; Ή ότι

το «νέο» και η «νικηφόρα» απάντηση στη Νέα Δημοκρατία θα έρθουν μέσα από «προοδευτικές συγκλίσεις» του Γιώργου Παπανδρέου και του Αλέξη Τσίπρα;

Ο ΓΑΠ δεν ήταν εκείνος που έφερε και εφάρμοσε το πρώτο μνημόνιο το 2010; Δεν ήταν ο Τσίπρας, που έφερε για ψήφιση το τρίτο μνημόνιο γυρίζοντας την πλάτη στο 62% του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα του 2015; Και οδήγησε τον ΣΥΡΙΖΑ στο 17,8% στις εκλογές του 2023. Για να παραιτηθεί τελικά, ανοίγοντας διάπλατα το δρόμο στον Κασσελάκη να τον πάει στο 14,9% στις ευρωεκλογές.

Όποια και να είναι η εξέλιξη των συγκρούσεων στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ για το ζήτημα των «συμμαχιών», έχουν σαν κοινό παρονομαστή τη συνέχιση της δεξιόστροφης πορείας του. Πέρα απ' όλα τ' άλλα αναδείχτηκε αυτό, μέσα στην προηγούμενη εβδομάδα κι από την πρωτοβουλία της ηγεσίας Κασσελάκη να ανακοινώσει τον «ξαφνικό θάνατο» της καθημερινής Αυγής. Η «επιστολή των 87» περιορίστηκε σε διαμαρτυρίες «επί της διαδικασίας».

Γιώργος Πίπτας

Απάντηση στον δήμαρχο

Την απόφαση του Χάρη Δούκα να διεκδικήσει την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ με κύριο επιχείρημα την εκλογή του στο Δήμο Αθήνας σχολίασε με δήλωσή του ο δημοτικός σύμβουλος με την Ανατρεπτική Συμμαχία, Κώστας Παπαδάκης. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Η ίδια η εντύπωση ότι η εκλογική επιτυχία χρησιμοποιείται από την πρώτη στιγμή ως όχημα πολιτικής ανέλιξης είναι από μόνη της ικανή να δημιουργήσει στο εκλογικό σώμα την πεποίθηση ότι άλλη μια φορά πιάστηκε κοροϊδία. Και να συμβάλει ακόμα περισσότερο στην απαξίωση της πολιτικής και της εκλογικής προσδοκίας συνολικά παράγοντας δυσπιστία erga omnes και τάσεις αποχής».

Όσο και αν ο Χ. Δούκας είχε(;) τις δικές του προοπτικές, το ΠΑΣΟΚ και οι διάφορες τάσεις και μηχανισμοί του το ίδιο, οι ψηφοφόροι της Αθήνας δεν ψήφισαν ΠΑΣΟΚ στον δεύτερο γύρο. Ψήφισαν την ανατροπή του Μπακογιάννη και της πολιτικής του. Δεν έχει ξαναγίνει υποψήφιος στον δεύτερο γύρο αντί να πάρει παραπάνω να χάσει 7.500 ψήφους. Και όμως έγινε. Το 14% νίκησε το 41%. Και ίσως όποιος και να ήταν απέναντι του στον δεύτερο γύρο θα γινόταν δήμαρχος. Πολύ περισσότερο ο συγκεκριμένος που ήταν άφθατος πολιτικά.

Ασφαλώς και η πολιτική οφείλει να αντλεί τα στελέχη της από την κοινωνία. Αλλιώς θα “υπηρετείται” είτε από αριστοκράτες χομπίστες, είτε από επαγγελματίες πολιτικούς. Αλλά όχι να χρησιμοποιεί την κοινωνία για να παράγει στελέχη. Πράγματι όλο το ΠΑΣΟΚ να γυρίζει ανάποδα, δεν θα βρεθεί ένα στέλεχος που να έχει πετύχει μία νίκη εδώ και δεκαετίες. Εύλογα όσοι θέλουν την ανατροπή της σημερινής του ηγεσίας βρήκαν το καλύτερο άτομο για να τοντάρουν.

Μόνο που η “κούρσα” πάει στον γκρεμό. Η κρίση εκπροσώπησης που έφτασε στο απώγειό της στις πρόσφατες ευρωεκλογές και με την τεράστια αποχή και με την αποδοκιμασία όλων των κομμάτων εξουσίας δείχνει ότι η ανάκτηση της πολιτικής εμπιστοσύνης απαιτεί κάτι καινούργιο που πρέπει να γεννηθεί έξω και πάνω από τα πολιτικά πτώματα και τις μεταλλάξεις τους. Όχι με νεκραναστάσεις. Κανένας Δούκας δεν θα κάνει την κεντροαριστερά κίνημα εξουσίας. Γιατί δεν είναι Ανδρέας Παπανδρέου. Και γιατί η συγκυρία απαιτεί όχι πια εναλλακτικές και διαχειριστικές, αλλά ριζοσπαστικές και αντικαπιταλιστικές κατευθύνσεις...

Το “μεγάλο στοίχημα” του Χ. Δούκα έχει αρχίσει ήδη να καταστρέφει το “μικρό”. Δεν θα το αφήσουμε να μας πάρει σβάρνα. Γιατί για μας ο Δήμος Αθήνας δεν αποτελεί κάτι μικρό, έστω και αν είναι μικρός ο χώρος αφετηρίας της Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα. Γιατί μεγάλωσε ανέλπιστα από το εκλογικό σώμα, που της έδωσε πολλαπλάσια δύναμη, και από τα κινήματα που εκφράζει. Και θα τιμήσει την εμπιστοσύνη που έλαβε εκπληρώνοντας την αποστολή της».

Όχι στο κλείσιμο της Αυγής

Νέα 48ωρη απεργία στις 3 και 4 Ιουλίου αποφάσισε η συνέλευση των εργαζομένων της Αυγής καθώς και συγκέντρωση την Πέμπτη 4 Ιουλίου στην πλατεία Κουμουνδούρου στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ την ώρα που θα συνεδριάζει η Πολιτική Γραμματεία, ενάντια στην απόφαση του κόμματος να προχωρήσει στο κλείσιμο του καθημερινού φύλλου της Αυγής. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα η απόφασή τους:

«Η απόφαση αυτή ελήφθη μετά την άκαρπη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ την περασμένη Παρασκευή με τη συμμετοχή των εκπροσώπων της ΕΣΗΕΑ και ΕΠΗΕΑ και εκπροσώπων της ηγεσίας του κόμματος και της διοίκησης, οι οποίοι απέρριψαν το αίτημά μας για άμεση επαναλειτουργία του καθημερινού φύλλου πάλι με το επιχείρημα της οικονομικής δυσπραγίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Επίσης, η ΓΣ κρίνει ως διάτρητη τη μόνη δέσμευση που παρασχέθηκε ενώπιον των σωματείων ότι “προς το παρόν δεν υπάρχει θέμα απολύσεων στο τραπέζι” και ότι οι εργαζόμενοι θα απορροφηθούν στο σάιτ και την κυριακάτικη έκδοση. Ωστόσο, δεν εγγυώνται ότι δεν θα γίνουν περικοπές και απολύσεις σε 3 ή 4 μήνες ανάλογα με την πορεία των οικονομικών του οργανισμού. Στο ίδιο πλαίσιο η απρόσκοπτη λειτουργία του κυριακάτικου φύλλου επίσης δεν είναι διασφαλισμένη, καθώς ειπώθηκε ρητώς ότι θα γίνει προσπάθεια προκειμένου να καταστεί βιώσιμο...

Δυστυχώς, καμία δέσμευση δεν αναλήφθηκε σχετικά με την εξόφληση των δεδουλευμένων οφειλών προς τους εργαζόμενους οι οποίες αγγίζουν τις 300.000.

Αναμένουμε να ενημερωθούμε για την ακριβή ώρα (συνεδρίασης της Π.Γ) προκειμένου να δημοσιοποιήσουμε το κάλεσμα της συγκέντρωσης με κεντρικά αιτήματα την ανάκληση της απόφασης κλει-

σίματος του καθημερινού φύλλου, τη διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας και την αποτροπή απολύσεων, και την εξόφληση των δεδουλευμένων μας.

Στο ίδιο πλαίσιο διεκδίκησης, τρέχει ήδη η ηλεκτρονική συλλογή υπογραφών ενάντια στο λουκέτο, παράλληλα με τα καλέσματα στήριξης που απευθύνουμε στους φίλους και αναγνώστες της ΑΥΓΗΣ, τον κόσμο της Αριστεράς, τους συναδέλφους στα ΜΜΕ, τα σωματεία και τους κοινωνικούς φορείς προκειμένου να εκφράσουν τη στήριξη και αλληλεγγύη τους στον αγώνα μας».

Ήδη ψηφίσματα συμπαράστασης στους εργαζόμενους της Αυγής έχουν εκδώσει μια σειρά από συνδικάτα, ομοσπονδίες ενώ 24ωρη απεργία συμπαράστασης πραγματοποιήσαν και οι εργαζόμενοι στο ραδιοφωνικό σταθμό «Στο Κόκκινο».

«Το λουκέτο στην Αυγή δεν θα περάσει - συμπαράσταση στον απεργιακό αγώνα των εργαζομένων» αναφέρουν σε ανακοίνωση που εξέδωσαν οι Financial Crimes, σχήμα της Αντικαπιταλιστικής αριστεράς στα ΜΜΕ, καλώντας «τα σωματεία του Τύπου να στηρίξουν αλλά και να απλώσουν τον αγώνα σε όλα τα ΜΜΕ με αγωνιστικές κινητοποιήσεις και απεργίες». Όπως αναφέρουν:

«Οι εργαζόμενοι της “Αυγής” χρειάζονται τη συμπαράσταση όλων μας. Πρώτα από όλα των εργαζομένων στα ΜΜΕ, καθώς όταν κλείνει μία εφημερίδα επιταχύνεται το κλείσιμο και κάποιος άλλης. Αλλά και συνολικά της εργατικής τάξης που με τους αγώνες της μπορεί να βάλει φρένο σε λουκέτα και εκβιασμούς. Το 2022 ο ΣΥΡΙΖΑ, με ηγεσία τότε τον Αλέξη Τσίπρα, προσπάθησε να βάλει ξανά λουκέτο στην καθημερινή έκδοση της εφημερίδας, καθώς η πορεία να απαλλαγεί η ηγεσία από τη βάση είχε ήδη ξεκινήσει. Τότε η αποφασιστική στάση των εργαζομένων και το κύμα συμπαράστασης απέτρεψε το κλείσιμο. Το ίδιο μπορεί να γίνει και τώρα».

βαδίζοντας όλο και πιο δεξιά

Στο ΠΑΣΟΚ-KΙΝΑΛ την περασμένη Κυριακή άνοιξε και επίσημα η μάχη για την ανάδειξη νέου προέδρου. Στη συνεδρίαση της κεντρικής του επιτροπής αποφασίστηκε οι εκλογές για την ανάδειξη της ηγεσίας του να γίνουν στις 6/10 και αν δεν αναδειχτεί πρόεδρος να ακολουθήσει δεύτερος γύρος στις 13/10. Ήδη την πρόθεσή τους να διεκδικήσουν την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ έχουν εκφράσει ο νυν πρόεδρος Νίκος Ανδρουλάκης, ο δήμαρχος Αθήνας Χάρης Δούκας, ο πρώην δημοτικός σύμβουλος Αθήνας Παύλος Γερούλας, η Μιλένα Αποστολάκη και ο Μιχάλης Κατρίνης και αναμένεται να ακολουθήσουν κι άλλοι.

Η συζήτηση στην κεντρική επιτροπή στην οποία ανακοινώθηκαν και οι υποψηφιότητες έγινε σε πολωμένο κλίμα. Στην εισήγησή του ο Νίκος Ανδρουλάκης τόνισε: «Κάποιοι μετατρέπουν την αναγκαία αποτίμηση του εκλογικού αποτελέσματος σε πασαρέλα προσωπικών φιλοδοξιών... Δεν θα επιτρέψω να γίνει το ΠΑΣΟΚ συνηθισμένο κάποιου κεντροαριστερού μορφώματος... Το ΠΑΣΟΚ μεγάλωσε και μπορεί να μεγαλώσει κι άλλο. Και μπορεί να ηγηθεί του προσδευτικού κόσμου της χώρας... να γίνει εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης».

Για τον Ανδρουλάκη, η συζήτηση στο ΠΑΣΟΚ δεν έχει λόγο ύπαρξης γιατί το «ΠΑΣΟΚ μεγαλώνει» και το πρόβλημα έγκειται σε «προσωπικές φιλοδοξίες» και σχέδια «συνωμοσίας» που θέλουν να το διαλύσουν και να το κάνουν «συνιστώσα». Είναι άξιον απορίας πώς μπορεί να καταλήγει σε ένα τέτοιο συμπέρασμα.

Το ΠΑΣΟΚ-KΙΝΑΛ στις ευρωεκλογές «πέτυχε» να χάσει 170.000 ψήφους από τις εκλογές του Μαΐου 2023 και 110.000 ψήφους από τις εκλογές του Ιουνίου του 2023. Δεν μπόρεσε να εκμεταλλευτεί ούτε την ευκαιρία της «χαλαρής ψήφου» που του προσέφεραν οι ευρωεκλογές και να πετύχει το βασικό του στόχο που ήταν να περάσει έστω και οριακά τον ΣΥΡΙΖΑ και να γίνει δεύτερο κόμμα.

Δεν είναι δύσκολο να εξηγηθεί αυτή η αποτυχία. Από το

Αχ ΠΑΣΟΚ ωραία χρόνια... από τον Ανδρέα ως τον Βενιζέλο

2021, οπότε εκλέχτηκε πρόεδρος ο Ανδρουλάκης, το ΠΑΣΟΚ-KΙΝΑΛ ακολούθησε τυπικά μια γραμμή «ίσων αποστάσεων» απέναντι σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Προσβλέποντας, στην πράξη, περισσότερο στην σύγκρουση με τον ΣΥΡΙΖΑ παρά με τη ΝΔ. Στη διάρκεια της πρώτης τετραετίας Μητσοτάκη ο Ανδρουλάκης ψήφισε το 68% των νομοσχεδίων της ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ το 48%.

Υποκλοπές

Παρά τη συναίνεση που παρείχε όλα αυτά τα χρόνια στη ΝΔ, ο Ανδρουλάκης είχε μια τεράστια ευκαιρία να «βγει στον αφρό» ως «αντιπολιτευόμενος» με το σκάνδαλο των υποκλοπών. Ήταν ο ίδιος που βρέθηκε στο κέντρο των «παρακολουθήσεων» του Μεγάρου Μαξίμου. Αλλά πέρασαν μήνες από την αποκάλυψη του σκανδάλου μέχρι να ζητήσει να παραιτηθεί ο Μητσοτάκης κι αυτό με μισή καρδιά κρατώντας «χαμηλούς τόνους» και μην κινητοποιώντας ούτε κατά διάνοια τη βάση του στο δρόμο.

«Η 3η θέση στο πολιτικό σύστημα, δεν μας καθιστά δύναμη ανατροπής ούτε μας βάζει σε τροχιά διακυβέρνησης» ανέφερε ο Χάρης Δούκας στην παρέμβασή του στην ΚΕ του ΠΑΣΟΚ. «Πρέπει να ξαναπιάσουμε το νήμα της Ιστορίας, να φανούμε αντάξιοι της ιστορικής μας διαδρομής. Του Ανδρέα Παπανδρέου της αλλαγής, του Κώστα Σημίτη του εκσυγχρονισμού, του Γιώργου Παπανδρέου των μεγάλων τομών εν μέσω μιας κρίσης που ξεπερνούσε τα όρια και τις δυνάμεις της Ελλάδας, του Ευάγγελου Βενιζέλου που κράτησε την πατρίδα ζωντανή, της αείμνηστης Φώφης Γεννηματά που ξανάχτισε το ΠΑΣΟΚ από τις στάχτες του, και του

Νίκου Ανδρουλάκη που ενίσχυσε τα ποσοστά μας. Είναι τώρα η ώρα να ανοίξουμε τον κύκλο της υπέρβασης. Όχι για να κερδίσουμε τον Κασσελάκη, αλλά για να νικήσουμε τη ΝΔ. Θέλουμε ένα μεγάλο ΠΑΣΟΚ που θα ανοίξει, θα ενώσει όλες τις προσδευτικές δυνάμεις και θα νικήσει την ΝΔ, όπως το κάναμε στην Αθήνα».

Το πρώτο που έχει να σχολιάσει κανείς είναι ότι αποτελεί λαθροχειρία εκ μέρους του Δούκα να θεωρεί ότι η ψήφος που του χάρισε τη νίκη στο δεύτερο γύρο της Αθήνας ήταν ψήφος εμπιστοσύνης στον ίδιο και το ΠΑΣΟΚ. Στη διπλανή στήλη ο δημοτικός σύμβουλος Αθήνας Κώστας Παπαδάκης εξηγεί τους λόγους.

Αλλά αυτό που είναι το πιο προβληματικό στην τοποθέτησή του είναι η «τιμητική» αποδοχή εκ μέρους του όλων εκείνων των πολιτικών που άσκησε το ΠΑΣΟΚ και το οδήγησαν στη σημερινή του κατάσταση: Από τα «ένδοξα χρόνια» της «αλλαγής» που έμεινε στα μισά του δρόμου και του σημερινού «εκσυγχρονισμού» που άνοιξε το δρόμο στην αγορά και τις ιδιωτικοποιήσεις. Μέχρι την εφαρμογή των σκληρότερων μνημονίων από την κυβέρνηση ΓΑΠ και τις κυβερνήσεις σαμαροβενιζέλων που την ακολούθησαν.

Τι εμπιστοσύνη μπορεί να έχει κανείς άραγε στο εναλλακτικό σχέδιο που προβάλλει ο Δούκας απέναντι στη ΝΔ, βαφτίζοντας τα μνημόνια «μεγάλες τομές» και τον Βενιζέλο «σωτήρα» που μαζί με τον Σαμαρά και το ΛΑΟΣ «κράτησε τη χώρα ζωντανή», πεθαίνοντας στη λιτότητα, την ανεργία, τη φτώχεια και την καταστολή, τη συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού της;

Γ.Π.

Δεν έχει περάσει ούτε ένας μήνας από τις 9 Ιούνη και η κρίση βαθαίνει, όχι μόνο στη Νέα Δημοκρατία αλλά και στα κόμματα της κεντροαριστεράς -που στις ευρωεκλογές όχι μόνο δεν πέτυχαν να κερδίσουν το παραμικρό από την τεράστια φθορά της αλλά δεν μπόρεσαν να συσπειρώσουν ούτε τους ψηφοφόρους τους, χάνοντας εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους συγκριτικά με τις περσινές βουλευτικές εκλογές του Ιούνη.

Το κοινό αποδεκτό πλέον γεγονός -ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι μια κυβέρνηση επί ξύλου κρεμάμενη- βάζει ακόμη πιο επιτακτικά την πίεση στις ηγεσίες στο ΣΥΡΙΖΑ και στο ΠΑΣΟΚ-KΙΝΑΛ να βρουν «τι έφταιξε», τι μπορεί να αλλάξει και προς ποια κατεύθυνση, ανεβάζοντας την πόλωση στο εσωτερικό τους. Και στα δύο κόμματα ανάβει η συζήτηση για αλλαγές προσώπων και αλλαγές συμμαχιών που θα μπορούσαν να σηματοδοτήσουν όσο το δυνατό το ταχύτερο μια κυβερνητική εναλλακτική απέναντι στη ΝΔ.

Η πίεση και η συζήτηση για «ενότητα» έρχεται από ένα κομμάτι του κόσμου που θέλει να ξεφορτωθεί -και δικαίως- τον Μητσοτάκη το ταχύτερο δυνατό. Πίεση για «συνεργασίες» υπάρχει όμως και από τα πάνω, από τις ηγεσίες που κινούνται όλο και δεξιότερα προκειμένου να κερδίσουν την εμπιστοσύνη της άρχουσας τάξης (που βλέπει τη ΝΔ αργά ή γρήγορα να καταρρέει) ότι η όποια εναλλακτική διακυβέρνηση ακολουθήσει, δεν θα αποτελεί απειλή για τη «σταθερότητα» και βέβαια για τα συμφέροντά της.

Οι πολιτικές αναζητήσεις των στελεχών και του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ που κινούνται στην προοπτική του «ανοίγματος» δεν κινούνται επουδενί σε μια κατεύθυνση ανατροπής των πολιτικών που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ όλα τα προηγούμενα χρόνια. Πολιτικών που προσαρμόστηκαν ολόενα και περισσότερα στη νεοφιλελεύθερη ατζέντα της ΝΔ δίνοντάς της τη δυνατότητα να επανέλθει το 2019 κομπάζοντας ότι είναι «κυρίαρχη» στο πολιτικό σκηνικό. Πολιτικών των οποίων η στρατηγική εξακολουθεί να αποβλέπει σε μια διαχείριση που δεν επιδιώκει να «σπάσει ανιά», να συγκρουστεί με τους καπιταλιστές, τους διεθνείς «εταίρους» και τις απαιτήσεις τους.

Η «νέα εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης στη ΝΔ» που απεργάζονται τα επιτελεία ένθεν κακειθεν (αν κι εφόσον προκύψει το επόμενο διάστημα, μέσα από τις διεργασίες και τα πλακώματα στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ) θα είναι πολιτικά εξίσου δεξιά με τις αυτόνομες πορείες του Κασσελάκη και του Ανδρουλάκη -αν όχι δεξιότερη πλησιάζοντας προς την όποια αλλαγή διακυβέρνησης.

Η ανάγκη να ανατρέψουμε μια ώρα αρχύτερα τη Νέα Δημοκρατία, μια υπαρκτή άμεση προτεραιότητα για την εργατική τάξη, τη νεολαία, τους φτωχούς, δεν πρόκειται να γίνει πράξη αναμένοντας τα μαγειρεία των κομματικών επιτελείων του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ να καταλήξουν πόσο πιο «ρεαλιστική» και πόσο πιο δεξιά θα είναι η επόμενη πολιτική τους πρόταση. Μπορεί να γίνει πράξη μέσα από την κλιμάκωση των απεργιών και των διαδηλώσεων για την ανατροπή της ΝΔ εδώ και τώρα. Πρακτικές που έχουν εγκυμονήσει εδώ και αρκετά χρόνια οι ηγεσίες τους, πολιτικές και συνδικαλιστικές -και είναι ο ρόλος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να τις κάνει πράξη μαζί με τα πιο μαχητικά κομμάτια της τάξης, κερδίζοντας τα συνδικάτα και όλο τον κόσμο της Αριστεράς σε ένα ενιαίο μέτωπο δράσης για την ανατροπή του.

Είναι μόνο αυτή η δράση που μπορεί να γκρεμίσει τη ΝΔ, να κλείσει το δρόμο στην ακροδεξιά, να δυναμώσει όλη την Αριστερά. Αυξάνοντας ταυτόχρονα την πίεση στις ηγεσίες της ρεφορμιστικής αριστεράς ότι ο κόσμος που πάλεψε για να φύγει η ΝΔ δεν πρόκειται να επιτρέψει τις πολιτικές της να επιστρέψουν ξανά.

Μέσα σε αυτή τη δράση ανοίγουν σήμερα όλες οι δυνατότητες για τη διαμόρφωση μιας πραγματικής εργατικής εναλλακτικής σε μια στρατηγική συγκρούσεως με τα αφεντικά και τους «εταίρους» τους στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ που μπορεί να σπάσει τον φαύλο κύκλο της αστικής διαχείρισης με εργαλείο τη δύναμη της εργατικής τάξης να ανατρέψει αυτό το σύστημα και να οργανώσει μια κοινωνία για τις δικές της ανάγκες.

Εμπρός για ενιαίο απεργιακό αγώνα διαρκείας

Μετά την απεργιακή κινητοποίηση των υγειονομικών στις 27/6, χρειάζεται συνέχεια με νέο απεργιακό πρόγραμμα με όλους τους υγειονομικούς, μόνιμους ή συμβασιούχους και ανεξαρτήτως ειδικότητας, ενωμένους στο ίδιο "πεζοδρόμιο". Το μπαράζ των επιθέσεων του Υπουργείου Υγείας χτυπάει ξεχωριστά τα διάφορα κομμάτια, δημιουργώντας διαφορετικά αιτήματα ανάλογα τον κλάδο και σε άλλη χρονική στιγμή.

Αυτή η διάσπαση όμως είναι τυπική, στην ουσία η επίθεση είναι ενιαία στη δημόσια Υγεία. Οι απολύσεις των ΣΟΧ στις βοηθητικές υπηρεσίες, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας σε όλα τα είδη των συμβάσεων, το νέο καθηκοντολόγιο των τραυματιοφορέων, οι φραγμοί στην έναρξη της ειδικότητας των γιατρών, τα απογευματινά χειρουργεία και τα λοιπά, επηρεάζουν όλο το προσωπικό του νοσοκομείου και τη λειτουργία του.

Απέναντι στη διάσπαση ξεχωριστών μικρών συγκεντρώσεων για κάθε "κλαδικό" ζήτημα που καλούν οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, Ομοσπονδίες και πρωτοβάθμια σωματεία πρέπει να μπουν μπροστά στην οργάνωση ενός ενιαίου απεργιακού αγώνα διαρκείας που θα εμπνεύσει και θα δώσει τον τόνο της σύγκρουσης για την νίκη και όχι για την "τιμή των όπλων".

Για μαζικές προσλήψεις, αυξήσεις στους μισθούς, μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων όχι απολύσεις, ένταξη στα ΒΑΕ και ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία την Πέμπτη 27 Ιούνη απέργησαν πανελλαδικά στη στάση εργασίας που είχαν προκηρύξει ΠΟΕΔΗΝ και ΟΕΝΓΕ.

Στην Αθήνα η απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στο υπουργείο Εργασίας. Συμμετείχαν εργαζόμενοι από το Έλενα Βενιζέλου, το Γεννηματάς, το Αγία Όλγα, το Δρομοκαίτειο, τον Ευαγγελισμό, τον Άγιο Σάββα, το Δαφνί και άλλα. Λίγες ώρες αργότερα συγκεντρώθηκαν στο Υπουργείο Υγείας οι εργαζόμενοι του ΕΟΔΥ στα πλαίσια της 48ωρης απεργίας τους ενάντια στις απολύσεις εκατοντάδων συμβασιούχων και την ιδιωτικοποίηση της φροντίδας Υγείας στις δομές των προσφύγων. Με πρωτοβουλία του Συντονιστικού Νοσοκομείων κομμάτι της συγκέντρωσης από το Υπουργείο Εργασίας έφτασε στο Υπουργείο Υγείας για να ενωθεί με τους απεργούς του ΕΟΔΥ. Εκεί τον λόγο πήραν ο **Κώστας Καταραχίας**, γραμματέας Σωματείου Εργαζόμε-

27/6, Απεργιακή συγκέντρωση υγειονομικών του ΕΣΥ και του ΕΟΔΥ

νων στο ΓΝ Έλενα Βενιζέλου και μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ, και ο **Μιχάλης Βερβέρης**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγία Όλγα.

Εξοργισμένοι

«Είμαστε εξοργισμένοι με την εικόνα ότι ο Γεωργιάδης και μέσα στο καλοκαίρι διαλύει τα νοσοκομεία που ήδη λειτουργούν οριακά. Στο Έλενα Βενιζέλου έχουμε εννιά συναδέλφους του ΕΟΔΥ. Με την απόλυσή τους στις 30/6 τινάσσεται το νοσοκομείο στον αέρα. Δεν βγαίνουν οι βάρδιες, δεν θα βγουν οι άδειες. Θα έπρεπε η ΠΟΕΔΗΝ κι όλα τα συνδικάτα να είναι εδώ. Κάθε μέρα αλλάζουν με εσωτερικές μετακινήσεις τους εργαζόμενους, δεν ξέρουν πού δουλεύουν

πλέον. Και την ίδια στιγμή απολύουν τους ΣΟΧ και τους ΕΟΔΥ. Απεργιακά να κλείσουμε τα νοσοκομεία για να σταματήσει αυτή η βαρβαρότητα ενάντια σε μια κυβέρνηση που είναι αδύναμη και χωρίς καμία νομιμοποίηση να προχωράει σε αυτές τις επιθέσεις», τόνισε ο Κ. Καταραχίας.

«Θεωρούμε απαράδεκτο μία κυβέρνηση που φέρει πλέρια την ευθύνη για τον πνιγμό εξακοσίων προσφύγων πριν από έναν χρόνο ανοιχτά της Πύλου να έρχεται σήμερα και να κόπτεται δήθεν για την υγεία των προσφύγων που την παραδίδει σε ιδιώτες. Εκτιμάμε ότι οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες του ΕΟΔΥ μπορούν να φέρουν σε πέρας καλύτερα αυτό το έργο. Η απεργία των εργαζομένων του ΕΟΔΥ είναι κομμάτι της μάχης για δημόσια και δωρεάν Υγεία για όλο τον λαό, για κάθε μετανάστη και ανασφάλιστο. Ως εκ τούτου θεωρούμε ότι πρέπει να κλιμακώσουμε. Κανένας να μην απολυθεί. Να απολυθεί η κυβέρνηση των δολοφόνων μεταναστών και προσφύγων, η κυβέρνηση που διαλύει τη δημόσια Υγεία, η κυβέρνηση των εργολάβων», είπε ο Μ. Βερβέρης.

M.N.

ΕΛΕΝΑ

«Χαλασμένα κλιματιστικά και ψύκτες, σοβάδες στους τοίχους, σπασμένα πλακάκια στο πάτωμα... Έχει γίνει εργατικό ατύχημα σε συναδέλφισσα που "πιάστηκε" σε μια τρύπα στο πάτωμα και στραμπούληξε το πόδι της», μας είπε ο Γιώργος, νοσηλευτής από το Έλενα Βενιζέλου.

«Οι υποδομές είναι χάλια, το κτίριο που δουλεύω εγώ είναι από το 1930. Υπάρχει έλλειψη σε προσωπικό με επιπτώσεις στην Υγεία μας, ψυχοσωματικά, κούραση και άλλα. Δεν φέρνουν προσωπικό και οι μισθοί είναι ...Ελλάδας. Εγώ είμαι επικουρικός νοσηλευτής και, όπως κι οι υπόλοιποι επικουρικοί, θα είμαστε στη δουλειά μέχρι το τέλος του χρόνου. Μετά αβεβαιότητα...»

Κινητοποίηση έξω από τη διοίκηση έγινε στις 2/7 στο Έλενα Βενιζέλου για την ακύρωση της μετακίνησης καρδιολόγου στο Αγλαΐα Κυριακού. Παρά τις διαβεβαιώσεις της Διοίκησης και της ΥΠΕ από τις 27/6, η επιστροφή της γιατρού στο νοσοκομείο δεν έχει πραγματοποιηθεί. Με νέες καθημερινές κινητοποιήσεις μέχρι αυτό να γίνει πράξη ετοιμάζεται να κινηθεί το σωματείο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Δουλεύω 16 χρόνια στον Ευαγγελισμό στην καθαριότητα, τα τελευταία χρόνια ως συμβασιούχος και πιο πριν με εργολαβική εταιρία.

Πολλοί εργαζόμενοι στην καθαριότητα στα νοσοκομεία έχουμε την εμπειρία να δουλεύουμε σε εργολάβο, γι' αυτό δεν θέλουμε να ξαναγυρίσουμε εκεί. Οι εργολάβοι έκλεβαν τα ένσημα, άδειες και ρεπό όταν ήθελαν αυτοί, λεφτά έδιναν μια φορά τους τρεις μήνες κι αυτό για να μην γίνει καταγγελία. Οι περισσότεροι δεν άντεχαν και έφευγαν από το κάτεργο. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να φέρουν εργολάβο που είναι ακριβότερος καθώς πέρα από τον μισθό μας, το νοσοκομείο πρέπει να πληρώνει και το κέρδος που βγάζει. Ο μόνος λόγος που μπορώ να φανταστώ είναι ότι τους χρωστάει χάρη η κυβέρνηση, όπως και στους καναλάρχεις και τους βιομήχανους. Θυμάμαι σε εκλογές σωματείου ο εργολάβος να δίνει λεφτά σε κάποιους δικούς του για να ψηφίσουν την παράταξη της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ. Για να τους στρώσουν το έδα-

φος στον Ευαγγελισμό, αναγκάζουν τους συμβασιούχους να παραιτούνται γιατί τους βάζουν διπλές βάρδιες με τα ίδια λεφτά και δεν αντέχουν την κόυραση. Έχει παραιτηθεί το ένα τρίτο του προσωπικού καθαριότητας. Όσοι μένουν παλεύουν όσο μπορούν παρά τις απειλές. Τη μέρα πριν την απεργία στις 27/6, έγινε κινητοποίηση στον Ευαγγελισμό, ανέβηκαν στον Διοικητή για να τους πει το παραμύθι για ανανέωση μέχρι να κλείσει η ανάθεση στον εργολάβο. Η ανανέωση της σύμβασης για λίγες μέρες ή μήνες δεν λείει και τίποτα, είμαστε πάλι στον αέρα. Παλεύουμε για μονιμοποίηση γιατί χρειάζονται όλοι και όλες για να καλυφθούν οι ανάγκες του νοσοκομείου και ακόμα περισσότεροι. Βλέπουμε για παράδειγμα στην τεχνική υπηρεσία ο πλακάς να κάνει τον σοβατζή, τον ξυλουργό, τις ψευδοροφές και πάει λέγοντας. Χρειαζόμαστε όλες τις ειδικότητες από το βοηθητικό μέχρι το ιατρικό προσωπικό. Και μόνιμο προσωπικό που ξέρει τη δουλειά και τις ανάγκες του χώρου.

Παύλος Κουτσαντώνης,
συμβασιούχος στην καθαριότητα
του Ευαγγελισμού

ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΦΟΡΕΙΣ

Σήμερα (27/6) η κινητοποίηση έχει κέντρο την αλληλεγγυή στους συμβασιούχους για να μην απολυθούν, για να ανανεωθούν οι συμβάσεις τους και να μονιμοποιηθούν, για να μην μπουν οι εργολάβοι με τα διπλά λεφτά.

Σε λίγους μήνες, στο τέλος του χρόνου, θα βρεθούμε στην ίδια μοίρα οι επικουρικοί που στο σύνολό μας είμαστε περίπου 25.000 εργαζόμενοι στα νοσοκομεία. Από την πανδημία μέχρι σήμερα μέσα στις

αντίξοες συνθήκες από την υποστελέχωση βάλαμε πλάτη για να λειτουργήσουν τα νοσοκομεία όσο καλύτερα γίνεται.

Την Πέμπτη 4 Ιούλη ως τραυματιοφορείς με την κάλυψη της ΠΟΕΔΗΝ συγκεντρωθήκαμε στο Υπουργείο Υγείας για να διαμαρτυρηθούμε για το νέο καθηκοντολόγιο το οποίο μας επιφορτίζει με παραπάνω αλλότρια καθήκοντα, όπως να μεταφέρουμε ορούς και αίματα, να στρώνουμε κρεβάτια και να

αρκεί ένας τραυματιοφορέας για τους διασωληνωμένους. Όλα αυτά είναι πράγματα που ήδη κάνουμε και δεν θα έπρεπε αν θέλουμε να διαφυλάξουμε την ασφάλεια στους ασθενείς και τώρα ο Γεωργιάδης τα νομιμοποιεί και με τη "βούλα", αντί δηλαδή να προσλάβει επιπλέον προσωπικό. Έχουμε φτάσει στο αμύνη ήδη, δεν μπορούμε να φορτωθούμε κι άλλα.

Γιάννης Φουφουδάκης,
τραυματιοφορέας στο Αγία Όλγα

«Το πρόγραμμα Philos του ΕΟΔΥ εξεράσθη κυριολεκτικά μέσα σε μερικές ημέρες με τη σφραγίδα του επιτελικού κράτους, χωρίς να υπάρξει εξασφάλιση των εργασιακών θέσεων των 450 περίπου εργαζομένων του προγράμματος που απέμειναν στους διάφορους τομείς του προγράμματος.

Οι εργαζόμενες και εργαζόμενοι, στην πλειοψηφία τους, από τη 01/07/2024, θα περάσουν και επίσημα την πόρτα της ανεργίας και κάποιοι λίγοι θα προσληφθούν στον ιδιωτικό τομέα, με συμβάσεις μήνα-μήνα, ώστε να βγάλουν το φίδι από την τρύπα. Τα ερωτήματα παραμένουν τεράστια. Οι εγκληματικές ευθύνες της κυβέρ-

ΕΟΔΥ

νησης ακόμα μεγαλύτερες», αναφέρει σε επιστολή του το Σωματείο Εργαζομένων του ΕΟΔΥ στις 30/6.

«Προσφέρουμε πολλά στη δημόσια Υγεία, σε πρόσφυγες και ντόπιους», δηλώνει στην ΕΑ η **Αθανασία Φαρμάκη**, εργαζόμενη ΕΟΔΥ στη δομή της Ριτσώνας. «Ειδικά σε ομάδες ανθρώπων που συνωστίζονται όπως στις δομές προσφύγων, υπάρχουν πολλά νοσήματα μεταδιδόμενα και παρασιτολογικά. Γι' αυτό χρειάζεται παρακολούθηση από ιατρονοσηλευτικό προσωπικό, όπως και διοικητικό για είναι απαραίτητο για αυτή τη διαδικασία. Αλλιώς θα κινδυνεύσει και ο υπόλοιπος πληθυσμός».

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΛΜΕ

Πάμε για απεργίες

Μετά από μια χρονιά σκληρής αντιπαράθεσης των εκπαιδευτικών με το Υπ. Παιδείας, με αιχμή του δόρατος την αξιολόγηση, ξεκίνησε το 21ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ στη 1/7 και ολοκληρώνεται στις 4/7. Στο διάστημα που προηγήθηκε η κυβέρνηση ενέτεινε τις πιέσεις για την εφαρμογή της αξιολόγησης στους νεοδιορισμένους συναδέλφους λαμβάνοντας μέτρα καταστολής: απαγόρευση της απεργίας-αποχής από τη διαδικασία της αξιολόγησης και πειθαρχικές διώξεις στους «ανυπάκοους» από τις Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Η διασπαστική προς τον κλάδο πολιτική της κυβέρνησης (διάκριση νεοδιοριστών και παλιών) δεν έχει φέρει τα αναμενόμενα, από τους δύο υπουργούς Παιδείας της ΝΔ, Κεραμέως και Πιερακάκη, αποτελέσματα για τη γενικευμένη εφαρμογή της αξιολόγησης στην εκπαίδευση. Αυτό, όμως, δεν μας επιτρέπει να εφησυχάζουμε. Οι δραματικές αλλαγές που έρχονται στην εκπαίδευση, και στις τρεις βαθμίδες, θα δώσουν στο σχολείο και στην παιδεία μια εικόνα εφιαλτική: Το παιδαγωγικό κλίμα ελευθερίας εξαφανίζεται. Η ιεράρχηση και η πειθάρχηση των εκπαιδευτικών, από ζητούμενο της κυβέρνησης, θα γίνει δεδομένο. Οι μαθητές θα συναντάνε, τόσο και πιο πολλές, δυσκολίες να προχωράνε τις τάξεις και να παίρνουν το απολυτήριο τους. Οι γονείς θα βάζουν όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη, ακόμα και για τα μικρότερα παιδιά τους, προκειμένου αυτά να ανταποκριθούν στο σχολείο. Η γνώση θα υποβαθμίζεται, καθώς θα γίνεται όλο και περισσότερο εξαρτώμενη από τα ιδιωτικά κεφάλαια.

Όμως, όλες αυτές οι αλλαγές στην Παιδεία δεν γίνονται εν κενώ. Σε όλους τους τομείς της καθημερινότητας και της δραστηριότητάς μας, βλέπουμε ραγδαία υποχώρηση των δικαιωμάτων μας. Στην Υγεία θεσμοθετείται η ιδιωτική σχέση με τον γιατρό. Στην ενέργεια γινόμαστε έρμαιο της κερδοσκοπίας των ιδιωτικών εταιρειών. Στο περιβάλλον, είμαστε στο μη παρέκει της περιβαλλοντικής καταστροφής. Στον τομέα των ατομικών δικαιωμάτων έχουμε αγγίξει τον πάτο, και, ακόμα, περισσότερο οι συμπολίτες μας που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες, είτε λέγονται πρόσφυγες, είτε ΑμεΑ, κοκ.

Η απάντηση σε αυτή την ολομέτωπη επίθεση στην κοινωνία, πρέπει να είναι πολιτική. Το 21ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ γίνεται σε μια συγκυρία, η οποία αναγκάζει όλους τους εκπαιδευτικούς, να πάρουμε αποφάσεις, καίριες και ριζοσπαστικές, για όλη την κοινωνία. Δεν είναι καιρός για χτυπήματα συγκατάνευσης στην πλάτη, και πολιτικών συναινέσεων, αλλά για απεργιακή σύγκρουση. Γι' αυτό χρειάζεται να βγούμε με από το Συνέδριο με εισήγηση για συνελεύσεις τον Σεπτέμβρη και με πρόταση για 48ωρες απεργίες που θα στείλουν ξεκάθαρο μήνυμα αντίστασης στην κυβέρνηση και πανεργατικού ξεσηκωμού σε όλη την εργατική τάξη.

Αθανασία Κατσούλη,

εκπαιδευτικός, μέλος του δικτύου "η Τάξη μας"

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΔΟΕ

Να μεταφραστεί η στροφή αριστερά σε δράση

Ολοκληρώθηκε η 93η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ με τις δυνάμεις της ΑΣΕ(ΠΑ-ΜΕ) και των Παρεμβάσεων(εξωκοινοβουλευτική Αριστερά) να είναι οι μόνες δυνάμεις που ενισχύονται σε ψήφους και σε αντιπροσώπους στην ΑΔΕΔΥ, ενώ η ΑΣΕ αναδείχθηκε σε πρώτη δύναμη κερδίζοντας μία επιπλέον έδρα στο ΔΣ της ΔΟΕ την οποία έχασε η ΔΑΚΕ. Η Χριστίνα Λαδά, αντιπρόσωπος από τον ΣΕΠΕ Μεσοσηνίας με την Αιχμή στην Εκπαίδευση (σχήμα των Παρεμβάσεων) ανέφερε στην ομιλία της από το βήμα της ΓΣ:

«Το πιο μεγάλο ρατσιστικό έγκλημα, το ναυαγίο της Πύλου με 650 νεκρούς, έγινε δίπλα στο σπίτι μας. Ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Μεσοσηνίας πρωτοστάτησε στο κίνημα ενάντια στη συγκάλυψη. Τι μας είπε ο Μητσοτάκης; Ότι φταίνε 9 από τους επιζώντες που τους βάρυνε διακινητές. Η δίκη τους αθώωσε κάτω από την πίεση αυτού του κινήματος. Δεν θα σταματήσουμε. Πρέπει να τιμωρηθούν οι ένοχοι που είναι το ελληνικό κράτος, η κυβέρνηση, το Λιμενικό και η Frontex. Δεν είναι το μόνο έγκλημα που ζήσαμε. Τα ίδια μας είπαν και για τα Τέμπη, ότι έφταιγε ο σταθμάρχης.

Στον βωμό των ιδιωτικοποιήσεων αυτά τα θύματα. Στον βωμό των ιδιωτικοποιήσεων τα νοσοκομεία, τα πανεπιστήμια, τα σχολεία μας. Αντί να προσλάβουν εκπαιδευτικούς και να κάνουν μόνιμους τους αναπληρωτές, "προσλαμβάνουν" κάμερες για το νέο ψηφιακό σχολείο. Μαζί με την αξιολόγηση και τις εξετάσεις Pisa, μας ετοιμάζουν "ελεύθερη επιλογή". "Λάστιχο" οι νηπιαγωγοί, χωρίς οργανικές θέσεις οι ειδικότητες. Το "Εθνικό Απολυτήριο" (ο ήδη ψηφισμένος νόμος της Κεραμέως που προβλέπει ότι η είσοδος στην Τριτοβάθμια θα καθορίζεται από έναν μέσο όρο των βαθμών και στις τρεις τάξεις του Λυκείου) φτιάχνει στρατιά-πελατεία για τα ιδιωτικά κολέγια.

Πώς θα τα σταματήσουμε όλα αυτά; Η ηγεσία της ΔΟΕ δεν μπορούσε, αλλά μπορούσαμε εμείς. Ως ανεξάρτητο ριζοσπαστικό ταξικό ρεύμα από την πρώτη στιγμή πρωτοστάτησαμε στα σωματεία μας, όπως και στη Μεσοσηνία, χωρίς να περιμένουμε πού θα "κάτσει η μπίλια" και προκηρύξαμε απεργία-αποχή. Οι συνάδελφοι με οργή συμμετείχαν στις συνελεύσεις, συμπάρευσαν τη ΔΟΕ (να συνεχίσει την απεργία-αποχή) και σταμάτησαν την εφαρμογή της εγκυκλίου Κατσαρού για να επιβάλλει κυρώσεις. Κολλήσαμε το υπουργείο στον τοίχο.

Στον τοίχο κολλημένη και η ίδια η κυβέρνηση. Το 28% (στις ευρωεκλογές) είναι ιστορικό χαμηλό. Θα σταματήσουν; Όχι. Ό,τι δεν έχουν καταφέρει τέσσερα χρόνια με την αξιολόγηση, πάνε να το περάσουν με νόμο μέσα στο κατακαλόκαιρο. Πώς θα το αντιμετωπίσουμε αυτό τον Σεπτέμβρη; Θα έχουμε σωματεία και ομοσπονδία με πρόγραμμα και

Αποτελέσματα εκλογών συνεδρίου ΔΟΕ	2024				2022			
	ΔΣ ΔΟΕ		ΑΔΕΔΥ		ΔΣ ΔΟΕ		ΑΔΕΔΥ	
	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ	Αντιπρόσωποι	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ	Αντιπρόσωποι
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	495		495		483		483	
ΨΗΦΙΣΑΝ	495		495		483		483	
ΑΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑ	1		1		1		0	
ΕΓΚΥΡΑ	494		494	131	482		483	127
Α.Σ.Ε.(ΠΑΜΕ)	131	3	135	36	106	2	106	28
Δ.Α.Κ.Ε.	104	2	107	29	109	3	109	29
ΔΗ.ΣΥ.	94	2	91	24	100	2	102	27
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ	85	2	86	23	81	2	81	21
ΔΙΚΤΥΟ	67	2	64	17	73	2	71	19
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	7		6	1	7		8	2
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ - Π.Ρ.	5		4	1	3		3	1
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ	1		1	-	1		1	-
ΜΑΖΙ	-	-	-	-	2	-	2	-

δράσεις που θα τα σταματήσει όλα αυτά; Να πάμε με κλειστά σχολεία τον Σεπτέμβρη με παρατεταμένο αγώνα διάρκειας, με 48ωρες απεργίες, κινητοποιήσεις και συλλαλητήρια. Με τα σωματεία και την Ομοσπονδία να ενοποιούν αυτούς τους αγώνες, για ένα πανεργατικό τσουνάμι, κόντρα στη συναίνεση και την υποταγή, κόντρα στους "ρεαλισμούς". Να γίνουμε το κίνημα που θα βάλει τα καρφιά στο φέρετρο αυτής της κυβέρνησης. Έτσι και τότε "κοκκινίζουν" τα σωματεία, όταν μετράμε νίκες για τον κλάδο».

«Οι συσχετισμοί άλλαξαν»

Για την αποτίμηση της Γενικής Συνέλευσης η Χρ. Λαδά δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Είναι πολύ σημαντικό ότι οι εκλογικοί συσχετισμοί άλλαξαν στη ΔΟΕ μετά από 13 χρόνια που πρώτη δύναμη ήταν η ΔΑΚΕ. Τώρα έχασε μία έδρα την οποία κέρδισε μια αριστερή παράταξη, η ΑΣΕ, που πρόσκειται στο ΚΚΕ και που αναδείχθηκε πρώτη δύναμη. Το πρόβλημα ήταν ότι αυτή η αλλαγή δεν μεταφράστηκε σε μία απόφαση από τη ΓΣ της ΔΟΕ που από Σεπτέμβρη θα θωρακίσει τους εκπαιδευτικούς.

21/5, Η Χ. Λαδά στη συγκέντρωση στην Καλαμάτα για το ναυάγιο της Πύλου

Η πλειοψηφία του προηγούμενου ΔΣ της ΔΟΕ εντέχνως ροκάρισε τον χρόνο με συζητήσεις σε θεωρητικό επίπεδο, μην αφήνοντας τον απαιτούμενο χρόνο για το πρόγραμμα δράσης στο τέλος του συνεδρίου, που κατά τη γνώμη μου ήταν και το πιο σημαντικό. Η ίδια η ημερήσια διάταξη δεν είχε κομμάτι για την αξιολόγηση που είναι η αιχμή του δόρατος για την κυβέρνηση και βρήκε θεραπεία αντίστασης από τους νεοδιοριστούς και μη εκπαιδευτικούς. Με τις ψήφους των Παρεμβάσεων, της ΑΣΕ και του Δικτύου (ΣΥΡΙΖΑ) βγήκε η απόφαση για τη συνέχιση της απεργίας-αποχής ενάντια σε ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ. Είναι ενδεικτική της πίεσης που άσκησε η βάση η μετατόπιση του Δικτύου, καθώς τον Μάρτη είχε συμπαραταχθεί με ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ σε αυτό το θέμα.

Το πρόβλημα είναι ότι αυτή ήταν η μόνη απόφαση που έβγαλε η Γενική Συνέλευση. Στα τέλη Ιούλη το νομοσχέδιο που θέλει να φέρει ο Πιερακάκης θα είναι μια πολύ μεγάλη επίθεση με μια σειρά αντιδραστικά μέτρα, θα αφήσει στον αέρα την Ειδική Αγωγή για να την ιδιωτικοποιήσει, μιλάει για υβριδικό σύστημα προσλήψεων μέσω ΑΣΕΠ και προσοντολογίου, για το "Ψηφιακό σχολείο" που σημαίνει τηλεεκπαίδευση και άλλα. Πρόγραμμα δράσης μπήκε μόνο από τις Παρεμβάσεις, αλλά οι περισσότερες τοποθετήσεις της ΑΣΕ κατέληξαν μόνο στο να ψηφιστεί πρόεδρος της ΔΟΕ από την ΑΣΕ και όχι σε απεργιακό πρόγραμμα. Πολύς λόγος από ΑΣΕ και Δίκτυο για τα άλλα μαχόμενα κομμάτια της εργατικής τάξης, αλλά καμία πρωτοβουλία στο δια ταύτα για το πώς θα συνδεθούμε με αυτά».

Μάνος Νικολάου

Ένας θεσμός με 36 χρόνια ζωής γεμάτα δράση και ιδέες

Δεν είναι πολλές οι ευκαιρίες για τους μαχητικούς εργατές/ριες, τους επαναστάτες/ριες και το σύνολο της Αριστεράς να συναντηθούν και να συζητήσουν για τους αγώνες που είναι σε εξέλιξη εγχώρια και διεθνώς, τις εμπειρίες και τα παραδείγματα από προηγούμενες μάχες, τη στρατηγική και την προοπτική που προτείνουν οι ιδέες του επαναστατικού μαρξισμού. Το Φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ καταφέρει να το κάνει αυτό σε ετήσια βάση, με επιτυχία και συνέπεια εδώ και 36 χρόνια.

Εκκίνηση σε αυτή την πορεία δόθηκε το 1988 όταν η Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση, πρόγονος του σημερινού Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος, οργάνωσε ένα τριήμερο εκδηλώσεων με αφορμή τη συμπλήρωση 20 χρόνων από τον Μάη '68. Ήταν ένα θαρραλέο εγχείρημα. Ο κρατικός καπιταλισμός στις χώρες που αυτοαποκαλούνταν σοσιαλιστικές κατέρρεε. Το ΠΑΣΟΚ κόντευε να κλείσει μια δεκαετία από την πανηγυρική εκλογή του και ήδη είχε διαψεύσει πολλές από τις προσδοκίες του κόσμου. Το ΚΚΕ σε λίγο θα έμπαινε σε συγκυβέρνηση με τη Νέα Δημοκρατία και θα έχανε τη νεολαία του. Κυριαρχούσε το αφήγημα ότι ο μαρξισμός και ο σοσιαλισμός έχουν πεθάνει. Οι υποστηρικτές του νεοφιλελευθερισμού έβγαζαν επιθετικά και υποστήριζαν ότι η αγορά είναι μονόδρομος. Μεγάλα τιμήματα της αριστεράς είτε προσαρμόζονταν σε αυτές τις ιδέες είτε έπεφταν στη μαύρη απαισιοδοξία. Η Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση οργάνωσε ένα φεστιβάλ κόντρα στο ρεύμα για να υπερασπίσει την επικαιρότητα του Μάη και των επαναστατικών ιδεών. Και αυτή την προσπάθεια συνέχισε τα επόμενα χρόνια.

Η προσπάθεια της ΟΣΕ δε διαψεύστηκε. Οι μεγάλες κόντρες δεν άργησαν να έρθουν τα επόμενα χρόνια. Η διακυβέρνηση του Μητσοτάκη την περίοδο '90-'93 έπαιξε το χαρτί του εθνικισμού για το «Μακεδονικό» και των ιδιωτικοποιήσεων. Νόμιζε ότι έπαιξε χωρίς αντίπαλο. Η εμβληματική πλέον απεργία διαρκείας στα Λεωφορεία της Αθήνας, η νικηφόρα απεργία της ΕΑΣ, έδειξε ποιος είναι ο αντίπαλος. Οι ιδέες του διεθνισμού, απαραίτητο αντίδοτο στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, και η οργάνωση της μάχης για να νικήσει η απεργία της ΕΑΣ ξεδιπλώθηκαν τόσο στις πύλες των αμαξοστασίων όσο και στα αμφιθέατρα που φιλοξενούσαν το Φεστιβάλ Μαρξισμού. Εκεί που την ίδια στιγμή γίνονταν η προσπάθεια για τον προανατολισμό και τον ιδεολογικό εξοπλισμό της αριστεράς μετά την κατάρρευση του κρατικού καπιταλισμού.

Η επιστροφή του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία το 1993 διέψευσε όλες τις ελπίδες για κατάρνηση των νεοφιλελευθέρων μέτρων της προηγούμενης κυβέρνησης. Σύντομα το «εκουχριστικό» ΠΑΣΟΚ του Σημίτη έγινε δυσδιάκριτο από τη νεοφιλελεύθερη ΝΔ.

Από τότε και μέχρι το τέλος της δεκαετίας του '90, το Φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ έδινε τη μάχη ενάντια στις ιδέες της δεξιάς σοσιαλδημοκρατίας που διακήρυττε ότι η ένταξη στην ΟΝΕ και το ευρώ ήταν «μονόδρομος», ότι το μόνο στο οποίο μπορούμε να ελπίζουμε είναι στην «ευρωπαϊκή προοπτική» της χώρας και μια «αγορά» με ανθρώπινο πρόσωπο». Οι εργατές του Σκαρμαγιάκ το 1995, οι απεργοί καθηγητές και οι απεργοί της Ιονικής το 1998, κάθε αγώνας που έδινε η εργατική τάξη και η νεολαία ενάντια σε αυτό το ψεύτικο ρεαλισμό σημάδευε τις συζητήσεις του Φεστιβάλ. Το ίδιο και η κουβέντα που άνοιγε για την εναλλακτική στη χρεοκοπία της σοσιαλδημοκρατίας.

Προανατολισμός στον αντικαπιταλισμό

Η έκρηξη του Σιάτλ το 1999 θα σημάδευε τη συνέχεια. Για πολύ κόσμο το «τέλος της ιστορίας» και η «οριστική νίκη του καπιταλισμού» δεν φτούραγε πια. Ξεκίνησε μια περίοδος που εκατομμύρια αγωνιστές θα έβγαζαν στους δρόμους όλου του πλανήτη βάζοντας στο στόχαστρο το ίδιο το σύστημα και βασικούς θεσμούς του, την Παγκόσμια Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τους G8, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα όπως και οι αδελφές οργανώσεις του σε όλο τον κόσμο ριχτήκαν στην οργάνωση αυτού του κινήματος. Το Φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ήταν βασικό εργαλείο σε αυτή την προσπάθεια. Τόσο όσον αφορά την ίδια την οργάνωση των διεθνών διαδηλώσεων όπως αυτές στην Πράγα το 2000, στη Γένοβα το 2001, στη Θεσσαλονίκη το 2003, όσο και στη συζήτηση που γίνονταν στο εσωτερικό του κινήματος για τον προανατολισμό του στον αντικαπιταλισμό, την επαναστατική προοπτική με κέντρο την εργατική τάξη, σε αντιπαράθεση με τις ιδέες της αυτονομίας και του ρεφορμισμού. Η αντιπαράθεση είναι διαχρονικά στις επιδιώξεις του Φεστιβάλ. Η επιμονή στις ιδέες και τα επιχειρήματα του επαναστατικού μαρξισμού δεν σημαίνει μονολόγους για την ορθότητα τους αλλά διάλογο με τις αντίθετες απόψεις τόσο σε επίπεδο πάνελ όσο και στις συζητήσεις που ακολουθούσαν.

Ταυτόχρονα με την έκρηξη του διεθνούς αντικαπιταλιστικού κινήματος του Σιάτλ και της Γένοβα, ξεκίνησε και η μεγάλη εκστρατεία του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή, με τους πολέμους του Μπους και των συμμάχων του στο Αφγανιστάν και το Ιράκ. Η απάντηση που πήρε από το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα έφτασε να χαρακτηρίζεται ως «η νέα υπερδύναμη» από μεγάλους αστικές εφημερίδες. Το φεστιβάλ βρέθηκε στο κέντρο της συζήτησης για τον πόλεμο, τον ιμπεριαλισμό, την πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία. Πρωτοστάτησε εκείνη και όλα τα επόμενα χρόνια στο να φέρει τη φωνή του διεθνούς αντικαπιταλιστικού και αντιπολεμικού κινήματος στην Ελλάδα με καλεσμένους ομιλητές από τις

ΗΠΑ, τη Βρετανία, την Ιταλία μέχρι το ίδιο το Ιράκ, το Λίβανο, την Παλαιστίνη αλλά και τη Λατινική Αμερική των εξεγέρσεων και της σύγκρουσης με τα πραξικοπήματα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Σε αυτά τα φεστιβάλ διαμορφώθηκε και ένα σημαντικό κομμάτι της νεολαίας που συγκρούστηκε στη συνέχεια με την κυβέρνηση του Καραμανλή. Δεκάδες αγωνιστές κι αγωνίστριες που έπαιξαν βασικό ρόλο στο μεγάλο κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων του 2006-2007, είχαν περάσει από τις συζητήσεις του Μαρξισμού τα προηγούμενα χρόνια και συνέχισαν. Οι συζητήσεις στο Φεστιβάλ τον Ιούλη του 2006 για την αποτίμηση και τη συνέχεια μετά τις καταλήψεις του προηγούμενου τριμήνου συσπειρώσαν φοιτητές/ριες από όλο το φάσμα της αριστεράς που έδινε τη μάχη και βοήθησε να συνεχίσει το κίνημα στον επόμενο κύκλο καταλήψεων. Αντίστοιχα και οι συζητήσεις που ήδη είχαν ανοίξει κατά τη διάρκεια του φοιτητικού κινήματος για την ενωτική δράση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς είχαν το χώρο τους στους Μαρξισμούς εκείνης της περιόδου, παίζοντας σημαντικό ρόλο για τη συζήτηση και το προχώρημα πρωτοβουλιών όπως η ενότητα Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ και ΕΑΑΚ, η συγκρότηση της ΕΝΑΝΤΙΑ και στη συνέχεια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ήταν η απαραίτητη προετοιμασία για τους σεισμούς που έρχονταν. Η νέα δεκαετία σηματοδεύτηκε από το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, τις μνημονιακές επιθέσεις αλλά και έναν ξεσηκωμό που σημάδεψε γιγάντιες πανεργατικές απεργίες και τεράστιους κλαδικούς αγώνες που έφταναν να ρίχνουν κυβερνήσεις. Η Αριστερά και το κίνημα χρειάζονταν από τη μια τα εργαλεία να εξηγήσουν την κρίση, από την άλλη οι εργατικοί αγώνες χρειάζονταν προβολή, οργάνωση και συμπαράσταση. Το Φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ πρόσφερε και τα δύο. Οι συζητήσεις με τον Ντέιβιντ Χάρβεϊ και τον Μάικλ Ρόμπερτς για το Κεφάλαιο και την οικονομική κρίση έφτασαν να γεμίζουν ασφυκτικά τα αμφιθέατρα, την ίδια ώρα που μεγάλοι εργατικοί αγώνες όπως η κατάληψη της ΕΡΤ, η μάχη των καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών, οι απεργοί της Ιντρακόμ κι εκατοντάδες ακόμα είχαν την τιμητική τους στο πρόγραμμα των συζητήσεων.

Μέσα σε μια τέτοια περίοδο αναβρασμού, δεν γινόταν να λείπει η συζήτηση για την προοπτική της Αριστεράς. Ο ΣΥΡΙΖΑ δυνάμωσε δημοσκοπικά κι εκλογικά υποσχόμενος «ελπίδα», ικανοποίησε των εργατικών αιτημάτων και «σκίσιμο των μνημονίων από την πρώτη μέρα». Μπορεί μετά από δέκα χρόνια να ξέρουμε ότι αυτό κατέληξε στο ΟΧΙ που έγινε ΝΑΙ το καλοκαίρι του 2015, στην υπογραφή νέου μνημονίου, φτάνοντας βήμα-βήμα στον Κασσελάκη και τα σενάρια εννοποίησης με το ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο από τότε φαίνεται η συζήτηση ότι η προοπτική της

νίκης δεν είναι ο κοινοβουλευτικός δρόμος του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά η επιβολή μέσα από τους εργατικούς αγώνες των αντικαπιταλιστικών διεκδικήσεων, της διαγραφής του χρέους, της κρατικοποίησης των τραπεζών, του εργατικού ελέγχου, της απαγόρευσης των απολύσεων, της ρήξης με την ΕΕ και το ΔΝΤ. Κι αυτή η συζήτηση ήταν βασική στα Φεστιβάλ Μαρξισμού κάθε χρόνο, με καλεσμένους αγωνιστές/ριες από τα ίδια τα κόμματα της ρεφορμιστικής αριστεράς αλλά και την αριστερά διεθνώς, το ΝΡΑ της Γαλλίας, τη Die Linke της Γερμανίας, το Bloco της Πορτογαλίας. Έπαιξε ρόλο στο να κρατήσει προανατολισμένο ένα ολόκληρο κομμάτι αγωνιστών/ριών απέναντι στις πιέσεις που έβαζε ο «εύκολος» κοινοβουλευτικός δρόμος αλλά και να ανοίξει τη συζήτηση για το «τι έφταιξε» με νέο κόσμο που αποδεσμευόταν από τα ρεφορμιστικά κόμματα μετά τη διάψευση των προσδοκιών.

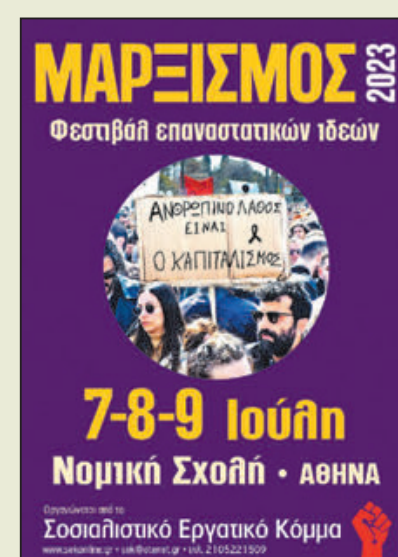
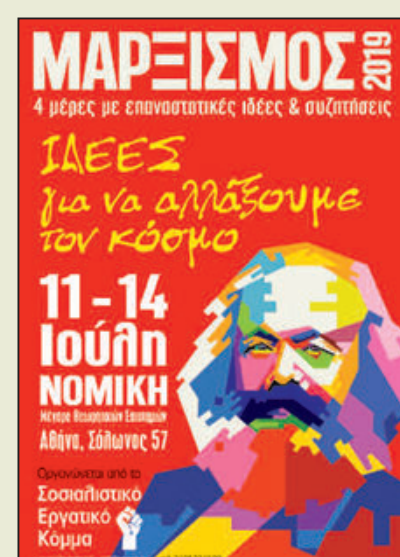
Ενάντια σε ρατσισμό και σεξισμό

Το Φεστιβάλ Μαρξισμού φέρει και σημαντικό μερίδιο της μάχης με τον ρατσισμό και τους φασίστες. Μέχρι να φτάσουμε στην ιστορική 7 Οκτώβρη του 2020 και την καταδίκη της Χρυσής Αυγής χρειάστηκε ο αδιάκοπος υπερδεκαετής αγώνας ενάντια στις ναζιστικές συμμορίες σε κάθε γειτονιά, η επιμονή στη δική και την καταδίκη τους, η σύγκρουση με τις ρατσιστικές καμπάνιες των κυβερνήσεων χέρι-χέρι με τα συνδικάτα και τις κοινότητες μεταναστών. Όλη αυτή η προσπάθεια συμπυκνωνόταν στις αντίστοιχες συζητήσεις του Μαρξισμού προκειμένου να μπαίνουν τα επόμενα βήματα χρόνο με το χρόνο.

Αντίστοιχα δεν λείπουν ποτέ από το πρόγραμμα του Φεστιβάλ οι συζητήσεις ενάντια στο σεξισμό και την πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ. Οι ρίζες της καταπίεσης, πώς κερδίζουν από αυτή τα αφεντικά, γιατί αφορά συνολικά την εργατική τάξη, ποια είναι η απάντηση, ήταν ζητήματα που εξόριζαν το κίνημα τόσο σε θεωρητικό επίπεδο, όσο και σε πρακτικό όπως την οργάνωση της 8 Μάρτη ως μέρα γενικής απεργίας των συνδικάτων ή τις παρεμβάσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στα Pride και την καμπάνια για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι του Ζακ Κωστόπουλου.

Ακόμα και τα χρόνια της πανδημίας και των λοκντόν του Φεστιβάλ Μαρξισμού δεν σταμάτησε να δίνει το παρών. Ήταν απαραίτητη η συζήτηση για τα πρωτόγνωρα γεγονότα που συνέβαιναν και χρειάζονταν οι αντικαπιταλιστικές απαντήσεις. Βοήθησε τον κόσμο του κινήματος να μη σταματήσει να συγκρούεται με την κυβέρνηση του Μητσοτάκη και να συνεχίζει μέχρι σήμερα να παλεύει για την ανατροπή ενός συστήματος σε μια περίοδο πολυκρίσης που απειλεί την ίδια την ύπαρξη της ανθρωπότητας.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Δύο από τους Πακιστανούς μετανάστες εργάτες γης που χτυπήθηκαν από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής τον Φλεβάρη του 2013 μπροστά στο σπίτι τους στη Βαϊνιά της Ιεράπετρας, κατέθεσαν στο Εφετείο της εγκληματικής οργάνωσης τη Δευτέρα 1 Ιούλη (97η δικάσιμος). Ο Χανίντ Μαχαμάντ και ο αδερφός του Μαζάρ Ικμπάλ περιέγραψαν μια ακόμα παρολίγον δολοφονική απόπειρα της ναζιστικής συμμορίας, τα χαρακτηριστικά της οποίας ήταν πανομοιότυπα με άλλες σε όλη τη χώρα την ίδια περίοδο.

Η συγκεκριμένη επίθεση, για την οποία έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα από τα τοπικά δικαστήρια πέντε άτομα (Δασκαλάκης, Πετράκης, Ψυλλάκης, Μαυρικάκης, Γαροφαλάκης) με ποινές μέχρι και τριετήμιση χρόνια με αναστολή, αποτελεί στη δίκη της Χρυσής Αυγής μία από τις πολλές συσχετιζόμενες υποθέσεις. Ο ένας από τους δράστες, ο Αριστόδημος Δασκαλάκης, έχει καταδικαστεί και για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση, όντας κορυφαίο τοπικό στέλεχος της και υπεύθυνος των γραφείων της στην Ιεράπετρα.

Η μαρτυρία του Χανίντ Μαχαμάντ ανέδειξε καταρχάς τον τρόπο δράσης του τάγματος εφόδου: Μίλησε για «οκτώ με δέκα άτομα» με «ξυρισμένα κεφάλια, μαύρα ρούχα και ξύλα» που «όλοι μαζί σαν ομάδα» μπύκαραν μέσα «στο σκοτάδι» στην αυλή του σπιτιού και άρχισαν να τον χτυπάνε βρίζοντας και φωνάζοντας «μαλάκα φύγετε από δω». Δεύτερον, υπογράμμισε το δολοφονικό χαρακτήρα της επίθεσης: Τα χτυπήματα ήταν «σε όλο το σώμα, στα χέρια, κυρίως όμως στο κεφάλι», είπε, τονίζοντας ότι από τα τρία θύματα «πιο βαριά ήταν ο αδερφός μου, έκανε ράμματα στο κεφάλι».

Τρίτον, δεν άφησε καμιά αμφιβολία για τη στοχοποίησή τους: Είχε προηγηθεί, όπως περιέγραψε, απόπειρα εμπρησμού του σπιτιού με μολότοφ δυο μήνες νωρίτερα. Και τέλος, πρόβαλε το «περιβάλλον ασυλίας» μέσα στο οποίο δρούσε η ναζιστική συμμορία: Τα θύματα κατέληξαν στο νοσοκομείο και από εκεί στο τμήμα όπου συνελήφθησαν και παρέμειναν στη φυλακή για πάνω από ένα μήνα γιατί δεν είχαν χαρτιά.

«Αιφνιδιαστήκαμε», συμπλήρωσε ο Μαζάρ Ικμπάλ, που το μόνο που πρόλαβε να δει πριν δεχτεί τα σφοδρά χτυπήματα των χρυσαυγίτων ήταν τις μαύρες μπλούζες τους. Μετά κατέληξε στο νοσοκομείο και από εκεί στη φυλακή μαζί με τα άλλα θύματα. Αφέθηκαν ελεύθεροι αφού «βάλαμε δικηγόρο και δίναμε το παρών στο τμήμα», είπε. Και οι δύο ανέφεραν ότι είχαν ήδη ακούσει για τη δράση της Χρυσής Αυγής στην Αθήνα από φίλο τους που έμενε στο Ρέντη -τους είχε πει ότι «σκότωσαν έναν Πακιστανό με μαχαίρια (σ.σ μιλώντας

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΑ ΟΙ «ΑΣΚΗΣΕΙΣ» ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

16/3, Αθήνα. Διαδήλωση ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

προφανώς για τον Σαχζάτ Λουκμάν) και ότι «εμείς γενικά φοβόμαστε».

Ούτε ένα σοβαρό επιχείρημα που να αντικρούει τις μαρτυρίες των δυο θυμάτων δεν είχαν να προβάλλουν οι συνήγοροι υπεράσπισης, με αποτέλεσμα είτε να επιστρατεύουν δικονομικά τερτίπια για να ακυρώσουν τις καταθέσεις τους, είτε να ανακαλύπτουν «ατασθαλίες» στην προδικασία για να τις παρουσιάσουν ως «ψεύτικες» και «στημένες». Για τον ναζι δολοφόνο Λαγό από την άλλη, που του είναι αδύνατο να κρατηθεί και να καταπιεί τον εμετικό ρατσισμό του, το βασικό ερώτημα στην υπόθεση ήταν ένα: «Αφού δεν είχαν χαρτιά, γιατί δεν απελάθηκαν».

Ακολούθησε την ίδια μέρα ο **Φώτης Ανδρέοπουλος**, πρώην εθελοντής στο Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, ο οποίος μίλησε για δεκάδες επιθέσεις σε μετανάστες από το 2012 μέχρι και τη δολοφονία Φύσσα στην ευρύτερη περιοχή. «Από το 2010 οι μαθητές μας άρχισαν να λένε ότι κάτι γίνεται, από το 2012 όμως αυτό που συνέβη δεν περιγράφεται», ξεκίνησε, απαριθμώντας χτυπήματα σε στάσεις και λεωφορεία, σε σπίτια και δρόμους, «μόνο και μόνο γιατί ήταν μελαμψοί», σε μια ακτίνα που απλωνόταν από τον Πειραιά μέχρι το Ρέντη και τη Νίκαια.

Συγκεκριμένα, μίλησε για επίθεση πίσω από τα Village από «δέκα νεαρούς» σε μαθητή του, τον οποίο μετέφερε ο ίδιος στο νοσοκομείο με εξογκώματα στο κεφάλι. Για έφοδο σε ημιούργιο σπίτι μεταναστών στην

Ευαγγελίστρια στον Πειραιά, όπου επίσης βρέθηκε μετά, μαθαίνοντας ότι ένας από τους διαμένοντες κατέληξε άσχημα χτυπημένος στο κεφάλι στο Ασκληπιείο Βούλας -εκεί, τόνισε, μια γειτόνισσα άκουσε κάποιον από τους δράστες να λέει πριν αποχωρήσουν «είμαστε όλοι εδώ». Για χτύπημα σε σπίτι κοντά στη Τζαβέλλα, για το οποίο επίσης ενημερώθηκε από μαθητή του και όπου είδε τελικά τους αστυνομικούς να συλλαμβάνουν τα θύματα. Για επίθεση σε άλλο μαθητή του μέσα σε λεωφορείο από ομάδα ατόμων που δήλωσαν Χρυσή Αυγή, με αντίστοιχη όμως αντιμετώπιση από την πλευρά της αστυνομίας. Για χτύπημα σε έναν ακόμα μαθητή του ενώ ήταν στο ποδήλατό του από άτομα που επέβαιναν σε μηχανή.

Άγρια

Οι καταγγελίες ήταν πολλαπλές. «Κάθε Κυριακή (ημέρα μαθημάτων στο σχολείο) μαθαίναμε και κάτι», είπε, με πολλές από τις περιγραφές του -ειδικά αυτές με τις επιθέσεις στα σπίτια ή στο δρόμο από μηχανές που χτυπούσαν μετανάστες σε ποδήλατα- να παραπέμπουν άμεσα στην άγρια επίθεση στο σπίτι των Αιγυπτίων αλιεργατών στο Πέραμα ή στη δολοφονία του Λουκμάν στα Πετράλωνα. Δεν παρέλειψε επίσης να μιλήσει για τον οπλισμό με τον οποίο γίνονταν οι επιθέσεις (γκλοπ, τείζερ κ.α.) καθώς και να τονίσει ότι η έκταση, η ένταση και ο τρόπος των επιθέσεων δείχνουν ότι «ήταν εκπαιδευμένοι και οργανωμένοι, πήγαιναν για να

χτυπήσουν και μάλιστα να χτυπήσουν πολύ άσχημα», όπως είπε χαρακτηριστικά.

Η μαρτυρία του ήρθε να ενισχύσει τις καταθέσεις που έγιναν στις δυο προηγούμενες συνεδριάσεις του δικαστηρίου και οι οποίες ανέδειξαν επίσης την έκρηξη της ρατσιστικής βίας την ίδια περίοδο σε αυτές τις γειτονιές αλλά και το κέντρο της Αθήνας.

Την Πέμπτη 27 Ιούνη (95η δικάσιμος) κατέθεσε η **Νέλλη Παπαχελά**, δημοτική σύμβουλος Αθήνας από το 2010 έως το 2019 και κάτοικος στην πλατεία Βικτωρίας. Η μάρτυρας μίλησε αναλυτικά για τις επιθέσεις της Χρυσής Αυγής με επικεφαλής τον Παναγιώταρο στην περιοχή της: Από το 2008 όταν στην παιδική χαρά του Αγίου Παντελεήμονα είχαν βρει καταφύγιο άστεγοι Αφغانοί πρόσφυγες -ένα γεγονός «που η οργάνωση προσπάθησε να εκμεταλλευτεί προς όφελός της» όπως είπε. Μέχρι το πογκρόμ του 2011, ένα επεισόδιο του οποίου είδε από το μπαλκόνι του σπιτιού της. «Είδα τους μικροπωλητές να έρχονται τρέχοντας από την Γ' Σεπτεμβρίου και πίσω τους ένα κύμα μαυροντυμένων που τους ξυλοφόρτωσαν», περιέγραψε. «Φοβήθηκα να τραβήξω φωτογραφία γιατί με είχαν απειλήσει μέσα στο δημοτικό συμβούλιο».

Η απειλή είχε έρθει από την «γνωστή αγανακτισμένη χρυσαυγίτισσα» Θέμιδα Σκορδέλη, η οποία σε συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου είχε αποκαλέσει τους μετανάστες «κα-

ταρίδες». Η μάρτυρας αναφέρθηκε επίσης εκτενώς στην παρουσία του Μιχαλολιάκου στο δημοτικό συμβούλιο. Από το ναζιστικό χαιρετισμό του στην πρώτη συνεδρίαση το 2011 μέχρι όλη τη στάση του στη συνέχεια, πάντα με τη συνοδεία ενόπλων φρουρών και πάντα με «μονοθεματικό» ρατσιστικό περιεχόμενο ενάντια στους «λαθρο-πιθήκους».

Στην ίδια συνεδρίαση κατέθεσε ο **Κώνσταντίνος Παπαδόπουλος**, πρώην δημοτικός σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη (εν ενεργεία την επίμαχη περίοδο 2011-13), ο οποίος με τη σειρά του αναφέρθηκε σε δεκάδες περιστατικά επιθέσεων της Χρυσής Αυγής σε μετανάστες και αριστερούς στην περιοχή του: στο Περιβολάκι, στην πλατεία Αγίου Νικολάου, πίσω από τα Village. Ο ίδιος δεν είχε γλυτώσει της στοχοποίησης, όπως φάνηκε τον Μάη του 2013 όταν ομάδα 50 ατόμων με πλήρη εξάρτηση πέρασε έξω από το σπίτι του φωνάζοντας «Πουτάνας γιοι, αριστεροί» και «Τσεκούρι και φωτιά στα κόκκινα σκυλιά». Το πιο κρίσιμο στοιχείο της κατάθεσής του ήταν ότι ανέδειξε το ρόλο που είχαν τα γραφεία της ναζιστικής οργάνωσης ως ορμητήριο της εγκληματικής δράσης του τάγματος εφόδου Νίκαιας -του τάγματος «υπόδειγμα», όπως είπε, το οποίο δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα.

Την Παρασκευή 28 Ιούνη (96η δικάσιμος) κατέθεσε ο **Αναστάσιος Υφαντής**, κοινωνικός λειτουργός στους Γατρούς του Κόσμου. Ο μάρτυρας μίλησε για πάνω από 140 περιστατικά ρατσιστικών επιθέσεων σε μετανάστες και πρόσφυγες στις γειτονιές του κέντρου της Αθήνας από το 2011 μέχρι το 2013, όπως τις κατέγραψε η ΜΚΟ. Πολλά από τα θύματα, που προσέρχονταν στα γραφεία και τις κινητές μονάδες της οργάνωσης για ιατρική-ψυχική βοήθεια, ήταν γυναίκες και ανήλικοι -συγκεκριμένα έφερε το παράδειγμα ασυνόδευτου 14χρονου με χαραγμένο πρόσωπο από σπασμένα μπουκάλια. Ενώ από τις περιγραφές των περισσότερων προέκυπτε, όπως είπε, μια «κοινή μεθοδολογία δράσης, μέσων, εμφάνισης, συμβόλων, συνθημάτων» των επιτιθέμενων. «Το πικ ήταν το 2012 και στις αρχές του 2013, όταν σε μια ημέρα μπορεί να είχαμε δύο και τρεις επιθέσεις», τόνισε. Ο ίδιος εκτίμησε ότι όλες οι επιθέσεις, πέρα από τη δημιουργία κλίματος φόβου, είχαν και έναν ρόλο «άσκησης».

Λένα Βερδ

Επόμενες δικάσιμοι:
Ιούλη: 3, 5, 10/7

Ούτε στο Ν. Ηράκλειο, ούτε πουθενά

Την Τρίτη 25 Ιούνη είχε καλεστεί αντιφασιστική συγκέντρωση και διαδήλωση στην Πλατεία ΗΣΑΠ Ηρακλείου από οργανώσεις και συλλογικότητες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του αναρχικού χώρου ως απάντηση σε προκλήσεις και επιθέσεις φασιστικών γκρουπούσκουλων – ορφανών της Χρυσής Αυγής στο Ηράκλειο. Κατά καιρούς, φασιστικά γκρουπούσκουλα βγαίνουν νύχτα στο Ηράκλειο, που το έχουν αναγάγει κέντρο της δράσης τους εξατίας της δολοφονίας, το 2013, δυο μελών της Χρυσής Αυγής, και προκαλούν με αναγραφή φασιστικών συνθημάτων και συμβόλων και με "πεσίματα" σε νεολαίους.

Την παραμονή της διαδήλωσης, την Δευτέρα 24 Ιούνη, η ΕΛΑΣ έβγαλε ανακοίνωση που απαγόρευε την πορεία προφασισζόμενη κάλεσμα των φασιστών του Εθνικού Μετώπου, που μάλιστα είχαν ενημερώσει και την αστυνομία, σε δικιά τους αντι-συγκέντρωση. Όμως, το φασιστικό

25/6, Αντιφασιστική διαδήλωση στη Λεωφόρο Ηρακλείου. Φωτό: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας

κάλεσμα σε διαδήλωση ήταν μία προβοκατόρικη επιπόνη της αστυνομίας για να βρει αφορμή για να απαγορεύσει την αντιφασιστική διαδήλωση. Δεν υπήρχε κανένα τέτοιο κάλεσμα. Υπήρχε μόνο η αντιφασιστική διαδήλωση.

Όπως και στη 1η Νοέμβρη του 2023, είναι χοντρή πρόκληση για την ΕΛΑΣ και την κυβέρνηση της ΝΔ να προβοκάρουν και να χρησιμοποιούν,

και πάλι, την «θεωρία των δύο άκρων», ταυτίζοντας το αντιφασιστικό κίνημα με τους φασίστες, για να απαγορεύουν την αντιφασιστική δράση. Η «θεωρία των δύο άκρων» μαζί με τη ρατσιστική πολιτική δίνει νομιμοποίηση και αέρα στους φασίστες και στην ακροδεξιά.

Η αστυνομική απαγόρευση θα μπορούσε να πέσει στο κενό αν οι οργανώσεις που καλούσαν στη δια-

δήλωση κρατούσαν το αρχικό κάλεσμα για συγκέντρωση και διαδήλωση στο Ηράκλειο και παρά την απαγόρευση. Ο τ.π. του ΣΕΚ και η τοπική ΚΕΕΡΦΑ επέμεναν, και με ανακοίνωση που κυκλοφόρησαν, να μην αλλάξει ο χώρος της συγκέντρωσης θυμίζοντας ότι αυτό κάναμε και στην προηγούμενη απαγόρευση στη 1η Νοέμβρη του 2023 και έτσι "σπάσαμε την απαγόρευση". Δυστυχώς, οι υπόλοιπες οργανώσεις, υπό το βάρος και της "ασφάλειας της μετακίνησης των διαδηλωτών", προσανατολίστηκαν ώστε η συγκέντρωση να γίνει στη Νέα Ιωνία με πορεία προς το Ηράκλειο. Έτσι, βρεθήκαμε όλοι μαζί στη Πλατεία Σημηριώτη και βαδίσαμε στη Λεωφόρο Ηρακλείου μέχρι τα σύνορα με το Ηράκλειο όπου διμοιρίες και κλούβες των ΜΑΤ μας κόψανε το δρόμο. Σταθήκαμε σε αυτό το σημείο, φωνάξαμε συνθήματα, καταγγείλαμε την απαγόρευση και γυρίσαμε συντεταγμένα προς τον

σταθμό ΗΣΑΠ της Νέας Ιωνίας. Το επόμενο διάστημα, και με κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ που ήδη βρίσκεται ανταπόκριση, θα βάλουμε μπροστά για να οργανωθεί μία μεγάλη και ενωτική αντιφασιστική διαδήλωση εμπλέκοντας, όπως και τη 1 Νοέμβρη, όλους τους μαζικούς φορείς του Ηρακλείου και δίνοντας το μήνυμα: ΗΡΑΚΛΕΙΟ – ΠΟΛΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ κομμάτι της συνολικής συγκρούσης με τους φασίστες, και εδώ και σε όλη την Ευρώπη, και όσους τους "στρώνουν το δρόμο". Για να τσακίσουμε τη ρατσιστική δολοφονική πολιτική της που δυναμώνει την ακροδεξιά και τους φασίστες. Για να μείνει ο Μιχαολιάκος στη φυλακή μαζί τους Λαγούς και τους Κασιδιάρηδες, για να πέσουν ακόμη πιο βαριές ποινές στους δολοφόνους μαζί στο Εφετείο. Για να πάνε φυλακή οι φασίστες που σκοτώνουν και τραμπουκίζουν μετανάστες και νεολαίους στις γειτονιές μας μαζί με τους φασίστες φονιάδες του Ζακ/Zackie Oh. Για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων της Πύλου, της Δαδιάς και των Τεμπών. Για να φράξουμε το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες!

Γιώργος Ράγκος

Οι διεθνείς αποκαλύψεις για το έγκλημα της Πύλου συνεχίστηκαν την περασμένη εβδομάδα από το Reuters. Μετά τα ντοκιμαντέρ που προβλήθηκαν στο βρετανικό BBC και το γερμανικό ARD με συγκλονιστικά στοιχεία για τις ελληνικές δολοφονικές επαναπροωθήσεις στο Αιγαίο, το διεθνές πρακτορείο ειδήσεων αφιέρωσε άρθρο γύρω από την εξέλιξη των ερευνών για τις αιτίες και τους υπαίτιους του πολύνεκρου ναυαγίου. Συγκεκριμένα και επικαλούμενο τρεις πηγές, αναφέρει ότι δέκα περίπου αξιωματικοί του ελληνικού λιμενικού έχουν κληθεί, στο πλαίσιο πειθαρχικής έρευνας του Συνηγόρου του Πολίτη, να καταθέσουν ως ύποπτοι για τον ρόλο τους στη βύθισή του.

Το άρθρο ξεκινά με ξεκάθαρες αιχμές για την καθυστέρηση εκ μέρους των ελληνικών αρχών στην διενέργεια των ερευνών και την απόδοση ευθυνών. «Έως και 700 άτομα βρίσκονταν στο αλιευτικό που ξεκίνησε από τη Λιβύη με προορισμό την Ιταλία. Περίπου 104 ναυαγοί διασώθηκαν, αλλά μόνο 82 σοροί ανασύρθηκαν. Ένα χρόνο μετά, κανείς δεν έχει λογοδοτήσει και οι συγγενείς περιμένουν ακόμα νέα για τα αγαπημένα τους πρόσωπα», τονίζει.

«Η ελληνική ακτοφυλακή αρνήθηκε ότι έκανε οποιοδήποτε λάθος στον χειρισμό της υπόθεσης η οποία προκάλεσε σοκ σε όλη την Ευρώπη και όχι μόνο και έθεσε ερωτήματα σχετικά με τις τακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο μεταναστευτικό», συνεχίζει. «Περίπου 10 αξιωματικοί, συμπεριλαμβανομένου του διοικητή της ακτοφυλακής και του καπετάνιου του πλοίου που παρακολουθούσε το υπερφορτωμένο σκάφος πριν βυθιστεί, κλήθηκαν να καταθέ-

Συνεχίζονται οι διεθνείς αποκαλύψεις για το έγκλημα στην Πύλο

σουν ως ύποπτοι, ανέφεραν πηγές που βρίσκονται κοντά στην έρευνα.

Οι αξιωματικοί θα ανακριθούν στο πλαίσιο έρευνας που ξεκίνησε από τον Συνήγορο του Πολίτη Ανδρέα Ποττάκη -ο οποίος έχει την εξουσία να ερευνά τις ενέργειες των δυνάμεων ασφαλείας σε πειθαρχικό επίπεδο και εξετάζει εάν ενέργειες ή παραλείψεις του λιμενικού συνέβαλαν στην πρόκληση της τραγωδίας. Η αιτία του ναυαγίου εξακολουθεί να αμφισβητείται. Οι επιζώντες λένε ότι η ακτοφυλακή προκάλεσε την ανατροπή του σκάφους όταν προσπάθησε να το ρυμουλκήσει. Η ακτοφυλακή είπε ότι το σκάφος αρνήθηκε βοήθεια».

Και καταλήγει: «Έχουν προκύψει "επαρκείς ενδείξεις" για αδικήματα κατά τη διάρκεια της επιχείρησης έρευνας και διάσωσης, είπε μία από τις πηγές. Οι ύποπτοι θα καταθέσουν για κενά στην καταγραφή των επικοινωνιών της ακτοφυλακής και για το εάν σχεδιάστηκε σωστά μια επιχείρηση διάσωσης, ανέφεραν οι πηγές. Άλλα ερωτήματα θα εξετάσουν εάν το πλοίο που έφτασε στο σημείο για να παρακολουθήσει το αλιευτικό των μεταναστών ήταν επαρκώς εξοπλισμένο για μια αποστολή διάσωσης και εάν -και αν ναι, γιατί- υπήρχαν ειδικές δυνάμεις στο σκάφος.

Αν η έρευνα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι

οι αξιωματικοί που συμμετείχαν στην επιχείρηση ήταν υπόλογοι σε οποιοδήποτε στάδιο, θα κληθούν να απαντήσουν στις κατηγορίες. Θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν πειθαρχικά μέτρα, με υψηλότερη ποινή να είναι η αποβολή από την υπηρεσία. Ένα ναυτικό δικαστήριο, το μοναδικό δικαστικό όργανο στην Ελλάδα που μπορεί να εξετάσει τυχόν ποινικές ευθύνες των αξιωματικών του λιμενικού άνοιξε χωριστή έρευνα πέρσι, αλλά βρίσκεται ακόμη σε προκαταρκτικό στάδιο».

Συγκάλυψη

Το άρθρο του Reuters από το οποίο πληροφορούμαστε για κάτι που θα έπρεπε να υπάρχει ήδη ως είδηση σε όλα τα ελληνικά ΜΜΕ, αλλά και όλες οι αποκαλυπτικές έρευνες που προηγήθηκαν στα διεθνή Μέσα οι οποίες επίσης θα έπρεπε να έχουν γίνει πριν από όλους από τα εγχώρια μίντια, δείχνουν το μέγεθος της συγκάλυψης που προσπαθεί να επιβάλλει η κυβέρνηση της ΝΔ. Η σιγή ιχθύος είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα του δικαστικού κουκουλώματος. Ενός κουκουλώματος που μέχρι χτες εκφραζόταν στην απόπειρά της να φορτώσει το έγκλημα σε εννέα από τους επιζώντες του ναυαγίου, σήμερα -και ύστερα από την κατάρρευση αυτής της σκευωρίας- φαίνεται στον εξοργιστικά αρ-

γό ρυθμό με τον οποίο προχωρούν οι έρευνες από το Ναυτοδικείο Πειραιά. Τόσο αυτή που ξεκίνησε εσωτερικά αμέσως μετά το ναυάγιο όσο κι αυτή που ξεκίνησε μετά τη μήνυση των 53 επιζώντων τον περασμένο Σεπτέμβρη.

Σε διεθνές πια επίπεδο αναγνωρίζεται ότι το ελληνικό κράτος και η κυβέρνηση δολοφονούν. Αυτός είναι ο λόγος που αφρίζει ο Άδωνις Γεωργιάδης, όταν ο Ιάσοντας Αποστολόπουλος μιλά για παγκόσμια δυσφήμιση της χώρας. Αλλά και πάλι αυτά είναι ψιλά γράμματα για τον υπουργό της ΝΔ. Ο τουρισμός και οι επενδύσεις να πηγαίνουν καλά, όπως απάντησε με τον γνωστό κυνισμό του στον διασώστη, κι όλα τα άλλα δεν έχουν καμιά σημασία.

Απέναντι σε όλους αυτούς τους αμετανόητους δολοφόνους, η μόνη απάντηση είναι η κλιμάκωση του αγώνα. Το κίνημα που απαιτεί δικαιοσύνη για τα εκατοντάδες θύματα του ναυαγίου και τις οικογένειές τους έχει τη δύναμη να επιβάλλει ότι οι ένοχοι θα λογοδοτήσουν για το έγκλημά τους. Με την πίεσή του, η έρευνα του Συνηγόρου του Πολίτη μπορεί να γίνει ένα σημαντικό βήμα σε αυτή την κατεύθυνση. Αυτή τη μάχη δίνει η ΚΕΕΡΦΑ συνεχίζοντας την καμπάνια της για να τιμωρηθούν κυβέρνηση, λιμενικό, FRONTEX.

Α.Β.

ΛΑΡΚΟ

Συνεχίζουν τον αγώνα

Πλατιά σύσκεψη συνδικαλιστικών οργανώσεων και φορέων καλούν τα σωματεία της ΛΑΡΚΟ την Τετάρτη 3 Ιούλη στις 8.30μμ στη Λάρυμνα στο Γήπεδο Μπάσκετ του οικισμού ως επόμενο βήμα του αγώνα ενάντια στο ξεπούλημα της ΛΑΡΚΟ και τις μαζικές απολύσεις των εργαζόμενων. Δεκάδες σωματεία και φορείς από όλη τη Στερεά Ελλάδα και την Εύβοια έχουν δηλώσει τη συμμετοχή τους, ενώ το Εργατικό Κέντρο Λαμίας βάζει πούλμαν για τη διευκόλυνση της μετακίνησης στη Λάρυμνα.

Η ΛΑΡΚΟ είναι η μεγαλύτερη μεταλλευτική βιομηχανία της Ελλάδας και η μοναδική σε όλη την ΕΕ που χρησιμοποιεί δικά της μεταλλεύματα νικελίου και κοβαλτίου. Συγκρατάται μεταξύ των πέντε μεγαλύτερων παραγωγών σιδηρονικελίου στον κόσμο και εξάγει στους μεγαλύτερους παραγωγούς ανοξείδωτου χάλυβα. Ταυτόχρονα η τιμή του νικελίου έχει εκτιναχθεί τα τελευταία χρόνια ως ένα πολύτιμο υλικό για την «πράσινη μετάβαση» σε ένα ευρύ φάσμα εφαρμογών, από τα ηλεκτρονικά έως τις κατασκευές και από την αεροδιαστημική έως τις αυτοκινητοβιομηχανίες. Αντί να την αξιοποιήσουν, την καταστράφησαν τεχνητά ζημιόγωνα, την υποβάθμιζαν τα τελευταία 4,5 χρόνια και τώρα με την πρόσφατη τροπολογία την κλείνουν απολύοντας εκατοντάδες εργαζόμενους στους πέντε νομούς που δραστηριοποιείται η εταιρία. Οι απολύσεις θα σημάδουν και μαρρασμό

Σύσκεψη-Συγκέντρωση
Συνδικαλιστικών οργανώσεων, Φορέων & Κομμουνιστών

Τετάρτη 3 Ιούλη 2024 / 20:30
ΓΗΠΕΔΟ ΜΠΑΣΚΕΤ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΛΑΡΚΟ/ΛΑΡΥΜΝΑ

Εργαζόμενοι-Αγρότες-Ελεύθεροι επαγγελματίες
Μετατρέπουμε τα προβλήματα σε αίτηματα ΑΓΩΝΑ για να:

- μην κλείσει η ΛΑΡΚΟ. Μην απολυθούν οι εργαζόμενοι.
- αποζημιωθούν οι αγρότες της Κωπαΐδας από την ανομβρία, της Λοκρίδας από την ακαρπία ελιάς.
- αποζημιωθούν οι κτηνοτρόφοι από την αρρώστια της ευλογιάς.
- ανοίξει η ακτοπλοϊκή γραμμή από τον Άγιο Κωνσταντίνο προς τις Σποράδες.
- σταματήσει η φοροληστία στους ελεύθερους επαγγελματίες.

ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΝΑ ΕΡΗΜΩΣΟΥΝ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΝΕΑ ΤΕΜΠΗ

Ζήτω η Εργατική Αλληλεγγυή!

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΚΟ

ολόκληρων περιοχών. Μόνο στη Λάρυμνα στον οικισμό της ΛΑΡΚΟ ζουν πάνω από 1.500 άτομα.

Σκοπός να την ξεπουλήσουν όσο όσο στους ιδιώτες. Η χρονική στιγμή που πέρασε η τροπολογία για το κλείσιμο της ΛΑΡΚΟ δεν είναι τυχαία, μετά από τέσσερα χρόνια που οι διαγωνισμοί για την πώλησή της δεν προχωρούσαν. Τη Δευτέρα 1/7 έγινε γνωστή η ίδρυση της νέας εταιρείας με την επωνυμία «Hellenic Nickel», στην οποία προχώρησαν από κοινού η ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ και η ελβετική «AD

Holdings», κοινοπραξία που είχε επικρατήσει στους διαγωνισμούς εκποίησης της ΛΑΡΚΟ και με βάση τους όρους των οποίων όφειλαν να συγκροτήσουν νέα κοινή εταιρεία.

Στη σύσκεψη θα τεθούν και τα αιτήματα που έχει ο κόσμος στην ευρύτερη περιοχή. Όπως αναφέρουν σε ανακοίνωσή τους τα σωματεία της ΛΑΡΚΟ: «Τους καλούμε να δουν συνολικά και συνδυαστικά τις επιπτώσεις στην περιοχή μας. Τους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ μας απολύουν, τους αγρότες της Κωπαΐδας τους κατέστρεψαν με την λειψυδρία, τους κτηνοτρόφους της Λοκρίδας, δεν τους έχουν αποζημιώσει για τη θανάτωση των ζώων από την αρρώστια της ευλογιάς, οι ελαιοπαραγωγοί δεν πήραν ούτε ένα ευρώ για την περσινή ακαρπία και η νέα σεζόν δεν πάει καλά, τους ελεύθερους επαγγελματίες σταθερά τους κλείνουν, η ακρίβεια τσακίζει κόκκαλα, τα μεροκάματα και οι συντάξεις δεν φτάνουν ούτε για τον μισό μήνα, τα νέα παιδιά μεταναστεύουν και η δημογραφική κατάσταση είναι απελπιστική.

Δεν τους έχουμε καμία εμπιστοσύνη. Οργανώνουμε την ενοποίηση των προβλημάτων με τους κατοίκους της περιοχής γύρω από την ΛΑΡΚΟ, ισχυροποιούμε το μετώπου υπεράσπισης του τόπου μας, ενώνουμε τις δυνάμεις μας με όλη την εργατική τάξη της χώρας μας και συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι να καπνίσει πάλι η τσιμινιέρα».

M.N.

ΕΚΠΑ

Όχι στην απόλυση του Δ. Αντωνίου

Νέα κινητοποίηση την Πέμπτη 4/7 στις 12μ στα Προπύλαια θα πραγματοποιήσει το Διοικητικό Προσωπικό του ΕΚΠΑ στα πλαίσια στάσης εργασίας ενάντια στην απόλυση για δεύτερη φορά του συναδέλφου τους και συνδικαλιστή Δημήτρη Αντωνίου.

Θα προηγηθεί γενική συνέλευση στις 10πμ της ίδιας μέρας. Η κινητοποίηση αποφασίστηκε στη γενική συνέλευση του Συλλόγου τους στις 28/6 αμέσως μετά τη μαζική απεργιακή κινητοποίηση που έκαναν για το ίδιο ζήτημα. Θυμίζουμε ότι ο Δ. Αντωνίου, συμβασιούχος για 19(!) χρόνια, είχε απολυθεί την πρώτη φορά γιατί συμμετείχε σε κινητοποίηση του Συλλόγου του και της ΑΔΕΔΥ ενάντια στις τηλε-εξετάσεις σε αλληλεγγύη στις φοιτητικές καταλήψεις πριν λίγους μήνες. Κάτω από την πίεση των κινητοποιήσεων η σύμβασή του τότε ανανεώθηκε.

Όπως τονίζει ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών: «Η Διοίκηση του ΕΚΠΑ, σε μια έκρηξη εκδικητικότητας και εργοδοτικής αυθαιρεσίας, απολύει ΞΑΝΑ το συναδέλφό μας, Γενικό Γραμματέα του Συλλόγου μας και μέλος του Κ.Σ. της ΟΔΠΤΕ, Δημήτρη Αντωνίου.

Αποδεικνύεται ότι το “σπάσιμο” της επαναπρόσληψής του σε δύο συμβάσεις (αρχές Απριλίου με αρχές Ιουλίου) ήταν ενταγμένο σε έναν σχεδιασμό: Να σταματήσουν οι ενοχλητικές μας κινητοποιήσεις τον Απρίλιο με την επαναπρόσληψή του και να επανέλθουν οι πρυτανικές αρχές, εάν και όταν οι συνθήκες θα το επέτρεπαν, κατά προτίμηση εν μέσω αδειών των εργαζομένων και εξεταστικής των φοιτητών, στην απόφαση για απόλυση, αξιοποιώντας τη δεύτερη σύμβαση. Αν νομίζει η διοίκηση του ΕΚΠΑ ότι μπορεί να παίζει με τις ζωές των εργαζόμενων κάνει λάθος. Θα μας βρουν μπροστά τους. Με όλους τους φυσικούς μας συμμάχους, εργαζόμενους εντός και εκτός ΕΚΠΑ, φοιτητές, σωματεία και συλλογικότητες. Οι απολύσεις και οι διώξεις θα σταματήσουν εδώ».

Μάχη για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις στους δήμους

Κινητοποίηση συμβασιούχων εργαζόμενων του Δήμου Αθήνας πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 26/6 έξω από το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων που είχε συνεδρίαση εκείνη την ώρα.

«Βρισκόμαστε για άλλη μία φορά στο δημοτικό συμβούλιο παλεύοντας για να σπάσει η ανισότητα μεταξύ των συμβασιούχων που έχει δημιουργηθεί από τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και για έναν ακόμα λόγο. Έχει γίνει μια πρόταση για να γίνει γνωμοδότηση σε δικηγορικό γραφείο που έχει σημεία που επηρεάζουν άμεσα στις δικαστικές διεκδικήσεις μας για την παραμονή μας στη δουλειά. Εμείς δεν θέλουμε να τεθεί σε αμφιβολία η στήριξη του δήμου και ότι η γνωμοδότηση θα είναι θετική υπέρ των συμβασιούχων», μας είπε ο **Σπύρος Ρεμπούσκος**, πρόεδρος του σωματείου Εργατική Αντεπίθεση. Και συνέχισε:

«Όμως το βασικό ζήτημα είναι η περιφνημη τροπολογία Βορίδη, που υποχρεώνει τους ΟΤΑ να εξαντλούν τα ένδικα μέσα

ΑΘΗΝΑ

κατά αποφάσεων που δικαιώνουν τους εργαζόμενους. Όχι απλά “ασκούν”, αλλά “εξαντλούν”. Δηλαδή ακόμα και εφευρετική απόφαση να κερδίσουμε, πρέπει να πάμε σε τρίτο στάδιο όπου εκεί η νομολογία των ανώτατων δικαστηρίων απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστο. Άρα βάζει ταφάκι σε όποια νίκη είχαμε πρωτόδικα για μόνη και σταθερή δουλειά. Από την άλλη η ΚΕΔΕ έχει βγάλει ένα ψήφισμα αόριστο που δεν λέει ότι είναι κατά της τροπολογίας Βορίδη».

Νόμος Βορίδη

Η δημοτική αρχή σε συνάντηση που έκανε με το σωματείο, αλλά και στο δημοτικό συμβούλιο διαβεβαίωσε ότι αυτή η γνωμοδότηση γίνεται για να στηριχτούν οι εργαζόμενοι. Όμως η ουσία δεν είναι στη θετική

γνωμοδότηση, ούτε στο αστρονομικό ποσό που θα πάρει το ιδιωτικό δικηγορικό γραφείο για αυτή τη γνωμοδότηση. Το βασικό ζήτημα είναι πώς οι δήμοι θα βγουν μπροστά μαζί με το εργατικό κίνημα για να ακυρωθεί ο νόμος Βορίδη και να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι καθώς καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Όπως τόνισε ο **Κώστας Παπαδάκης**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα στο δημοτικό συμβούλιο: «Η διαφωνία η δική μου έγκειται στο περιεχόμενο της γνωμοδότησης η οποία ζητείται, ποιος το έχει διαμορφώσει, με ποια κριτήρια και για ποια αιτία. Τα κορυφαία νομικά ζητήματα εργατικού δικαίου που έχει να αντιμετωπίσει ο δήμος είναι: πρώτον, αν μπορεί να παραβιάσει τον νόμο Βορίδη και να μην ασκεί ένδικα μέσα και δεύτερον, αν μπορεί να κάνει προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, όχι μόνο συμβασιούχων όταν οι πάγιες και διαρκείς ανάγκες του το επιβάλλουν».

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Απόφαση για στάση εργασίας και νέα συνέλευση στην Τρίτη 9/7 αποφάσισε η μαζική γενική συνέλευση που πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι του Δήμου Αγ. Παρασκευής στις 2/7.

Όπως μας μετέφερε ο **Κώστας Μεγαγιάνης**, εργαζόμενος του δήμου και μέλος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης: «Η στάση εργασίας στις 9/7 ξεκινάει στην έναρξη της βάρδιας μέχρι τις 12μ και τα βασικά ζητήματα είναι η υποστοελέχωση στις υπηρεσίες του δήμου και η προσπάθεια ιδιωτικοποίησής τους μέσα από Αναπτυξιακό Οργανισμό που έφερε ο δήμαρχος.

Οι εργαζόμενοι στους Παιδικούς Σταθμούς που είχαν άδεια κανονικά τον Αύγουστο θα μεταφερθούν σε άλλες υπηρεσίες του δήμου. Αντίστοιχα θα γίνουν μετακινήσεις εργαζομένων της καθαριότητας. Αυτά γίνονται για να καλυφθούν οι βάρδιες καθώς το υπάρχον προσωπικό δεν φτάνει, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται η εντατικοποίηση της εργασίας. Παλεύουμε για να γίνουν μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων του δήμου».

«Ατομική ευθύνη» και ρατσισμός η απάντηση της ΝΔ στις πυρκαγιές

Μεγάλες πυρκαγιές και τσακισμένη δασοπυρόσβεση και δασοπροστασία από τις περικοπές και την υποχρηματοδότηση, σημαίνουν θάνατο και τεράστια καταστροφή. Η εξίσωση που χαρακτηρίζει τους θερινούς μήνες τα τελευταία χρόνια έκανε με τραγικό τρόπο την εμφάνισή της και το 2024.

Στη Σέριφο την Κυριακή η φωτιά σταμάτησε στη θάλασσα. Κατέστρεψε το 1/4 του φυσικού περιβάλλοντος κατακαίγοντας όλο το νοτιοδυτικό κομμάτι του νησιού. Μόλις τρεις πυροσβέστες και ένα ελικόπτερο υπήρχαν για να τα βάλουν με ενός τέτοιου μεγέθους πυρκαγιά. Στην πορεία της ημέρας εστάλησαν στο νησί άλλοι επτά πυροσβέστες από τη Σύρο και αργά τη νύχτα μερικοί ακόμα από την Αθήνα.

Μεγάλες φωτιές ξέσπασαν την ίδια μέρα στην Κερατέα και τη Σταμάτα, ενώ την προηγούμενη κάηκε κομμάτι της Πάρνηθας. Στην Αγία Μαρίνα Ζακύνθου κάηκε δάσος της περιοχής για τρίτη φορά τα τελευταία 17 χρόνια, ενώ οι φλόγες έκαψαν εκτάσεις στο Δίστομο και το Βαθύ Αυλίδας. Τη Δευτέρα καίγονταν εκτάσεις στην Κω και στη Χίο.

Στη Σταμάτα ένας 45χρονος εντοπίστηκε νεκρός στην αυλή του σπιτιού του μετά από ανακοπή που προήλθε από την εισπνοή καπνού. Λίγες μέρες πριν έχασε τη ζωή ένας 55χρονος κτηνοτρόφος που είχε σπεύσει σε βοήθεια για την κατάσβεση πυρκαγιάς στο Αλεποχώρι Ηλείας. Πολλά είναι τα καμένα σπίτια και οι επιχειρήσεις.

Η κυβέρνηση συνεχίζει σε αυτό που ξέρει να κάνει καλά. Μπόλικη ατομική ευθύνη, λίγο ρατσιστικό υπονοούμενο και η μπάλα στην εξέδρα. Για τις πυρκαγιές φταίει ο κόσμος και η κλιματική αλλαγή. Όσον αφορά το πρώτο, ο ίδιος ο Κικίλιας δήλωσε την Κυριακή ότι «Για πάνω από τρία 24ωρα, προειδοποιούσαμε και κάναμε έκκληση για μεγάλη προσοχή λόγω των θελλωδών ανέμων. Κι όμως μόνο σήμερα είχαμε...» απειθαρχώντας τα πύρινα μέτωπα. Με λίγα λόγια, εμείς τα λέγαμε, εσείς είστε απρόσεκτοι. Σε άλλη ανάρτησή του περιορίζεται στο να ανακοινώσει «πολλαπλές εστίες στη Νέα Ζωή Ασπροπύργου. Δυστυχώς, από τις 12/6 έχουμε 133 εκδηλώσεις πυρκαγιών στην ευρύτερη περιοχή» κλείνοντας το μάτι σε πολλούς συνΝεοδημοκράτες που ανταγωνίζονται στα σχόλια ποιός θα ρίξει το πιο αντιτσιγγανικό δηλητήριο.

Μόλις πριν ένα μήνα οι μόνιμοι και εποχικοί πυροσβέστες διαδήλωναν έξω από το Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας διεκδικώντας προσλήψεις, μονιμοποιήσεις και μέτρα δασοπροστασίας. «Διανύουμε την πιο καυτή αντιπυρική περίοδο των τελευταίων δεκαετιών. Μόνο το πρώτο πεντάμηνο του 2024 έχουμε αύξηση των πυρκαγιών στην Ελλάδα κατά 22% σε σχέση με την ίδια περίοδο πέρσι. Νιώθουμε σαν να είναι κατακαλόκαιρο. Την ίδια στιγμή αισθανόμαστε τεράστια απογοήτευση από την πολιτική ηγεσία διότι διαπιστώνουμε ότι κατά τα λεγόμενα του κ. Κικίλια αυτή θα είναι η τελευταία μας αντιπυρική περίοδος» δήλωνε τότε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γιάννης Τσιάκαλος**, εποχικός πυροσβέστης.

Όσον αφορά τα «φυσικά» αίτια που βοηθούν στην εξάπλωση των πυρκαγιών, προφανώς και υπάρχουν, αλλά η κυβέρνηση δεν είναι άμοιρη ευθυνών. Η κλιματική αλλαγή είναι εδώ όχι ως μοιραίο φυσικό φαινόμενο αλλά ως καταστροφή που έχει επιφέρει ο καπιταλισμός και οι κυβερνήσεις του όλα αυτά τα χρόνια. Μια καταστροφή που κάθε χρόνο μεγαλώνει.

«Η συνολική καμένη έκταση για το Ιούλιο του 2024 είναι πάνω από 3 φορές μεγαλύτερη από το μέσο όρο των τελευταίων 14 ετών» επισημαίνει στην ΕΡΤ ο **Χαράλαμπος Κοντοές**, διευθυντής Ερευνών του Ινστιτούτου Αστρονομίας, Αστροφυσικής, Διαστημικών Εφαρμογών και Τηλεπισκόπησης (ΙΑΑΔΕΤ). Σύμφωνα με τον κ. Κοντοέ αυτός ο μήνας «καταγράφηκε ως μια έντονα ξηρή περίοδος για την Ελλάδα, με υψηλές θερμοκρασίες και ελάχιστη βροχόπτωση».

Σ.Μ.

29/6, Θεσσαλονίκη. Φωτό: Δήμητρα Κομνιανού

Από τις 21 ως 29 Ιουνίου, η Θεσσαλονίκη φιλοξένησε το EuroPride 2024, την ετήσια εκδήλωση της Ευρώπης για την ορατότητα και τη συμπεριληπτικότητα των LGBTQI+, που πραγματοποιείται από το 1992. Είναι το πρώτο EuroPride στην Ελλάδα και μόλις το δεύτερο που φιλοξενείται στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Δεκάδες χιλιάδες LGBTQI+ άτομα από κάθε γωνιά της Ευρώπης συγκεντρώθηκαν στη Θεσσαλονίκη για να γιορτάσουν με σύνθημα «Επιμονή, Πρόδοος, Ευημερία».

Το Σάββατο 29 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε η EuroPride Παρέλαση όπου πήραν μέρος χιλιάδες στην πορεία υπερηφάνειας. Το Κινηματικό Μπλοκ συνέδεσε το κίνημα ενάντια στις διακρίσεις με βάση το φύλο και τη σεξουαλικότητα με τις μάχες ενάντια στην κυβέρνηση που δολοφονεί από την Πύλο μέχρι τα Τέμ-

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Χιλιάδες στο Europride 2024

τη και τη μάχη για την ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Σε όλη την πορεία ακούγονταν συνθήματα για «Λευτεριά στην Παλαιστίνη». Η ΚΕΕΡΦΑ, το ΣΕΚ και το Μαξιστικό Βιβλιοπωλείο συμμετείχαν με τραπέζακι στην Έκθεση του Europride στο Πάρκο της ΧΑΝΘ και τους δόθηκε η δυνατότητα να επικοινωνήσουν με εκατοντάδες συμμετέχοντες για την ανάγκη να παλέψουμε συλλογικά ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις.

Κοινός τόπος με πολύ κόσμο ήταν ότι

ξέρουμε ότι ένας νόμος δεν αρκεί, γι' αυτό χρειάζεται να παλέψουμε να χτίσουμε μια άλλη κοινωνία, όπου τον έλεγχο θα τον έχουν οι πολλοί και όχι οι λίγοι. Όπου οι ζωές μας θα είναι πάνω από τα κέρδη τους. Έχουμε να κρατήσουμε από τη φετινή διοργάνωση (το EuroPride) την τεράστια σημασία που έχει ο κοινός αγώνας σε όλες τις χώρες απέναντι στην άνοδο της ακροδεξιάς, τον ρατσισμό των κυβερνήσεων με τα κλειστά σύνορα και τις επαναπροωθήσεις.

Δήμητρα Κομνιανού

Στήριξη στη συνάδελφο της ΕΡΤ-Κάτω τα χέρια από τις γυναίκες

Ακόμα ένα περιστατικό σεξιστικής βίας ήρθε να προστεθεί στον μακρύ κατάλογο των επιθέσεων απέναντι σε γυναίκες που βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Αυτή τη φορά δημοσιογράφος της ΕΡΤ κακοποίησε τη συνάδελφό και σύντροφό του, επίσης δημοσιογράφο της ΕΡΤ.

Ως Financial Crimes στεκόμαστε στο πλευρό της συνάδελφου και στον αγώνα της για δικαιοσύνη, τη στιγμή μάλιστα που ο κακοποιητής της προχώρησε εκ των υστέρων και αυτός σε μήνυση εναντίον της για... σωματική βλάβη.

Τέτοια περιστατικά δεν πρέπει να προκαλούν αμηχανία στους εργαζόμενους των ΜΜΕ αλλά εγρήγορη για ανάληψη δράσης ενάντια στον σεξισμό που ευδοκμεί στους χώρους εργασίας μας.

Οι διαλυμένες εργασιακές σχέσεις, οι μισθοί πείνας, η λογοκρισία και το μπουλινγκ πλήττουν όλους τους εργαζόμενους αλλά κυρίως τις συναδέλφισσές μας. Χέρι χέρι πάνε και οι σεξιστικές επιθέσεις.

Το έχει αποδείξει με στοιχεία η έρευνα του BIRN, με βάση την οποία από το 1993 έως το 2021 το 43% των εργαζόμενων γυναικών στα ΜΜΕ υπήρξε θύμα περιστατικών σεξουαλικής φύσης, με την πλειοψηφία αυτών να μην το καταγγέλλει καθώς δεν υπάρχει κανένα απολύτως πλέγμα προστασίας στους χώρους δουλειάς. Η κυβέρνηση έχει τεράστιες ευθύνες για την αύξηση της σεξιστικής βίας και είναι πρόκληση να επαίρεται ότι λαμβάνει μέτρα, δηλαδή το runic button, όταν γυναίκα δολοφονήθηκε στα σκαλιά αστυνομικού τμήματος πριν από λίγους μήνες. Προκλητικό και αντιδραστικό συνάμα είναι να αυξάνει γενικά τις ποινές, λες και η αυστηροποίηση των ποινών σταματά τα εγκλήματα.

Η διάλυση του κοινωνικού κράτους, η μη στελέχωση δο-

μών για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και η αταμάτητη επίθεση στους εργαζόμενους από μία σεξιστική κυβέρνηση που έχει πυξίδα το «πατρις, θρησκεία, οικογένεια» γεννά διαρκώς νέα εγκλήματα.

Ευθύνες όμως έχει και η διοίκηση της ΕΡΤ. Ο αυταρχισμός στη δημόσια ραδιοτηλεόραση έχει γίνει καθημερινότητα εδώ και χρόνια, με τα περιστατικά μπουλινγκ από στελέχη και διευθυντάδες να αυξάνονται και να ενισχύονται. Σε αυτό το κλίμα ευδοκμούν και οι σεξιστικές και υποτιμητικές συμπεριφορές σε συναδέλφισσες.

Αλλά τι να πει κανείς για μέτρα προστασίας όταν η ΕΡΤ έχει δώσει βήμα στον γνωστό Μπαλάσκα να μιλήσει για.. τις γυναικοκτονίες, αυτός που σε κάθε ευκαιρία επιρρίπτει την ευθύνη στα θύματα; Η διοίκηση κόπτεται να περνά την κυβερνητική προπαγάνδα, αλλά δεν ενδιαφέρεται καθόλου όταν σεξιστικά σχολιάκια βγαίνουν στον αέρα.

Είναι επιτακτική ανάγκη, μετά και την κακοποίηση της συναδέλφισσάς μας, τα συνδικάτα να βγουν μπροστά και να πάρουν στους ώμους τον αγώνα ενάντια στον σεξισμό. Καλούμε τα σωματεία της ΕΡΤ, την ΠΟΣΠΕΡΤ και την ΕΣΗΕΑ να ανοίξουν θαρρετά τη συζήτηση για το πώς παλεύουμε τον σεξισμό μέσα στους χώρους δουλειάς. Είναι ευθύνη των συνδικάτων να δημιουργήσουν πλέγμα προστασίας για τις συναδέλφισσές μας και να τσακίσουν τις σεξιστικές αντιλήψεις που ξεκινούν από το σύστημα αλλά επηρεάζουν όλη την κοινωνία. Το σύνθημα «καμία μόνη» που ακούγεται σε δρόμους και πεζοδρόμια χρειάζεται να ακουστεί δυνατά και στους χώρους των ΜΜΕ.

Ανακοίνωση της αντικαπιταλιστικής συλλογικότητας στα ΜΜΕ "Financial Crimes"

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Εκπαίδευση: Αντίσταση στην αξιολόγηση
Ομιλητής: Σπύρος Καλαντζής

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Μεσοπόλεμος – Οι χαμένες ευκαιρίες
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 8μμ
Τι φταίει για τις γυναικοκτονίες;
Ομιλήτρια: Πέροσα Κατσανούλη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ
Η μάχη ενάντια στο Απαρτχάιντ – από τη
Νότια Αφρική στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ – Σοσιαλισμός ή Βαρ-
βαρότητα
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 σινέ Ατενέ 7μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία
– Η πάλη ενάντια στο φασισμό
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Rewind 7μμ
Λατινική Αμερική: Από τα αποτυχημένα
πραξικοπήματα στην αριστερά και στην
επανάσταση
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΙΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7
Γκλεντόρα, Μ. Αλεξάνδρου 7μμ
Μαρξισμός και τέχνη
Ομιλητής: Αλέξανδρος Μαρτζούκος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 11/7 καφέ Μύρτιλο 7μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία
– Η πάλη ενάντια στο φασισμό
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 11/7 καφέ Ραγκαβή 53, 8μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία

– Η πάλη ενάντια στο φασισμό

Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΘΗΣΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 11/7 Περιβολάκι 8μμ
Στα γήπεδα η εργατική τάξη αναστενάζει –
Οι κερκίδες της Αντίστασης
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 Καφέ Γαρδένια (πατάρι),
Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία
και η αντιφασιστική πάλη
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7
καφέ Μύλος (σταθμός ΗΣΑΠ) 8μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία
και η αντιφασιστική πάλη
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 πλ. Φελέκη 7μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία
και η αντιφασιστική πάλη
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 11/7
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Μαρξισμός και επιστήμη
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Family, πλατεία
Γεννηματά (κεντρική πλατεία Ιλίου) 7μμ
Πώς θα φτάσουμε σε μια λεύτερη Παλαι-
στίνη
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 θεατράκι έναντι ΟΤΕ 7μμ
Γαλλία 1936: Ενιαίο ή λαϊκό μέτωπο
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Ντράμς 7.30μμ
Ο ρόλος του επαναστατικού κόμματος
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7
καφέ Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Fahrenheit 451, 7μμ
Η Αριστερά μετά τις Ευρωεκλογές
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Amelie 8μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη
ως τη Μεσόγειο
Ομιλητής: Ιαν Σταλίκας

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Sloth 8μμ
Εκπαίδευση: Αντίσταση στην επίθεση της
«αξιολόγησης»
Ομιλήτρια: Φωτεινή Συμψηρή

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Sweet Home 8μμ
Λένιν – κόμμα και κράτος
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπιριδάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 πλατεία Σουρμένων 7.30μμ
Εκπαίδευση: Αντίσταση στην επίθεση της
«αξιολόγησης»
Ομιλήτρια: Αναστασία Πουλουτίδου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 11/7 Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Η στρατηγική της Βάρκιζας
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7
Μετρό, πλ. Αγ.Νικολάου 7μμ
Επαναστατική αριστερά και οι κατακτήσεις
της Μεταπολίτευσης
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΠΗΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 αιθ. Β' δημοτικής
κοινότητας, Δραγάτσι 1Α, 7μμ
Γαλλία '36
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 11/7 δημαρχείο 6.30μμ
Η νικηφόρα οκτωβριανή επανάσταση
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ – ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Ποέτα 8.30μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Πενήντα χρόνια από την Μεταπολίτευση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Κονάκι 8μμ
Οι κερκίδες με την Παλαιστίνη, οι κυβερνή-
σεις με το Ισραήλ
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Γιώτης 7μμ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Διόροφο 7.30μμ
Εκπαίδευση: Αντίσταση στην επίθεση της
«αξιολόγησης»
Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7
πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία
και η αντιφασιστική πάλη
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/7 καφέ Μαρίνα 7.30μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία
και η αντιφασιστική πάλη
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλαντζάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/7
καφέ Aberto, Ρήγα Φερραίου 48, 7μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Γαλλία
– Δυνατό αντιφασιστικό κίνημα και επανα-
στατική αριστερά η απάντηση
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 11/7 καφέ Άρωμα 7μμ
50 χρόνια Μεταπολίτευση
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γ.Ολυμπίου 7.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Πλατεία επισιτισμός 8μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Πανόρμου Σκλαβενίτης 7μμ
ΒΟΛΟΣ Παραλία 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Μανιάτικα 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Αμφιάλη 7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Σκλαβενίτης Πατησίων 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 8μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
Λ.Ηρακλείου Πολιτιστικό Κέντρο 7μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετροπούλεως και
Εθνικής Αντιστάσεως 7μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ “Κελάρι”
Πεζόδρομος Περιστερίου 7μμ
ΓΚΥΖΗ Πλ.Γκύζη 7μμ
ΠΑΤΡΑ Αγ.Γεωργίου 12μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-
τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-
νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί με αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σε αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν να ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιακή Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης,
Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου,
Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Τον Φλεβάρη του 1936 το Λαϊκό Μέτωπο κέρδισε τις εκλογές στο ισπανικό κράτος. Δεν ήταν συνηθισμένες εκλογές. Ήταν σε κατάσταση ακραίας κοινωνικής και πολιτικής πόλωσης. Για κάμποσα χρόνια η χώρα συγκλονιζόταν από μεγάλες ταξικές συγκρούσεις στις πόλεις και την ύπαιθρο. Η απειλή της ακροδεξιάς και του φασισμού τροφοδοτούσε εκείνους τους αγώνες.

Ωστόσο, η κυβέρνηση, που σχηματίστηκε τον Φλεβάρη ήταν «μετριοπαθής»: πρωθυπουργός έγινε ο επικεφαλής ενός μικρού αστικού δημοκρατικού κόμματος. Αυτό βέβαια δεν καθήσυχασε ούτε τους βιομήχανους, ούτε τους αριστοκράτες γαιοκτήμονες και φυσικά ούτε τους στρατηγούς και την Καθολική Εκκλησία. Ο λόγος ήταν απλός και τον εξήγησε χωρίς περιστροφές ένας μοναρχικός βουλευτής κατά τη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων της νέας κυβέρνησης τον Απρίλη: «Δεν μπορείτε να ελέγξετε τις σοσιαλιστικές και αναρχικές μάζες».

Πράγματι, μπορεί ο πρωθυπουργός **Αθάνια** να δήλωνε: «Δεν θέλουμε επικίνδυνες καινοτομίες. Θέλουμε ειρήνη και τάξη. Είμαστε μετριοπαθείς» αλλά το «πεζοδρόμιο» έπαιρνε φωτιά. Στους πέντε μήνες που ακολούθησαν τις εκλογές έγιναν 113 γενικές και 228 περιφερειακές ή κλαδικές απεργίες. Κάθε πόλη με κάποιο μέγεθος έζησε τουλάχιστον μια γενική απεργία. Στην ύπαιθρο εκατοντάδες χιλιάδες αγροτικές οικογένειες προχώρησαν σε καταλήψεις γης. Οι απεργίες των εργατών γης κρατούσαν βδομάδες.

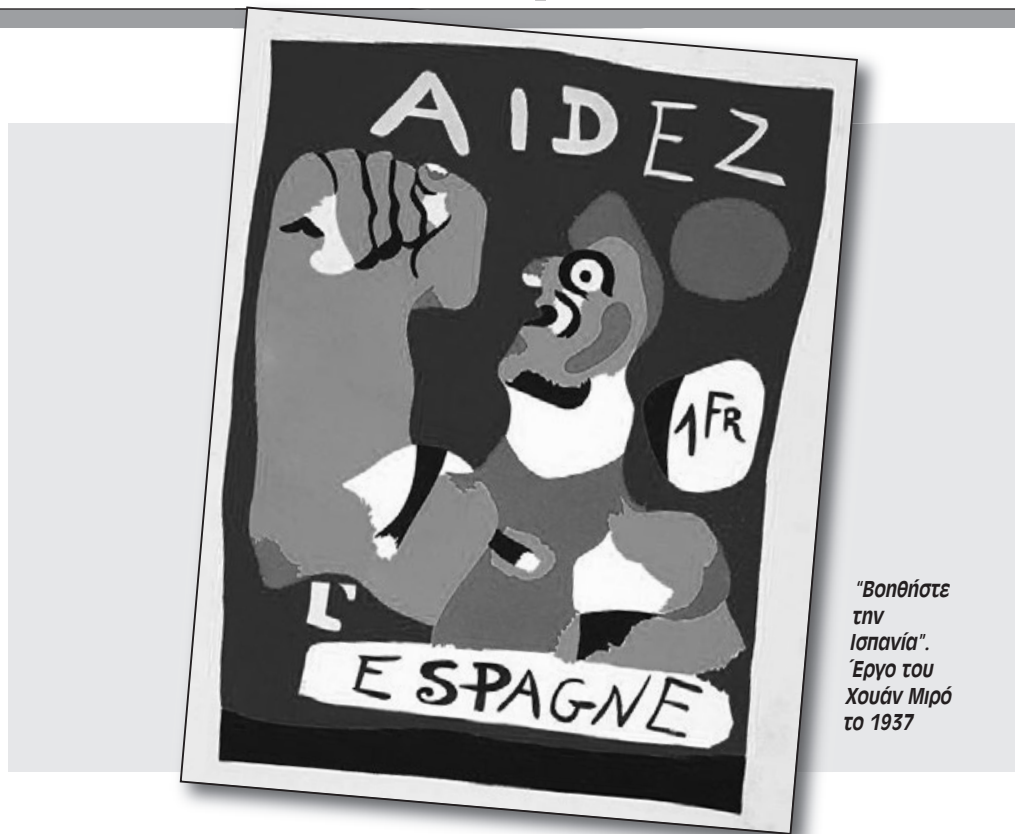
Στις 17 Ιούλη οι στρατηγοί κινήθηκαν. Ο **Φράνκο**, διοικητής του στρατού στο Μαρόκο (το βόρειο τμήμα του Μαρόκου ήταν ισπανικό «προτεκτοράτο», ουσιαστικά αποικία) ξεκίνησε το πραξικόπημα σε συνεργασία με άλλους ανώτατους αξιωματικούς στη μητροπολιτική Ισπανία.

Όμως, το πραξικόπημα απέτυχε. Σε πολλές πόλεις οι εργατικές οργανώσεις κινητοποιήθηκαν, κέρδισαν φαντάρους με το μέρος τους, εξοπλίστηκαν με όποιον τρόπο μπορούσαν. Κι η ύπαιθρος πήρε φωτιά. Εκατομμύρια εργάτες γης και κολλήγοι πήραν τα όπλα (ή απλά τα δικράνια και τις τσάπες), έδωξαν τη μιστή Γκουάρντια Σιβίλ (στρατοχωροφυλακή) και τους γαιοκτήμονες. Το Πολεμικό Ναυτικό δεν στήριξε το πραξικόπημα. Οι ναύτες και οι υπαξιωματικοί συνέλαβαν τους αξιωματικούς και ανέλαβαν τη διοίκηση. Ήταν το ξεκίνημα της Ισπανικής Επανάστασης.

Στις πρώτες πρωινές ώρες της 20ης Ιουλίου ο πρωθυπουργός **Χιράλ** της κυβέρνησης του Λαϊκού Μετώπου στην Ισπανία έστειλε ένα τηλεγράφημα στον **Λεόν Μπλουμ**, τον πρωθυπουργό της κυβέρνησης του Λαϊκού Μετώπου στην Γαλλία: «Αιφνιδιαστήκαμε από επικίνδυνη απόπειρα πραξικοπήματος στοπ. Ικετεύουμε αποστολή βοήθειας, αεροπλάνα και όπλα στοπ. Αδελφικά, Χιράλ».

Η ισπανική κυβέρνηση δεν ζητούσε πολλά. Το κύριο ήταν πενήντα δικινητήρια βομβαρδιστικά Potez-54 με τον οπλισμό και τα πληρώματά τους. Η γαλλική κυβέρνηση είχε κάθε δικαίωμα να τα δώσει με βάση τη «διεθνή νομιμότητα». Επίσης, μια εμπορική συμφωνία του 1935 είχε κάνει ουσιαστικά το γαλλικό κράτος αποκλειστικό προμηθευτή οπλισμού για την Ισπανία.

Και βέβαια, υπήρχε ένα απλός και πολύ βασικός λόγος που η ισπανική κυβέρνηση περίμενε τη βοήθεια της γαλλικής. Το Λαϊκό Μέτωπο στη Γαλλία είχε «γεννηθεί» το 1934-35 ως απάντηση στην απειλή του φασισμού. Τώρα, στην Ισπανία οι φασίστες προχωρούσαν σε πραξικόπημα. Αν νικούσαν, η Γαλλία του Λαϊκού Μετώπου θα βρισκόταν

“Βοηθήστε την Ισπανία”. Έργο του Χουάν Μιρό το 1937

ΓΑΛΛΙΑ-ΙΣΠΑΝΙΑ 1936

Κι όμως το ένα Λαϊκό Μέτωπο δεν βοήθησε το άλλο

περικυκλωμένη από τρία φασιστικά καθεστώτα. Του Χίτλερ, του Μουσολίνι και του Φράνκο.

Κι όμως χρειάστηκε μόλις μια βδομάδα για να παρθεί η απόφαση ότι δεν θα σταλούν όπλα στην Ισπανία. Στις 25 Ιούλη, ο **Ντελμπός**, ο υπουργός Εξωτερικών, ανακοίνωνε ότι η αποστολή όπλων θα αποτελούσε «επέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις μιας άλλης χώρας». Η συνέχεια, στις αρχές Αυγούστου, ήταν η συγκρότηση της λεγόμενης «Επιτροπής Μη-Επέμβασης» που υποτίθεται θα εξασφάλιζε ότι καμιά πλευρά δεν θα έπαιρνε όπλα. Δεκάδες χώρες δήλωσαν τη συμμετοχή τους, ανάμεσα τους και η Γερμανία και η Ιταλία, την ίδια στιγμή που ο **Χίτλερ** και ο **Μουσολίνι** έστειλαν οπλισμό και «συμβούλους» στον Φράνκο. Στην Επιτροπή συμμετείχε και η Ρωσία του **Στόλιν**.

Εκστρατεία

Η γαλλική Δεξιά είχε ξεσηκώσει μια υστερική εκστρατεία. Ο «μετριοπαθής» **Ρεϊμόν Καρτιέ**, ολοκλήρωνε ένα άρθρο με τίτλο «Θα τολμήσει το γαλλικό Λαϊκό Μέτωπο να βοηθήσει το ισπανικό Λαϊκό Μέτωπο;» ως εξής: «Διστάζουμε να πιστέψουμε ότι η κυβέρνηση θα προχωρήσει σε ένα τέτοιο ανθεθνικό έγκλημα». Από αυτή την άποψη η μοναρχική και ακροδεξιά L'Action française δεν είχε να συμπληρώσει πολλά: «Τι ζητάνε; Όπλα; Χρήματα; Αεροπλάνα; Ο γαλλικός λαός απαγορεύει στον Εβραίο Μπλουμ να τα δώσει!».

Οι κραυγές της Δεξιάς ήταν καταρχήν αντανάκλαση του μίσους και του φόβου της άρχουσας τάξης για το εργατικό κίνημα. Τον Μάη και τον Ιούνιο η γενική απεργία και οι καταλήψεις των ερ-

γοστασίων την είχαν υποχρεώσει να κάνει σημαντικές παραχωρήσεις και την είχαν πανικοβάλλει. Στην Ισπανία όλες οι συμπάθειές της ήταν με τους πραξικοπηματίες. Υπήρχε, όμως, και ένας ψυχρός πολιτικός υπολογισμός: πιέζοντας να μην σταλούν όπλα στην Ισπανία θα επέβαλε μια πρώτη μεγάλη πολιτική ήττα στην Αριστερά. Κι όμως, απέναντι σε αυτές τις πιέσεις υποχώρησε η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου.

Ο Μπλουμ είχε βρεθεί στο Λονδίνο για μια διεθνή συνάντηση εκείνες τις μέρες. Ο βρετανός υπουργός Εξωτερικών **Ήντεν** του είπε: «να είστε προσεκτικοί». Δηλαδή, η «αρχαιότερη δημοκρατία του κόσμου», η Βρετανία ένιπτε τας χείρας της για την Ισπανική Δημοκρατία μιας και ήθελε να τα βρει με τον Μουσολίνι και τον Χίτλερ.

Μέσα στη Γαλλία, το διπλωματικό σώμα, το Γενικό Επιτελείο, όλο το «βαθύ κράτος» τάχθηκε ενάντια στην αποστολή οπλισμού στην Ισπανική Δημοκρατία. Η άρχουσα τάξη έδειχνε τα δόντια της, φυγαδεύοντας κεφάλαια και κερδοσκοπώντας εις βάρος του φράγκου. Με αιχμή την Ισπανία έδειχνε τον έλεγχό της στο κράτος και την πολιτική της ισχύ. Το Ριζοσπαστικό κόμμα -με ελάχιστες εξαιρέσεις- έριξε το βάρος του υπέρ της «μη-επέμβασης». Δεν μπορούμε να αποξενώσουμε τη Βρετανία, έλεγαν τα επιχειρήματα των πολιτικών και δημοσιογράφων, θα κινδυνεύσει η εθνική ασφάλεια. Ο Ντελμπός ήταν του Ριζοσπαστικού Κόμματος. Το ίδιο και ο **Νταλαντιέ**, ο υπουργός Άμυνας.

Υπήρχε τεράστια αντίδραση από τη βάση του Σοσιαλιστικού Κόμματος στην εγκατάλειψη της Ισπανίας. Στις αρχές Σεπτεμβρίου ο Μπλουμ μίλησε σε μια μεγάλη συγκέντρωση του κόμματος

στη μείζονα περιφέρεια του Παρισιού που είχε καλεστεί γι' αυτόν τον λόγο. «Νομίζετε ότι δεν πονάει η καρδιά μου όταν σκέφτομαι τους συντρόφους πολιτοφύλακες που σκοτώνονται εκεί;» είπε στο διαμαρτυρόμενο πλήθος.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν είχε πάρει υπουργεία στην κυβέρνηση. «Έχουμε το υπουργείο του Λαού» ήταν το βαρύγδουπο σύνθημα. Δηλαδή, θα πιέζουμε για να μη λοξοδρομήσει η κυβέρνησή μας. Όμως εκείνους τους κρίσιμους μήνες του Ιούλη και του Αυγούστου, όταν οι στρατιές του Φράνκο προέλαυναν, το κόμμα πρόσφερε μόνο πλατωνικές διαμαρτυρίες.

Κι όχι μόνο αυτό. Στις αρχές Αυγούστου ο **Μορίς Τορέζ**, ο γραμματέας του κόμματος, πρότεινε την υπέρβαση του Λαϊκού Μετώπου και τη συγκρότηση ενός Γαλλικού Μετώπου, όπως το ονόμασε, με δυνάμεις της “δημοκρατικής” Δεξιάς. Όπως είπε: «Λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τη φρίκη των γεγονότων στην Ισπανία, το βέβαιο είναι ότι απορρίπτουμε την προοπτική δύο ασυμβίβαστων μπλοκ που βρίσκονται αντιμέτωπα μεταξύ τους, ως μια προοπτική που θα οδηγούσε σε εμφύλιο πόλεμο, ο οποίος στη χώρα μας θα ήταν ακόμη πιο τρομακτικός από ό,τι στην Ισπανία, έστω και μόνο λόγω των απειλών του Χίτλερ».

Εργάτες

Αυτή η πολιτική άλλαξε στις αρχές Σεπτεμβρίου. Ο ένας λόγος ήταν ότι η βάση του κόμματος άρχισε να δυσανασχετεί και να εξεγείρεται τόσο ενάντια στο πετσόκομμα των κατακτήσεων του Ιούνη όσο και για την εγκατάλειψη της Ισπανίας. Οι εργάτες στα εργοστάσια της Bloch (της σημερινής Dassault που παράγει τα Mirage) και της Hotchkiss et Cie (της σημερινής Thales) δήλωναν ότι θα απεργήσουν με αίτημα την αποστολή όπλων και αεροπλάνων στην Ισπανία. Άλλωστε, αυτοί τα κατασκεύαζαν.

Ο άλλος λόγος ήταν ότι η Ρωσία αποφάσισε να στηρίξει στρατιωτικά την Ισπανική Δημοκρατία (με το αζημίωτο φυσικά, αφού ο ισπανικός χρυσός μεταφέρθηκε στην Οδησό). Η βοήθεια ποτέ δεν ήταν αρκετή για να νικήσει η Δημοκρατική Ισπανία. Ήταν περισσότερο μέσο πίεσης στη Βρετανία και τη Γαλλία να προχωρήσουν στην πολυπόθητη συμμαχία με τη Ρωσία. Το 1935 η Γαλλία είχε υπογράψει σύμφωνο αμυντικής συνεργασίας με τη Ρωσία. Έτσι το γαλλικό ΚΚ ζητούσε να ενισχυθεί το σύμφωνο και «αεροπλάνα για την Ισπανία».

Η μόνη συγκεκριμένη κίνηση ήταν μια στάση εργασίας στη μεταλλουργική βιομηχανία του Παρισιού στις 7 Σεπτεμβρίου, με το πολιτικό αίτημα για όπλα στην Ισπανία. Είχε τεράστια επιτυχία. Αλλά καμιά συνέχεια. Η κλιμάκωση των εργατικών αγώνων απειλούσε τη συμμαχία με το Ριζοσπαστικό κόμμα. Ξανά και ξανά τους επόμενους μήνες όταν έφτανε η στιγμή να διαλέξει ανάμεσα στους Ριζοσπάστες και τους εργάτες, η ηγεσία του ΚΚ διάλεγε τους πρώτους.

Η αλληλεγγυή στην Ισπανία έγινε μαζικό κίνημα τους επόμενους μήνες και χρόνια. Χιλιάδες εθελοντές, στη μεγάλη τους πλειοψηφία εργάτες, έφτασαν εκεί από πολλές χώρες για να πολεμήσουν τον φασισμό. Οι Γάλλοι και οι Βέλγοι εθελοντές ήταν το πιο πολυάριθμο τμήμα. Όμως, η υποχώρηση της κυβέρνησης του Λαϊκού Μετώπου της Γαλλίας τον Αύγουστο του 1936 ήταν ένα καίριο πλήγμα σε αυτόν τον αγώνα. Και ήταν ο προάγγελος όλων των συμβιβασμών που θα γκρέμιζαν τις ελπίδες που προκάλεσε η εκλογική του νίκη.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Για ένα Μέτωπο Ανατροπής με έμπνευση από τις μάχες της Μεταπολίτευσης

Η επέτειος για τα 50 χρόνια από την κατάρρευση της Χούντας, που έρχεται αμέσως μετά την ήττα της κυβέρνησης του Μητσότακη στις ευρωεκλογές, φέρνει στην επικαιρότητα τη συζήτηση για τη Μεταπολίτευση σε μια περίοδο που το εργατικό κίνημα αναζητά εναλλακτική από την Ελλάδα μέχρι τη Γαλλία και από την Παλαιστίνη μέχρι τη Ν. Αφρική. Το νέο τεύχος No 165 του περιοδικού Σοσιαλισμός Από τα Κάτω καταπιάνεται ταυτόχρονα με την ιστορία και την επικαιρότητα για να αναδείξει ότι ένα εργατικό μέτωπο ανατροπής στον δρόμο είναι εφικτό και αναγκαίο.

Για το νέο πολιτικό σκηνικό που διαμορφώθηκε μετά τις ευρωεκλογές και πώς αυτό μπορεί να ανοίξει νέους ορίζοντες για τους αγώνες του εργατικού κινήματος γράφει η **Μαρία Στύλλου** στο άρθρο της «**Η Αριστερά μπροστά στην πολιτική κρίση – Κεντροαριστερή συνεργασία ή Μέτωπο Ανατροπής?**». Η πολιτική κρίση φουντώνει στο υπόβαθρο της συστημικής και μακρόσυρτης πολυκρίσης. Το κίνημα των εργατών και της νεολαίας που έδωσε μάχες ενάντια στην ακρίβεια και τις ιδιωτικοποιήσεις, που απαιτεί δικαιοσύνη για τα θύματα των Τεμπών και της Πύλου, που παλεύει ενάντια στον σεξισμό, τον ρατσισμό και τους φασίστες, που διαδηλώνει για ελεύθερη Παλαιστίνη, έφερε τη ΝΔ σε κάθετη πτώση.

Αλλά πώς πάμε παρακάτω; Αν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το 2015 ήταν τραγωδία με το ξεπούλημα του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα και την εφαρμογή του τρίτου μνημονίου, μια νέα «προοδευτική συμμαχία» γίνεται φάσμα, καθώς «οι συμβιβασμοί του 2015 τώρα έχουν εγκατασταθεί από την αρχή σε όλη την μεθοδευμένη “κεντροαριστερή συνεργασία”». Για να ξεφύγουμε από αυτά τα αδιέξοδα, χρειαζόμαστε την κοινή δράση στους δρόμους, η οποία θα επιβάλλει «το πρόγραμμα που έχουν ήδη διαμορφώσει οι αγώνες μας και όχι μια δεξιότροφη κοινοβουλευτική “κεντροαριστερά”».

Ο **Πάνος Γκαργκάνας** στο άρθρο «**50 χρόνια Μεταπολίτευση**» ξεδιπλώνει τις συγκλονιστικές μάχες που έδωσε η εργατική τάξη και το φοιτητικό κίνημα τις δεκαετίες μετά την κατάρρευση της Χούντας το καλοκαίρι του '74, για να απαντήσει στο ερώτημα “τι είναι τελικά η Μεταπολίτευση” που η Δεξιά τόσο ανυπομονεί να τελειώσει. Μια πολύτιμη αναδρομή που καταρρίπτει τον μύθο του “εθνάρχη” Καραμανλή και αναδεικνύει τους πραγματικούς πρωταγωνιστές. Δεν ήταν άλλοι από τους εργάτες και τις εργάτριες που έχτισαν σωματεία και πάλεψαν για καλύτερες συνθήκες δουλειάς, ωράριο, μισθούς, συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα, κατάργηση των σεξιστικών διακρίσεων. Οι μαρτυρίες συντρόφων και συντροφισσών που συμμετείχαν σε αυτές τις απεργίες μεταφέρουν ανάγλυφα το κλίμα.

Από τους πρώτους κρίσιμους μήνες της Μεταπολίτευσης, τα κόμματα της Αριστεράς αναζητούσαν πολιτικές λύσεις από τα πάνω, με συμβιβασμούς, ακόμα και συνεργασίες με την κυβέρνηση της ΝΔ, βάζοντας όρια στη δυναμική του κινήματος που ξεδιπλωνόταν και αφήνοντας ου-

σιαστικά περιθώρια στο ΠΑΣΟΚ να κυριαρχήσει. Πολύτιμος ήταν ο ρόλος των οργανώσεων της επαναστατικής αριστεράς, ανάμεσά τους και η ΟΣΕ (μετέπειτα ΣΕΚ), που στην εξέγερση του Πολυτεχνείου και αργότερα στη Μεταπολίτευση έβαζαν την προοπτική της ανατροπής και όχι της “ομαλής μετάβασης”.

Για τις πολιτικές εξελίξεις στη Γαλλία μετά τη νίκη του κόμματος της Λεπέν στις ευρωεκλογές γράφει ο **Γιάννης Δελατόλας** στο άρθρο «**Οι εκλογές, η Αριστερά και η φασιστική απειλή**». Ο Μακρόν που κυβερνούσε με αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις και αστυνομική καταστολή για να περάσει αντιδραστικούς νόμους, όπως τη Μεταρρύθμιση για το Ασφαλιστικό και τον ρατσιστικό νόμο Ντερμανέν, κατέρρευσε. Ο κίνδυνος να πάρουν οι φασίστες την κυβέρνηση έβγαλε εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές και συνδικάτα στους δρόμους της Γαλλίας με αντιρατσιστικά, αντιφασιστικά και φιλο-παλαιστινιακά συνθήματα. Η Αριστερά ενώνεται ενόψει των εκλογών στο Νέο Λαϊκό Μέτωπο. Η ενότητα ενάντια στους φασίστες εμπνέει, αλλά οι δεξιές προσαρμογές στο πρόγραμμα του νέου σχηματισμού απογοητεύει. Η ενίσχυση του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος είναι επείγουσα.

«Η βία ενός ολόκληρου συστήματος σε κρίση είναι στην πραγματικότητα αυτή που αντανάκλαται σε κάθε εκδήλωση βίας ανηλίκων», υπογραμμίζει η **Λίλιαν Μπουρίτη** στο άρθρο με τίτλο «**Κοίτα ποιοι μιλάνε για βία ανηλίκων!**». Από τα ταξικά εμπόδια που υψώνει το εξετασιοκεντρικό εκπαιδευτικό σύστημα από το δημοτικό ως το Πανεπιστήμιο μέχρι την παιδική φτώχεια λόγω λιτότητας και από τη διάλυση του ΕΣΥ και των Παιδιατρικών νοσοκομείων μέχρι τα πολεμοκάπηλα, ρατσιστικά και σεξιστικά αίσχη, η βία στα παιδιά της εργατικής τάξης ξεκινάει από την ίδια την κυβέρνηση και το σύστημα που εξυπηρετεί. Η μάχη για την ανα-

τροπή τους, για πραγματικά δημόσια και δωρεάν Παιδεία και Υγεία για όλους, για την καταπολέμηση της φτώχειας και των διακρίσεων, είναι ο μόνος τρόπος αντιμετώπισης. Η Ρώσικη Επανάσταση έδειξε το παράδειγμα, αναγνωρίζοντας ότι η ανατροφή των παιδιών είναι συλλογική ευθύνη και φέρνοντας διατάξεις νόμου για μια συλλογική και δημοκρατική λειτουργία του σχολείου, οι οποίες περιγράφονται στο άρθρο.

Το «**Πώς θα φτάσουμε σε μια Λεύτερη Παλαιστίνη**» περιγράφει ο **Γιώργος Ράγκος** στο ομότιτλο άρθρο. Αρχικά παραθέτει στοιχεία σχετικά με την επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα από Έκθεση του ίδιου του ΟΗΕ που συγκλονίζουν για το μέγεθος της καταστροφής και τη βιαιότητα, αλλά και επιβεβαιώνουν από “επίσημα χείλη” ότι πρόκειται για εγκλήματα πολέμου. Παρόλα αυτά: “Η παλαιστινιακή αντίσταση αντέχει και οργανώνεται, τροφοδοτεί και τροφοδοτείται από τα τεράστια κινήματα αλληλεγγύης σε όλο τον κόσμο, βυθίζοντας σε κρίσεις και αδιέξοδα και το Ισραήλ και όλα τα ιμπεριαλιστικά κράτη της Δύσης που βρίσκονται στο πλευρό του”. Έτσι αναγκάστηκαν οι ΗΠΑ να φέρουν ένα δήθεν σχέδιο κατάπαυσης πυρός. Μπορεί ένας συμβιβασμός για ύπαρξη δύο κρατών να είναι μια βιώσιμη ειρηνική λύση; Το άρθρο εξηγεί γιατί δεν μπορεί να υπάρχει ειρήνη στην περιοχή όσο υπάρχει το ρατσιστικό κράτος του Ισραήλ.

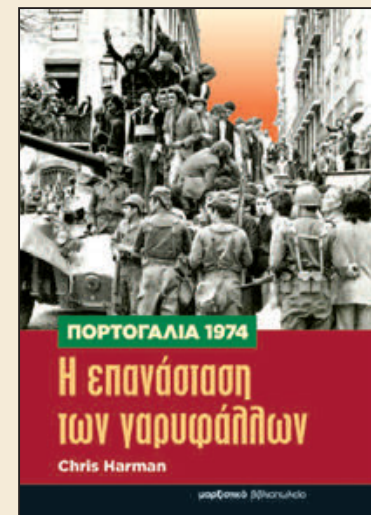
Για πολλούς λόγους αλληλένδετη με το παραπάνω άρθρο είναι η ιστορία για το τι ήταν και πώς γκρεμίστηκε το απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική τριάντα τρία χρόνια πριν. Ο **Γιώργος Πίπτας** στο άρθρο «**Η Νότια Αφρική σε αναβρασμό**» κάνει μια ιστορική αναδρομή από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα και την αποικιοκρατία, στο 1948 και τη δημιουργία του ρατσιστικού καθεστώτος απαρτχάιντ, στις συγκλονιστικές μάχες της μαύρης εργατικής τάξης ενάντια στη λευκή άρχουσα τάξη, μέχρι την κατάργησή του απαρτχάιντ και την άνοδο του ANC στην κυβέρνηση.

Η εξέγερση της μαύρης εργατικής τάξης άνοιξε τον δρόμο για την απελευθέρωσή της, αλλά η στρατηγική του ANC ήταν ο συμβιβασμός «με στόχο έναν “δίκαιο” καπιταλισμό όπου μαύροι και λευκοί θα αντιμετώπιζονταν ισότιμα». Ο κατήφορος του ANC και η συμμαχία του με το κόμμα των πλούσιων λευκών (DA) ξαναοίγει τον δρόμο της οργάνωσης από τα κάτω και κάνει επιτακτική την ανάγκη για μαζικό επαναστατικό κόμμα.

«Η επιστήμη είναι η δίδυμη αδερφή της τεχνολογίας. Ο άνθρωπος δεν προσπαθεί να κατανοήσει τους “νόμους της φύσης” απλά για να ικανοποιήσει την “έμφυτη του περιέργεια”, αλλά για να μπορέσει να τους θέσει κάτω από τον έλεγχό του, για να τους αξιοποιήσει για να αλλάξει τον κόσμο γύρω του». αναφέρουν στο άρθρο τους η **Αφροδίτη Φράγκου** και ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** με τίτλο «**Πώς ξεδιπλώνονται οι επιστημονικές επαναστάσεις?**». Όπως επισημαίνουν «η επιστήμη δεν προχωράει ομαλά, γραμμικά, αλλά με επαναστάσεις», όταν νέες θεωρίες αμφισβητούν ή ανατρέπουν παλιότερες, όπως η Θεωρία της Σχετικότητας τη Νευτώνεια φυσική.

Μάνος Νικολάου

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Θα τα βρείτε στο

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

ΒΟΛΙΒΙΑ Απέτυχε η απόπειρα πραξικοπήματος

Μια παράξενη απόπειρα πραξικοπήματος εξελίχθηκε την περασμένη βδομάδα στη Βολιβία. Στις 26 Ιούνη, ένα θωρακισμένο όχημα έριξε τις πόρτες του Προεδρικού Μεγάρου. Επικεφαλής βρισκόταν ο αρχηγός του στρατού, Χουάν Χοσέ Σούνιγα, ο οποίος απειλούσε ότι θα «αναδιαρθρώσει τη δημοκρατία για να την κάνει πραγματική δημοκρατία», κατηγορούσε την κυβέρνηση του Λουίς Άρσε για την κρίση στην οποία βρίσκεται η χώρα. Ανάμεσα σε άλλα, ζητούσε την απελευθέρωση των «πολιτικών κρατούμενων», δηλαδή των ακροδεξιών και φασιστών τύπου Καμάτσο και Άνιες που βρίσκονται στη φυλακή για το αιματηρό πραξικόπημα που έκαναν το 2019.

Η κατάσταση όμως ήταν πολύ συγκεχυμένη και κανείς δεν ήξερε τι ακριβώς συνέβαινε. Ο λόγος είναι πως για μέρες υπήρχαν φήμες πως ο Άρσε ετοίμαζε ένα αυτο-πραξικόπημα (κλείσιμο της Βουλής και διακυβέρνηση με διατάγματα) με τη βοήθεια του στρατηγού Σούνιγα. Ο Σούνιγα είχε απειλήσει λίγες μέρες νωρίτερα τον πρώην πρόεδρο Έβο Μοράλες πως αν επιχειρήσει να κερδίσει την προεδρία στις εκλογές του 2025, ο στρατός θα τον εμποδίσει. Ο Μοράλες βρίσκεται εδώ και πολλούς μήνες σε ανοιχτή σύγκρουση με τον Άρσε.

Συνεπώς, οι πρώτες αντιδράσεις πατούσαν στην εκτίμηση πως το πραξικόπημα γίνεται με την συναίνεση του Άρσε. Όμως, μέσα σε λίγη ώρα τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά. Ο Άρσε κάλεσε σε κινητοποίηση τον κόσμο ενάντια στο πραξικόπημα. Το ίδιο έκανε και ο Μοράλες όταν πήρε πίσω την κατηγορία ότι πρόκειται για κόλπο του Άρσε. Οργανώθηκαν διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα, η κεντρική συνδικαλιστική οργάνωση COB κάλεσε σε γενική απεργία και κλείσιμο δρόμων μέχρι να μπλοκαριστεί το πραξικόπημα. Σε μερικές ώρες ο Σούνιγα είχε ξηλωθεί από αρχηγός

26/6, Βολιβία. Χιλιάδες κόσμου μετά την ήττα του πραξικοπήματος στην Plaza Murillo. Φωτό: MediaNinja/X

του στρατού και μεταφερόταν στη φυλακή.

Ο Σούνιγα, συνεπώς, εκμεταλλεύτηκε το χώρο που του είχε δώσει ο Άρσε αλλά ξεπέρασε τα όρια, ελπίζοντας ότι θα πάρει υποστήριξη και από άλλα κομμάτια του κράτους αλλά τελικά έπεσε έξω.

Υπάρχουν τρεις παράγοντες που εξηγούν την ισορροπία δυνάμεων στη Βολιβία και τα γεγονότα της 26ης Ιούνη. Πρώτον, το πραξικόπημα του 2019 ηττήθηκε και οι πρωτεργάτες του κατέληξαν στη φυλακή. Το 2019 δεν ήταν θέατρο. Η ακροδεξιά ανέτρεψε τον εκλεγμένο πρόεδρο Έβο Μοράλες, πήρε την εξουσία και εξαπέλυσε κύμα βίας εναντίον των ιθαγενών. Μέσα σε λίγες μέρες δολοφόνησαν δεκάδες και τραυμάτισαν εκατοντάδες ανθρώπους. Μιλούσαν για την «εκδίκηση του Ιησού Χριστού», έκαigan τα γραφεία του MAS, του κόμματος του Μοράλες και έδεναν και έσερναν ιθαγενείς στους δρόμους για να «αλλαξοπιστήσουν».

Ο βαθύς ρατσισμός της λευκής άρχουσας τάξης της Βολιβίας έπαιρνε την εκδίκησή της για τα σχεδόν 14

χρόνια εξουσίας του ιθαγενή Έβο Μοράλες. Όμως παρά τη μαζική τρομοκρατία, οι πραξικοπηματίες δεν άντεξαν ούτε ένα χρόνο στην κυβέρνηση. Η αντίσταση και οι εσωτερικές τους διαμάχες τούς ανάγκασαν να κηρύξουν εκλογές που τις έχασαν πανηγυρικά και τελικά πήραν το δρόμο για τα σίδερα. Το πραξικοπηματικό κομμάτι της άρχουσας τάξης ξέρεται ότι είναι σήμερα πιο αποδυναμωμένο.

Διπλή κληρονομιά

Ο δεύτερος παράγοντας είναι η διπλή κληρονομιά του Μοράλες. Ο ερχομός του στην κυβέρνηση ήταν αποτέλεσμα μαζικών κινημάτων που έφτασαν στο χείλος της επανάστασης το 2003. Η διακυβέρνησή του ήταν ένα μείγμα αποδοχής των αιτημάτων των κινημάτων, με παράλληλη όμως προσπάθεια για μετατροπή των μαζικών οργανώσεων σε θεσμούς του κράτους. Κατάφερε να διατηρήσει αυτή την ισορροπία για αρκετά χρόνια, βοηθούμενος από την διεθνή έκρηξη των τιμών, ιδιαίτερα του φυσικού αερίου. Τα αυξημένα έσοδα

επέτρεψαν να διατηρηθούν και τα κέρδη των καπιταλιστών αλλά και να μείνει ικανοποιημένος ο κόσμος που στήριξε το MAS.

Το τρίτο στοιχείο όμως είναι ότι σήμερα βρισκόμαστε σε πολύ διαφορετική κατάσταση. Οι εξαγωγές αερίου και τα έσοδα έχουν μειωθεί κατακόρυφα. Πλέον το πάνω χέρι στις εξαγωγές το έχουν τα μεταλλεύματα (χρυσός) και οι αγροβιομηχανίες που βρίσκονται τα χέρια ιδιωτών. Η κυβέρνηση του Άρσε για «χάρη της οικονομίας» χάρισε στους καπιταλιστές

αυτά που φιλοδοξούσαν να κάνουν και οι πραξικοπηματίες. Απελευθέρωσαν τις τιμές των εξαγωγών, αυξάνοντας κατακόρυφα τις τιμές για εσωτερική κατανάλωση. Ο κόσμος έχει λιγότερα λεφτά, τα προϊόντα ακριβαίνουν ενώ ταυτόχρονα οι καπιταλιστές παίρνουν επιδότηση για το πετρέλαιο που χρησιμοποιούν.

Μέσα σε αυτή την κατάσταση νεοφιλελεύθερης στροφής, βάθυνε η ρήξη μεταξύ του Μοράλες που θέλει να ξαναγίνει πρόεδρος αλλά έχει νομικές δυσκολίες και του Άρσε. Και οι δύο όμως στηρίζουν τα νεοφιλελεύθερα μέτρα. Ταυτόχρονα, άνοιξε μια καινούργια κόντρα σε σχέση με το λίθιο, το οποίο έχει όλο και πιο κομβικό ρόλο στην παγκόσμια οικονομία και η Βολιβία διαθέτει άφθονο. Ο Άρσε έστησε συμφωνίες με την Κίνα και τη Ρωσία για την επεξεργασία του μεταλλεύματος, αλλά ο Μοράλες τον κατηγορεί ότι οι επενδύσεις απέτυχαν στο σκοπό τους και η παραγωγή παραμένει ελάχιστη.

Μια σειρά μικρές και μεγάλες δυνάμεις βάζουν το χέρι τους για να εκμεταλλευτούν την πολιτική κρίση και να αρπάξουν ένα κομμάτι του πλούτου. Ο Ίλον Μασκ (της Tesla) το 2020 όταν η ακροδεξιά πήρε την εξουσία στη Βολιβία είχε πει κομπάζοντας: «Θα κάνομε πραξικοπήματα όπου μας γουστάρει. Καταλάβετε το».

Νίκος Λούντος

Η φιλολογία έχει φουντώσει μετά την αιφνιδιαστική απελευθέρωση του Τζούλιαν Ασάνζ, του ιδρυτή των Wikileaks που αποκάλυψε, μέσα από την δημοσίευση απόρρητων εγγράφων, την εγκληματική δράση του αμερικάνικου στρατού στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Γιατί αποφάσισε ξαφνικά, ύστερα από μια καταδίωξη που κράτησε πάνω από δέκα χρόνια, η αμερικανική δικαιοσύνη να τον αφήσει ελεύθερο να επιστρέψει στην Αυστραλία;

Μήπως η «ομολογία» του -το τεχνικό, νομικό τρικ που επέτρεψε στους δικαστές να τον απαλλάξουν από όλες τις άλλες κατηγορίες- ήταν κάποιου είδους συμβιβασμός; Ή μήπως ήταν η απελευθέρωσή του απλά μια επιτυχία της «ευαισθητής» κυβέρνησης της Αυστραλίας που, στα πλαίσια των συζητήσεων της στρατιωτικής συνεργασίας με τις ΗΠΑ και την Βρετανία (την γνωστή συμφωνία AUKUS) έφερε το ζήτημα της απελευθέρωσής του «στο ανώτατο επίπεδο»;

ΤΖΟΥΛΙΑΝ ΑΣΑΝΖ Το αντιπολεμικό κίνημα απελευθερώνει

Η απάντηση είναι πολύ απλή: τίποτα από τα δυο. Ο Ασάνζ δεν συμβιβάστηκε. Όσο για την υποτιθέμενη «ευαισθησία» της κυβέρνησης της Αυστραλίας, αυτή υπάρχει μόνο στην φαντασία των δημοσιογράφων που αναζητούν πάντα στις πρωτοβουλίες των «μεγάλων ανδρών» όλες τις απαντήσεις για το τι γίνεται στον κόσμο και την ιστορία.

Τον Ασάνζ τον «απελευθέρωσε» το κίνημα συμπάραστασης στην Παλαιστίνη. Τον απελευθέρωσαν οι φοιτητές της Αμερικής

που κατέλαβαν τα πανεπιστήμιά τους. Τον απελευθέρωσαν οι προσδοκίες των εκατομμυρίων εργατών των ΗΠΑ, που δεν θέλουν να ψηφίσουν την ακροδεξιά του Τραμπ αλλά απωθούνται ταυτόχρονα από την «ρεάλπολιτικ» του Μπάιντεν.

Ο Ασάνζ θα ήταν ακόμα στις φυλακές αν ο Μπάιντεν δεν φοβόταν την αποδοκιμασία -στις εκλογές αλλά όχι μόνο- όλου αυτού του κόσμου που αντιστέκεται στις φριχτές επιλογές του -από τον οικονομικό πόλεμο ενάντια στην Κίνα ως τη στήριξη του Ζελένσκι και φυσικά την «αμέριστη υποστήριξη του» προς το Ισραήλ. Με την απελευθέρωσή του, ο Μπάιντεν ήθελε να κάνει μια μικρή και ανέξοδη υποχώρηση απέναντι στο κίνημα, ελπίζοντας ότι θα το εξαργυρώσει εκλογικά.

Ο Ασάνζ είναι ελεύθερος και αυτό είναι σπουδαίο νέο. Όσο για τον Μπάιντεν, η απελευθέρωση δεν τον βοήθησε και πολύ: η καμπάνια του πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο.

Σ.Κ.

KENYA Εξέγερση ενάντια σε ΔΝΤ και κυβέρνηση

Συνεχίζεται η μαζική εξέγερση στην Κένυα απαιτώντας την παραίτηση του προέδρου της χώρας Γουίλιαμ Ρούτο. Την περασμένη εβδομάδα η κυβέρνησή του αναγκάστηκε κάτω από την πίεση των διαδηλωτών -στην πλειοψηφία τους νέους και νέες της λεγόμενης «genZ»- που εισέβαλαν στο κοινοβούλιο, να δηλώσει ότι θα αποσύρει τον νέο νόμο που αύξανε στα ύψη τους φόρους σε είδη καθημερινής ανάγκης από το ψωμί μέχρι τις σερβιέτες.

Όμως κανείς από τους συμμετέχοντες στις αυθόρμητες οργανωμένες διαδηλώσεις δεν εμπιστεύεται τις «δεσμεύσεις» του Ρούτο. Γνωρίζουν ότι ακόμη κι αν ο πρόεδρος δεν υπογράψει το νομοσχέδιο αυτό γίνεται αυτόματα νόμος του κράτους μέσα σε 21 μέρες. Ο μόνος τρόπος να ανακληθεί πραγματικά είναι αν το κοινοβούλιο ανατρέψει το νομοσχέδιο. Αυτό ακριβώς είπε ο Ρούτο ότι οι βουλευτές του συμφώνησαν να κάνουν. Αλλά το κοινοβούλιο έχει κλείσει για διακοπές μέχρι τα τέλη Ιουλίου, χρονικό διάστημα που ξεπερνάει το όριο των 21 ημερών.

Η υποχώρηση Ρούτο ήρθε αμέσως μετά την εισβολή διαδηλωτών στο κοινοβούλιο της Κένυας (που αριθμεί 56 εκατομμύρια κατοίκους) στο Ναϊρόμπι την περασμένη Τρίτη όπου έβαλαν φωτιά σε ένα από τα κτίριά του αλλά και στο γραφείο του κυβερνήτη της πόλης. Η κυβέρνηση

επιχείρησε ανεπιτυχώς να καταστείλει την εξέγερση προχωρώντας σε άγρια καταστολή. Η αστυνομία πυροβολεί στο ψαχνό έχοντας δολοφονήσει 39 διαδηλωτές ενώ δεκάδες -ανάμεσά τους και επιφανείς- επικριτές του νομοσχεδίου έπεσαν θύματα απαγωγών από την αστυνομία και εκατοντάδες είναι οι τραυματίες.

Οι περιγραφές είναι συγκλονιστικές. Ένας διαδηλωτής, από στους δρόμους του Ναϊρόμπι δήλωσε στο Socialist Worker το απόγευμα που έγινε η εισβολή: «Εμείς είμαστε οι φλόγες που καίνε τη χώρα. Δεν μπορούμε να μείνουμε ακίνητοι ενώ μας ληστεύουν και μας κάνουν φτωχούς. Αυτό το κίνημα δεν θα σταματήσει μέχρι να νικήσουμε. Μπορούν να μας σκοτώσουν αλλά δεν μπορούν να τσακίσουν το κίνημά μας». Ένας άλλος διαδηλωτής δήλωσε: «Αυτό που γίνεται είναι πέρα από ένα νομοσχέδιο για τα δημοσιονομικά. Πρόκειται για τον πόλεμό μας ενάντια σε ένα τυραννικό καθεστώς».

«Αντιμετωπίσαμε δακρυγόνα όλη την ημέρα. Καταλάβαμε το κοινοβούλιο, αλλά υπάρχουν τόσες πολλές εκτελέσεις. Άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και άνθρωποι τραυματίστηκαν» δήλωσε η Σοφία μεταφέροντας την εικόνα το ίδιο βράδυ. Σε ανάρτησή του ο αριστερός δημοσιογράφος **Mozey Toric** δείχνει διαδηλωτές να μεταφέρουν το τελε-

Διαδηλωτές στην Κένυα. Φωτό: Reuters

τουργικό σκήπτρο που διακοσμούσε την αίθουσα του κοινοβουλίου. «Από σήμερα, η εξουσία ανήκει στο λαό της Κένυα. Οι διαδηλωτές πήραν το σκήπτρο από το κοινοβούλιο, το σύμβολο της εξουσίας του νομοθετικού σώματος» έγραψε.

Στους δρόμους

Ο κόσμος βρίσκεται εδώ και εβδομάδες στους δρόμους κρατώντας πλακάτ με συνθήματα όπως «Η Κένυα δεν είναι πειραματόζωο του ΔΝΤ». Ο Ρούτο, πολυεκατομμυριούχος ο ίδιος, ο οποίος εκπροσωπεί τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης της Κένυας έφερε το νόμο κάτω από την έντονη πίεση του ΔΝΤ για περικοπές και αυξήσεις φόρων.

Όταν είχε κερδίσει τις εκλογές τον Αύγουστο του 2022 υποσχόταν

οικονομία «από κάτω προς τα πάνω» και καυχόταν ότι θα υπερασπιστεί τη φτωχή πλειοψηφία ενάντια στις «δυναστείες» την πλούσια ελίτ που κυβερνά την Κένυα από τότε που έγινε ανεξάρτητη πριν από 60 χρόνια. Ενώ συμβαίνουν όλα αυτά η κυβέρνηση του στέλνει 400 αστυνομικούς από την Κένυα στην Αϊτή στην Καραϊβική να συνδράμουν στην καταστολή της αντιπολίτευσης και στην αποτροπή των πεινασμένων που εγκαταλείπουν τη χώρα για να γίνουν πρόσφυγες στη Βόρεια Αμερική. Ως «ανταμοιβή» ο **Μπάιντεν** χαρακτήρισε την Κένυα τον σημαντικότερο σύμμαχο εκτός του ΝΑΤΟ στην υποσαχάρια Αφρική και υποσχέθηκε αμερικανικά όπλα και τεχνολογία.

Τώρα ο Ρούτο έρχεται κρατώντας

«κλάδο ελαίας» να καλέσει «εκπροσώπους της genZ σε ανοιχτό δημόσιο διάλογο στα σόσιαλ μίντια αλλά και σε ένα «φόρουμ κοινωνικών φορέων» που έστησε εκ των ενόντων. Αλλά οι εξεγερμένοι ζητούν εδώ και τώρα την παραίτησή του απαιτώντας παράλληλα να τιμωρηθούν όλοι οι υπεύθυνοι για τις δολοφονίες διαδηλωτών. Την Τρίτη 2/7 ανακοίνωσαν νέες κινητοποιήσεις στους δρόμους («OccupyEverywhere protests»-«Διαμαρτυρίες Καταλήψεις παντού») και κάλεσαν τους εργαζόμενους να σταματήσουν τις δουλειές τους και να κατέβουν σε πανεθνική απεργία.

Εκεί βρίσκεται το πραγματικό ζητούμενο, η εξέγερση να εξαπλωθεί στους εργαζόμενους οι οποίοι μπορούν να σταματήσουν τη χώρα. Αρκετά συνδικάτα, ανάμεσα σε άλλα δημοσιογράφων, υγειονομικών, δικηγόρων χαρακτήρισαν υποκριτικό τον «διάλογο» του Ρούτο δηλώνοντας την υποστήριξή τους στους εξεγερμένους και τα αιτήματά τους απαιτώντας «πράξεις» και όχι λόγια από την κυβέρνηση. Αλλά αυτό που χρειάζεται είναι απεργιακή δράση των ίδιων. Το εργατικό κίνημα στην Κένυα έχει παράδοση αγώνων. Στις αρχές του Μαΐου οι γιατροί της χώρας κατέβηκαν σε απεργία διαρκείας που κράτησε 56 μέρες και πέτυχε να κερδίσει καταβολή δεδουλευμένων και αυξήσεις.

Γιώργος Πίττας

Την Πέμπτη 4 Ιούλη γίνονται οι κοινοβουλευτικές εκλογές στη Βρετανία και η συντριπτική ήττα της Δεξιάς είναι ένα γεγονός ήδη προδιαγεγραμμένο. Ο πρωθυπουργός Ρίσι Σούνακ κάλεσε έκτακτες εκλογές μέσα στο καλοκαίρι όχι γιατί είχε κάποια ελπίδα να κερδίσει, αλλά γιατί αν παρέμενε λίγους μήνες ακόμη στην εξουσία, η ήττα θα ήταν ακόμη πιο εξευτελιστική.

Ο Σούνακ αποδείχθηκε άλλος ένας επίδοξος σωτήρας μικρής διάρκειας. Εκλέχθηκε πρωθυπουργός όχι από εκλογές αλλά από τους βουλευτές της Δεξιάς μέσα σε κατάσταση οικονομικού πανικού που είχε προκύψει τον Οκτώβρη του 2022. Ήταν τότε που είχε αναλάβει την πρωθυπουργία η **Λις Τρας** νικώντας τον Ρίσι Σούνακ στις εσωκομματικές εκλογές. Η Τρας κατέληξε η πιο βραχύβια πρωθυπουργός στην ιστορία της χώρας, παραιτούμενη μετά από 50 μόλις μέρες. Η κίνηση του οικονομικού της επιτελείου να προχωρήσει σε μεγάλες φοροαλλαγές στους πλούσιους με ταυτόχρονη αύξηση του δανεισμού έφερε ακόμη και τους διεθνείς οργανισμούς να προειδοποιούν για τον κίνδυνο χρεοκοπίας.

Η εσωκομματική εκλογή είχε ανοίξει όταν παραιτήθηκε ο **Μπόρις Τζόνσον**, ο οποίος είχε κερδίσει τις εκλογές το 2020 και ανέλαβε να υλοποιήσει το Μπρέξιτ. Η πρωθυπουργία του ήταν μια αλληλουχία από σκάνδαλα, με κορυφή του παγόβουνου τα πάρτι που οργάνωνε η κυ-

ΒΡΕΤΑΝΙΑ Εκλογές κρίσης και πόλωσης

βέρνηση μέσα στην πανδημία, την ώρα που απαγόρευε στον κόσμο ακόμη και να αποχαιρετήσει αγαπημένα του πρόσωπα που πέθαιναν. Ο Τζόνσον είχε διαδεχθεί κι αυτός μια μη εκλεγμένη πρωθυπουργό, την **Τερέσα Μέι** που έφτασε στην εξουσία, όταν παραιτήθηκε ο **Ντέιβιντ Κάμερον**. Ο Κάμερον είχε κάνει την κίνηση-κλειδί, καλώντας σε δημοψήφισμα για την έξοδο από την ΕΕ, ελπίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα έκλεινε για πάντα η συζήτηση μέσα στο συντηρητικό κόμμα. Όμως, τελικά αντί για παραμονή, ο πλειοψηφία ψήφισε ενάντια στην ΕΕ και ο βρετανικός καπιταλισμός μαζί με τα κόμματά του τράβηξαν για το άγνωστο.

Μέσα σε όλη αυτήν την περίοδο, το **Συντηρητικό Κόμμα** έκανε αλλεπάλληλες στροφές προς τα δεξιά, μετατρέπόμενο όλο και περισσότερο σε μια μηχανή παραγωγής ρατσιστικού δηλητηρίου και κυνηγητού μεταναστών και προσφύγων. Καμπάνιες ενάντια στις βάρκες των μεταναστών που έρχονται από τη Γαλλία, συμφωνίες με τη Ρουάντα για αεροπορική απέλαση προσφύγων από κάθε σημείο της γης προς τη χώρα της Αφρικής. Σε κάθε τέτοια κίνηση, εμφανιζόταν μια πτέρυγα μέσα στους Συντηρητικούς ακόμη πιο δεξιά για να διεκδικήσει περισσότερο

ρατσισμό. Τελικά, ο ακροδεξιός **Νάιτζελ Φάρατζ** που είχε στήσει το κόμμα Μπρέξιτ επανήλθε για να διεκδικήσει το πάνω χέρι στη δεξιά πολιτική με το κόμμα Reform που στις δημοσκοπήσεις εισπράττει μεγάλο μέρος της χαμένη ψήφου του Σούνακ.

Παράλληλα, αλλαγές ακόμη πιο βίαιες προέκυψαν στο **Εργατικό Κόμμα**. Από το 2015 ως το 2020, ο **Τζέρεμι Κόρμπιν** είχε την ηγεσία του κόμματος. Ήταν η πιο αριστερή ηγεσία στην ιστορία του κόμματος, ένας βουλευτής γνωστός για τους αγώνες του στο αντιπολεμικό και το αντιιμπεριαλιστικό κίνημα να μπαίνει επικεφαλής στο κόμμα του **Τόνι Μπλερ** και άλλων γερακιών του πολέμου. Όμως, ο βαθύς μηχανισμός του κόμματος δεν έκανε τελικά υπομονή και ανέτρεψε τον Τζέρεμι Κόρμπιν, διώχνοντάς τον από το κόμμα, μαζί με χιλιάδες άλλους αγωνιστές που έτρεφαν ελπίδες πως το Εργατικό Κόμμα είχε πλέον αλλάξει. Την ηγεσία πήρε ο **Κιρ Στάρμερ** που έκανε τα πάντα για να δείξει πως το κόμμα ήταν και θα παραμείνει στα χέρια των αφεντικών. Εξαπέλυσε ένα κινήρι μαγιστών κατά του «αντισημιτισμού», στην πραγματικότητα κατά του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, δηλώνοντας ανάμεσα σε άλλα ότι

το Ισραήλ έχει δικαίωμα να σκοτώνει όσους άμαχους θέλει.

Αυτή η κατάσταση έχει ανοίξει για πρώτη φορά την ευκαιρία για υποψηφιότητες στα αριστερά του Εργατικού Κόμματος. Παρότι οι προσπάθειες γίνονται χωρίς κεντρικό σχεδιασμό, σε μια σειρά περιοχές προέκυψαν τοπικές ανταρσίες και κατεβαίνουν υποψήφιοι, είτε διαγραφμένοι του Εργατικού Κόμματος είτε προερχόμενοι από τα κινήματα ή από την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά που αμφισβητούν τον Στάρμερ. Οι υποψήφιοι αυτοί προβάλλουν την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη σαν συμβολικό σημείο που διαχωρίζει τους υπερασπιστές των δολοφόνων από τον κόσμο που θέλει να αντισταθεί. Το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα** στη Βρετανία έχει κυκλοφορήσει μία λίστα των υποψηφίων που στηρίζει στις εκλογές, λέγοντας «Καλούμε τον κόσμο να στηρίξει του υποψήφιοι που υπερασπίζονται την Παλαιστίνη. Αλλά και υποψήφιους που αντιτίθενται σε κάθε μορφή ρατσισμού και καταπίεσης και θα είναι κομμάτι της αντιμετώπισης που θα ξεκινήσει από την επόμενη βδομάδα».

N.A.